

Фахівці прогнозують: ситуація з плодоовочевою продукцією не буде гіршою, ніж торік. Але механізми державної підтримки її виробників слід удосконалити

Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на створення та ремонт існуючих спортивних комплексів при загальноосвітніх навчальних закладах усіх ступенів»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 15 ТРАВНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№89 (6452)

ЦИТАТА ДНЯ

УРМАС РЕЙНСАЛУ: «ЄС не повинен визнавати російські паспорти, видані українцям на окупованих територіях, і має розглянути розширення санкцій».

Міністр закордонних справ Естонії про необхідність відсічі провокаційним діям РФ щодо України

Експорт продукції АПК дедалі зростає

РИНКИ. Зовнішньоторговельний обіг України в першому кварталі становив 25,9 мільярда доларів, із яких 26,6% припадає на продукцію агропромислового комплексу. Порівняно з торішнім аналогічним періодом зовнішньоторговельний обіг сільськогосподарської продукції зріс на 18,4% (на 1,07 мільярда доларів), експорт — на 22,5% (на 989,9 мільйона доларів).

«Найвагомішими чинниками формування позитивного сальдо зовнішньоторговельного балансу в АПК залишається значний експорт зернових культур, які становили за вказаний період 45,4%, олій — 22,2% та насіння олійних культур — 6,7%», — зазначає в. о. міністра аграрної політики та продовольства Ольга Трофімцева.

У регіональній структурі експорту сільгосппродукції за три місяці року лідирують країни Азії з часткою 40,9%, ЄС — 34,9%, Африки — 15,3%, СНД — 6,3%, повідомляє прес-служба Мінагрополітики. Основні країни нашого експорту — Індія (9,9%), Єгипет (8,6%), Китай (7,5%), Туреччина (7,4%), Нідерланди (7%), Іспанія (6,3%), Італія (4%), Польща (3,3%), Білорусь (2,9%), Німеччина (2,9%).

ЦИФРА ДНЯ

600

млн грн

«теплих» кредитів уже отримали понад 47 тисяч українських родин від початку 2019 року

Прифронттова прірва між земляками-ровесниками

Фото з сайту unicef.org

РЕАЛІЇ. Діти і молодь Донеччини розділені тільки лінією розмежування, та складається враження, немов живуть у різних світах чи навіть галактиках

Наступні 10 років будуть кращими за попередні

ЮВІЛЕЙНИЙ САМІТ. Шість країн «Східного партнерства» та ЄС продовжуватимуть співпрацю в межах ініціативи

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Ювілейні зібрання рідко стають приводом для критики й різких заяв. Тому від саміту

з нагоди 10-ї річниці заснування «Східного партнерства», який відбувся в Брюсселі, ніхто не чекав гучних скандалів і сенсацій. Хоча за десять років свого існування ця ініціатива, натхненниками

якої 2009 року стали міністри закордонних справ Польщі Радослав Сікорський та Швеції Карл Більдт, показала чимало слабких сторін. Один із головних її недоліків — те, що шість країн, які ЄС

вирішив об'єднати для співпраці, — Азербайджан, Білорусь, Вірменія, Грузія, Молдова та Україна, — мають доволі різні уявлення про цілі євроінтеграції. Попри те що Тбілісі, Кишинів і Київ не-

одноразово натякали Брюсселю, мовляв, ЄС має розділити своїх східних партнерів, створивши нову формулу співпраці, це не знаходило особливої підтримки.

2

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 2 2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 14 травня 2019 року

USD 2611.3216
за 100 доларів СШАEUR 2936.4311
за 100 євроRUB 3.9886
за 10 рублів

AU 335019.50

AG 3863.45

PT 223790.26

PD 342605.39
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Наступні 10 років будуть кращими за попередні

(Закінчення.
Початок на стор.1)

Пропозиції оголосити про за-
провадження нового фор-
мату під час ювілейного самі-
ту лунали й під час підготовки
цього заходу, проте, за інфор-
мацією «УК» із власних дже-
рел у Єврокомісії, європейські
дипломати переконали своїх
партнерів у Грузії, Молдові та
Україні не руйнувати «Схід-
не партнерство» в часи, коли і в
самому ЄС, і в країнах-учасни-
цях ініціативи відбувається чи-
мало складних процесів.

Обійшлись
без декларації

Саміт пройшов у піднесеному
настрої, в ностальгічній атмо-
сфері спогадів про непрості ча-
си, коли виникло «Східне парт-
нерство», зі словами подяки на
адресу його хрещених батьків-
засновників і з проголошенням
перспективних планів на май-
бутнє.

Під час конференції високо-
го рівня за участю глав держав
і урядів учасники говорили про
здобутки й конкретні результа-
ти, а європейські модератори не
ставили їм незручних запитань.
Проте те, що у відносинах між
партнерами не все так райду-
жно, свідчить відсутність спільної
декларації, яку планували ухва-
лити Брюссель. Для її підпи-
сання потрібна була згода всіх
28 держав-членів ЄС та шес-
ти держав «Східного партнер-
ства». Цього зробити не вдалося.
За інформацією з джерел «УК»,
це сталося через те, що Азер-
байджан наполягав зафіксувати
в тексті засудження окупації
Вірменією Нагірного Карабаху.
Тому декларацію опублікувала
від свого імені очільниця євро-
пейської дипломатії Федеріка
Могеріні, яка головувала на мі-
ністерській зустрічі.

Як відомо, Євросоюз уни-
кає обіцянок щодо перспекти-
ви членства країнам «Східно-
го партнерства». Проте в декла-
рації навіть не згадано про «єв-
ропейські прагнення» України,
Грузії та Молдови, які за десять
років «Східного партнерства»
уклали угоди про асоціацію з ЄС
та отримали безвізовий режим з
країнами Шенгенської зони.

У понеділок президент Євро-
пейської Ради Дональд Туск зі-
брав глав держав і урядів кра-
їн ініціативи на святкову вече-
рю. «Немає сумніву, що наші
країни-партнери наблизилися

Україна очікувала трохи більше від цього саміту, який набув швидше декларативного, ніж програмного характеру

до ЄС більше, ніж наші інші су-
сідки», — зауважив він. За його
словами, за ці десять років у ЄС
стало «більше Вірменії, Азер-
байджану, Білорусі, Грузії,
Молдови та України». «І я вірю,
що у всіх ваших країнах є біль-
ше ЄС, ніж будь-коли раніше.
Ми не лише сусідки, ми — чле-
ни однієї європейської сім'ї»,
— наголосив Дональд Туск. Він
також вважає, що відмова экс-
президента Януковича підписа-
ти угоду про асоціацію України
з ЄС у листопаді 2013 року ста-
ла одним із найдраматичніших
моментів в існуванні «Східного
партнерства».

Інклюзивний
формат

До участі в конференції за-
просили не лише глав держав
і урядів чи високих європей-
ських чиновників. У залі були
також експерти та представни-
ки громадянського суспільства
з країн-учасниць ініціативи.
Вони радо віталися, обмінюва-
лися новинами, і було видно, що
за десять років існування «Схід-
не партнерство» зробило чудо-
ву річ — об'єднало небайдужих
людей із шести країн, котрі ма-
ють спільне радянське минуле і
спільні виклики та намагаються
знайти свій новий, незалежний
шлях, обравши для цього євро-
пейські орієнтири.

За словами Єврокомісара Йо-
ганнеса Гана, який взяв участь у

дискусії про досягнення «Схід-
ного партнерства», за десять
останніх років світ змінився, то-
му мають змінитися і цілі ініці-
ативи. На його думку, нова мета
— це пришвидшення економіч-
ної інтеграції ЄС із її зацікавле-
ними партнерами, що «зробить
внесок у добробут і безпеку Єв-
ропейського континенту». «На-
ші партнери справді мають різні
наміри щодо відносин із ЄС.
Але «Східне партнерство» ста-
ло інклюзивним форматом для
всіх них, бо в його основу покла-
дено визнання спільних цінно-
стей — демократії, верховенства
права, ефективного управління,
вільних ринкових відносин», —
сказав Йоганнес Хан.

На конференції «Східного
партнерства» наш Петро Поро-
шенко багато усміхався, до нього
підходило чимало тих, хто хотів
потиснути йому руку. На по-
чатку свого виступу він прига-
дав, що у травні 2009 року, ко-
ли було дано старт «Східно-
му партнерству», він очолював
українське МЗС, і особисто по-
дякував Радославу Сікорському
та Карлу Більдту за «ідею,
як поширити європейські цін-
ності».

Реформи як доказ
ефективності

За словами українського Пре-
зидента, важко описати зміни,
які відбулися за останні п'ять
років в Україні, «бо змінило-

ся все». Він також нагадав при-
сутнім, як у 2013 році після від-
мови Віктора Януковича під-
писувати угоду про асоціацію
України з ЄС на вулиці Києва
вийшли сотні тисяч людей, ко-
трі вимагали продовження єв-
роінтеграційного курсу країни.
«Коли мене обрали Прези-
дентом, Україна була банкру-
том, 80% банківської системи не
функціонувало через простро-
чені кредити, ВВП був на рівні
мінус 14%, інфляція становила
49%, золотовалютні резерви —
п'ять мільярдів, а за наступні
три місяці ми мали заплатити
сім мільярдів. Дефолт був не-
минучим. Але найстрашніше,
що це відбувалося на тлі анексії
Криму та російської агресії на
сході моєї країни. Не всі віри-
ли, що Україна виживе, — роз-
повів Петро Порошенко. — Та
за п'ять років завдяки впрова-
дженню реформ ми маємо еко-
номічне зростання на рівні май-
же 3%, інфляцію на рівні одно-
значних чисел, цього року вона
має бути на рівні 6%, золотовал-
ютні резерви зросли вчетверо».

На думку Петра Порошен-
ка, «Східне партнерство» зна-
чною мірою сприяло тому, що
наша країна отримала Угоду
про асоціацію і безвізовий ре-
жим, що допомогло їй вистоя-
ти в економічній блокаді, оголо-
шеній РФ. «Частка Росії в на-
шому експорті становила 33%,
через два роки вона скоротила-

ся до 8%. Вони вважали — ми не
виживемо. А ми пішли до євро-
пейського ринку завдяки уго-
ді про зону вільної торгівлі», —
зазначив Петро Порошенко. І
нагадав, що в 2013 році частка
нашого експорту до ЄС стано-
вила 25%, сьогодні вона стано-
вить 42%. «Це найкращий доказ
ефективності «Східного парт-
нерства» і наших реформ», —
підкреслив він.

Продовжувати
історію успіху

Президент також наголосив,
що в Україні тривають інші ре-
форми — освіти, пенсійна, ме-
дична. «Одна така реформа мо-
же «вбити» будь-якого політи-
ка, бо вона жорстка й не попу-
лярна. Але моя команда забез-
печила всі ці реформи, зокре-
ма антикорупційну», — вва-
жає Петро Порошенко. Він пе-
реконаний, що у співпраці ЄС
із країнами «Східного парт-
нерства» варто застосовува-
ти принцип «більше за більше».
«Якщо ти проводиш більше ре-
форм, ти можеш розраховува-
ти на кращу співпрацю з Євро-
пейською комісією, Європей-
ською Радою та ЄС», — пояс-
нив він.

Євроінтеграційні здобутки
України за останні п'ять років
справді вражають. Проте до-
сягти їх Києву вдалося завдяки
безпрецедентній і однак підтримці
керівництва ЄС. Тож Петро
Порошенко висловив подяку
Жану Клоду Юнкеру, бо той
«зробив величезну роботу, щоб
наблизити мою країну до ЄС»;
Дональду Туску, котрий
робив усе можливе для збере-
ження європейської єдності
щодо антиросійських санкцій;
Європарламенту, який упро-
довж усього часу демонструє
підтримку України, і особисто
Йоганнесу Гану, «який відвідує
Київ частіше, ніж будь-яку ін-
шу столицю».

«Історія України — це істо-
рія успіху, і я робитиму все від
мене залежне, щоб вона трива-
ла. Переконаний, через десять
років ми знову зберемося і ска-
жемо, що вони були ще кращі,
ніж попередні», — сказав Пре-
зидент. Коли модератор дис-
кусії заступниця голови Генер-
ального директорату з питань
політики сусідства Єврокомісії
Катаріна Матернова запита-
ла в Президента, що він пора-
див би своєму наступникові, він
з усмішкою відповів: «Просто
йти дорогою Порошенка».

Шлях до знань пролягатиме непростий

МАГІСТРАТУРА-2019.
Цьогоріч ЗНО для всту-
пу в магістратуру за певни-
ми спеціальностями мати-
ме три основні новації. Так,
кількість спеціальностей, де
потрібно скласти таке тес-
тування, зросла з 16 до 32.
Восени проведуть додатко-
ву сесію єдиного вступного
іспиту (ЄВІ) з іноземної мо-
ви для вступу на контракт, а
ті, хто вже має диплом спеці-
аліста чи магістра, зможуть
вступити на контрактне на-
вчання не за результатами
ЗНО, а за внутрішніми іспи-
тами вишу.

Вступний іспит на магістра-
туру з іноземної мови в пер-
спективі мають робити засо-
бами ЗНО за всіма спеціаль-
ностями. Рік у рік відомство
збільшує кількість спеціаль-
ностей, які охоплені ЗНО. За-
ступник міністра освіти і нау-
ки Юрій Рашкевич пояснив на
брифінгу, що цьогоріч ЗНО
для вступу в магістратуру
складатимуть за спеціальнос-
тями найкон'юнктурніших га-
лузей знань.

Зокрема йдеться про га-
лузі знань «Гуманітарні нау-
ки» (крім спеціальності «Фі-
лологія»), «Соціальні та пове-

дінкові науки», «Журналісти-
ка», «Право», «Сфера обслу-
говування», «Міжнародні від-
носини» — це вже було 2018
року. Тепер до них долучили
«Культуру і мистецтво» (крім
мистецьких спеціальностей),
«Богослов'я», «Управління
та адміністрування», «Інфор-
маційні технології», «Публіч-
не управління та адміністру-
вання».

За спеціальностями «Пра-
во» й «Міжнародне право» всі
вступники обов'язково скла-
дають у формі ЗНО не лише
вступний іспит з іноземної мо-
ви, а й фахове вступне випро-

бування з права й загальних
навчальних правничих компе-
тентностей.

Досвід попередніх років під-
тверджує, що інструмент ЗНО
і для іспиту з іноземної мо-
ви, і для фахового випробу-
вання дуже ефективний. Він
забезпечує прозорий вступ,
дає змогу найкращим випус-
никам бакалаврату отрима-
ти місяць державного замов-
лення, а також його підтриму-
ють і вступники, і заклади ви-
щої освіти, повідомляє прес-
служба відомства.

«Цьогоріч уперше перед-
бачено так звану третю сесію

ЄВІ з іноземної мови. Її пла-
нують на осінь. Взяти участь
у ній зможуть лише ті вступ-
ники, які збираються навчати-
ся на контракті. І ця сесія ЄВІ
здійснюватиметься за кошти
самих вступників», — розпо-
вів генеральний директор ди-
ректорату вищої освіти і осві-
ти дорослих МОН Олег Ша-
ров. Вартість проходження
тесту ЄВІ буде приблизно та-
ка сама, як пробного ЗНО для
вступу на бакалаврат, утім,
точну суму визначать пізніше.

Третя новація стосується
тих абітурієнтів, які вже мають
другий ступінь вищої освіти —

диплом спеціаліста або магі-
стра. Відтепер вони можуть
складати замість ЄВІ з іно-
земної мови іспит у закладі
вищої освіти. Бо це фактично
той самий другий рівень ви-
щої освіти. Але це стосується
тільки іспиту з іноземної мо-
ви. Для вступу на «Право» та
«Міжнародне право» у будь-
якому разі необхідні резуль-
тати ЄВІ та Єдиного фахового
вступного випробування.

На своєму сайті МОН опри-
люднило графік і п'ять кроків,
які треба зробити для вступу
до магістратури за технологі-
єю ЗНО.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Розвиток середнього класу слугує паливом для економіки

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АМБІТНА ПЕРСПЕКТИВА.

Одне з найважливіших завдань уряду — робити все заради зростання національної економіки. Лише це сприятиме новій якості життя людей крізь призму зростання їхніх доходів. І чинний уряд уже створив механізми, які дали змогу збільшити мінімальну зарплату втричі за останні три роки, а середню — вдвічі.

Тож Кабінет Міністрів має чіткий орієнтир щодо динаміки показника середньої заробітної плати в Україні на 2021 рік. У доларовому еквіваленті він має становити 620 доларів. Це, на думку Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, абсолютного реальний показник, який допоможе збільшити мотивацію українців працювати на власну економіку.

Під час підписання нової тристоронньої Генеральної угоди із профспілками та роботодавцями Володимир Гройсман окремо наголосив на розвитку середнього класу в Україні: «Для мене принципово, щоб в Україні був розвинений середній клас, до якого має належати український вчитель, лікар, ро-

Третю Генеральну угоду уряду з профспілками й роботодавцями наповнено сучасним змістом

бітник. Наступними роками робитимемо все, щоб виконати це завдання».

В угоді уряд робить акцент на просуванні вітчизняного виробника на внутрішньому та зовнішньому ринках. Зокрема визначено спільні зобов'язання щодо створення конкурентоспроможних робочих місць; умов для легалізації зайнятості та оплати праці; вдосконален-

ня системи професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації, професійного навчання працівників.

Документ уперше містить окремі зобов'язання безпосередньо роботодавців, що стосуються забезпечення належного рівня охорони і умов праці, лікування та оздоровлення працівників.

Початок укладанню тристоронніх генеральних угод із

профспілками та роботодавцями було покладено 23 серпня 2016 року, нагадує департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів. Документ розпочав нову історію взаємодії щодо соціально-економічної політики держави, розвитку національної економіки та створення належних умов для праці громадян.

Луганщина розпочинає боротьбу за абітурієнтів

ПЕРСПЕКТИВА. Дев'ять вишів через освітні центри запрошують на навчання молодь із непідконтрольних територій

Іванка МПЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

На День відкритих дверей закладів вищої освіти, на базі яких створено освітні центри «Донбас — Україна» й «Крим — Україна», в Севе́родонецьк завітали представники восьми вишів регіону й переміщеного в столицю Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Учасники заходу насамперед обговорили питання організації вступу абітурієнтів із тимчасово окупованих територій та територій лінії розмежування до закладів вищої освіти за спрощеною процедурою.

За словами заступника міністра освіти Юрія Рашкевича, стати студентами українських ВНЗ можуть

випускники незалежно від наявності українського паспорта та українського атестата, оскільки на ці випадки розроблено окремі процедури вступу.

«Міністерство освіти виділяє для університетів так зване фіксоване замовлення, щоб вони могли прийняти максимальну кількість студентів із непідконтрольних територій. Для нас дуже важливо, щоб діти з тимчасово окупованих територій мали змогу бути вільними людьми у вільній державі», — додав посадовець, запевнивши, що рік у рік кількість таких дітей зростає.

На Луганщині торік через освітні центри «Донбас — Україна» вступили до закладів вищої освіти 107 абі-

турієнтів — випускників із непідконтрольної території з тимчасовою довідкою та 514 осіб із документом державного зразка (за вступними іспитами). Цього року освітній центр «Донбас — Україна» працюватиме з 3 червня до 27 вересня.

Викладачі з розумінням ставляться до особливостей викладання певних предметів у школах, розташованих на окупованих територіях, та нав'язаного дітям світогляду. «Немає жодного випадку, щоб студент покинув заклад. Ми організовуємо навчання так, щоб допомогти, проводимо додаткові заняття, зустрічі з викладачами», — пояснив ректор Луганського національного університету ім. Т. Шевченка Сергій Савченко.

А представник Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб у Донецькій області Алла Назаренко зазначила, що внаслідок збройного конфлікту країна зіткнулася з новими викликами, що погіршило ситуацію, яка негативно вплинула на життя багатьох людей. «Нестача інформації відіграє негативну роль у проведенні успішної вступної кампанії. Нині наша мета, — наголосила фахівець, — донести до людей, які проживають на тимчасово окупованих територіях, інформацію про можливість здобути якісну освіту й отримати відповідні документи про освіту державного зразка на підконтрольних територіях».

«KárpátigázSzó» відтепер і українською

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

РЕФОРМУВАННЯ. Найстаріше угорськомовне періодичне видання Закарпаття — «KárpátigázSzó» — почало виходити українською в режимі онлайн. Цим, написав у зверненні до читачів головний редактор Юрій Дунда, започатковано нову сторінку в історії KIS.

Газета, яка українською перекладається як «Карпатське слово правди», на-

ступного року відзначати сторіччя з часу виходу першого номера. Оскільки дотепер з'являлася лише угорською, українськомовні читачі були позбавлені її змісту. «Угорськомовна громада краю наче перебуває в окремому закритому просторі, — пояснює такий крок головред. — Це створює багато неправдивої інформації, непорозуміння, перекручувань. Ми вирішили, що в цьому питанні потрібно поставити крапку».

З мовним самообмеженням журналісти, які мають широку аудиторію й користуються авторитетом серед угорськомовних читачів, покінчили 1 травня.

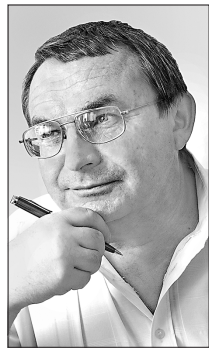
— Мета, щоб закарпатці, які розмовляють лише українською, дізналися про життя угорців із першоджерела — про їхні думки, позицію, відчуття. Щоб довідалися про цікавих особистостей, науковців, громадських діячів-угорців. Щоб долучилися до багатої культури, яка в

краї вже переплетена століттями спільного життя. Щоб виникло розуміння, інтерес, зав'язався діалог. Щоб у всіх, хто відкриє цю нову сторінку видання, з'явилося переконання: українці та угорці мають дружні, толерантні відносини, які панують на Закарпатті віками! — звертається Юрій Дунда до читачів.

Творчий колектив видання розраховує на співпрацю, обмін досвідом та цікавими матеріалами з усіма закарпатськими мас-медіа.

ПРОШУ СЛОВА!

Мамонт у Житомирі — жертва дерибану бюджету?

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

Відразу дві новини викликали фурор і серед житомирців, і жителів області. Прес-служба Житомирської облдержадміністрації повідомила про тендер на проведення ремонтно-реставраційних робіт вартістю понад 21 мільйон гривень у стародавній будівлі колишнього міського магістрату Житомира. Тут планують на першому поверсі розмістити музей природи, а на другому — історичну експозицію краєзнавчого музею.

Паралельно міська влада поінформувала про передачу на експертизу проекту спорудження палацу спорту, лише на першу чергу будівництва якого сподіваються отримати з держбюджету 50—60 мільйонів гривень. У новому спорткомплексі буде арена-трансформер. Це дасть змогу, повідомляють офіційні джерела, «проводити змагання міжнародного рівня з міні-футболу, баскетболу, волейболу, гандболу, бадмінтону, а за потреби — перетворювати спортивну споруду на концертний майданчик із величезною сценою».

Проект палацу спорту вже обійшовся бюджету міста, тобто житомирським платникам податків, у 1,5 мільйона гривень, ще 300 тисяч коштуватиме його експертиза. Промовиста деталь, що проектантом стало місцеве ТОВ зі статутним капіталом всього-на-всього 5 тисяч гривень. Зате загальну вартість новобудови, яку планують споруджувати в кілька етапів, ніхто не озвучує через її можливе подорожчання, спричинене інфляційними ризиками і ймовірністю заморожування робіт у разі припинення фінансування.

Найцікавіше, що Житомир не має вагомих здобутків у всіх згаданих видах спорту. Отож тренерів і спортсменів доведеться переманювати з інших міст, а щодо потреби в концертному залі, то міський Будинок культури справді має непрезентабельний вигляд і потребує реконструкції. За те Житомирський музично-драматичний театр, у якому гастролюють навіть столичні зірки, і велетенські зали обласного телецентру й недавно відреставрованої філармонії дають змогу організовувати концерти найвищого рівня. Єдина проблема в тому, що ці заклади культури у підпорядкуванні області, а міська влада, судячи з усього, вирішила державним коштом розжитися на власний сценічний майданчик.

Не менш цікава ситуація із будівлею колишнього магістрату, яка стоїть пустою ще з часів проголошення незалежності України. Мешканців із перетвореної на житловий будинок споруди відселили незадовго до розпаду СРСР, плануючи відкрити тут заклад культури. Спочатку це мала бути картинна галерея обласного краєзнавчого музею. Нині ніхто із чиновників не може навіть приблизно назвати кількість бюджетних грошей, витрачених на цю тривалу реконструкцію. Та два роки тому спеціально створена комісія дійшла висновку про непридатність споруди для експонування картин та її аварійну небезпечність (!) через стан перекриттів над підвалом та першим і другим поверхами. Тож як у безкінечній казці про білого бичка, витрати бюджетних коштів «на культуру» пішли по новому колу. Цього разу майбутні витрати оцінили у понад 21 мільйон гривень.

У відреставрованому магістраті обіцяють розмістити навіть скелет мамонта, колись знайдений археологами на території області. Нині він перебуває у підвалі переданої Московському патріархату Хрестовоздвиженської церкви Житомира. До 2011 року в колишній культовій споруді діяв Музей природи з унікальними експозиціями, зібраними за понад 100 років. Однак тодішній голова облдержадміністрації затятий регіонал Сергій Рижук викинув заклад культури на вулицю, пообіцявши натомість упродовж 17 місяців спорудити за кошти держбюджету спеціалізовану будівлю музею кошторисною вартістю 15,6 мільйона гривень.

У котловані з фундаментом новобудови вклали 4 мільйони гривень, після цього її заморозили, витративши не менш як мільйон на консервацію розритого схилу в середмісті. За нинішніми цінами на завершення недобуду потрібно вже 30 мільйонів гривень. Отож наступники «папередніков» вирішили, що доцільніше вкласти 21 мільйон у черговий ремонт пристосованої будівлі для музею, ніж витратити небагато більшу суму на завершення повноцінного приміщення для нього.

Скептики прогнозують, що марнотратство «на культуру», символом якого вже став горезвісний магістрат, і цього разу завершиться пшиком для скарбниці й громади, а перелік довгобудів у Житомирі поповнить «нульовий цикл» палацу спорту. Тим часом на постраждалій від чорнобильського лиха Житомирщині обласний онкодиспансер діє у фактично аварійній будівлі, яку вже не одна влада обіцяла терміново оновити чи навіть переселити заклад у нові корпуси. Не менше нагальних проблем у місті, де, замість того, щоб утеплювати житлові багатоповерхівки і облаштовувати їх лічильниками тепла, авральними темпами кладуть тротуарну плитку замість ще міцного і якісного асфальту та обшивають гранітом набережну в міському парку. Як не згадати тут крилатого вислову давніх римлян: «О часи, о звичай!»

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 травня 2019 р. № 382
Київ

Про внесення змін до пункту 4 Положення про
Міністерство економічного розвитку
і торгівлі України та визнання такими,
що втратили чинність, деяких
постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести зміни до пункту 4 Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 459 «Питання Міністерства економічного розвитку і торгівлі» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 77, ст. 2183), виключивши підпункти 9 та 17.

2. Визнати такими, що втратили чинність: постанову Кабінету Міністрів України від 28 червня 1995 р. № 471 «Про організацію складання балансу фінансових ресурсів України»; постанову Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2011 р. № 78 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 червня 1995 р. № 471» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 9, ст. 422).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 травня 2019 р. № 385
Київ

Про внесення змін до пункту 12 додатка
до постанови Кабінету Міністрів України
від 11 жовтня 2016 р. № 710

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 12 додатка до постанови Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р. № 710 «Про ефективне використання державних коштів» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2739; 2017 р., № 77, ст. 2376; 2018 р., № 98, ст. 3237; 2019 р., № 2, ст. 50), доповнивши його після слів і цифр «Державної цільової програми подолання депресивності м. Токмака Запорізької області на 2018—2022 роки» словами і цифрами «, Державної цільової національно-культурної програми забезпечення всебічного розвитку і функціонування української мови як державної в усіх сферах суспільного життя на період до 2028 року».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 травня 2019 р. № 386
Київ

Про внесення змін у додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 30 серпня 2002 р. № 1298

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699), доповнивши його розділом XXXIX такого змісту:

«XXXIX. Заклад післядипломної освіти,
що належить до сфери управління МЗС

Керівник (директор)	24
Керівник (завідувач) центру	20—21
Начальник відділу	12—16
Професіонали та фахівці всіх категорій	7—12».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 травня 2019 р. № 390
Київ

Про внесення змін до Комплексної (зведеної)
програми підвищення рівня безпеки енергоблоків
атомних електростанцій

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до Комплексної (зведеної) програми підвищення рівня безпеки енергоблоків атомних електростанцій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2011 р. № 1270 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 96, ст. 3504; 2015 р., № 80, ст. 2676), замінивши в абзаці сьомому розділу «Шляхи і способи розв'язання проблеми» цифри «2020» цифрами «2023».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 квітня 2019 р. № 268-р
Київ

Про надання дозволу на розроблення проекту
землеустрою щодо відведення земельної ділянки

Відповідно до статей 93, 122—124, 149, 157 і 208 Земельного кодексу України надати товариству з обмеженою відповідальністю «Дайналайн Констракшн» дозвіл на розроблення з урахуванням вимог державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки орієнтовною загальною площею 122,1 гектара (землі державної власності лісогосподарського призначення (ліси), що перебуває у постійному користуванні державного підприємства «Кам'янсько-Дніпровське лісове господарство», розташованої на території м. Енергодара Запорізької області, з подальшим вилученням та наданням її зазначеному товариству в оренду із зміною цільового призначення для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів енергогенеруючих підприємств, установ і організацій (об'єкта енергетичної інфраструктури, який виробляє електричну енергію з альтернативних джерел енергії).

Товариству з обмеженою відповідальністю «Дайналайн Констракшн» передбачити відповідно до законодавства у зазначеному проекті землеустрою розрахунок розміру збитків, що будуть завдані землекористувачу внаслідок вилучення зазначеної земельної ділянки.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

УТОЧНЕННЯ

В «Урядовому кур'єрі» №88 за 14 травня з технічних причин сталася помилка у логотипі газети: правильно слід читати «ВІВТОРОК, 14 ТРАВНЯ 2019 РОКУ».

Вища лісівнича освіта в Україні: куди йдемо?

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ. *За роки незалежності кількість університетів і коледжів, які отримали ліцензії на підготовку фахівців для лісової галузі, зросла в геометричній прогресії. А якість?*

Петро ЛАКИДА,
доктор
сільськогосподарських
наук, професор, академік
Лісівничої академії наук,
академік Міжнародної
академії інформатизації,
заслужений діяч науки і
техніки України

В умовах глобальних змін клімату, які може відчувати пересічний громадянин у будь-якому куточку планети, об'єктом особливої уваги постає ліс. Адже тільки він з наземних екосистем вносить найбільшу частку у виконання таких екологічних функцій, а в ринковому середовищі — послуг, як генерування кисню, тривалого деponування вуглецю тощо. Щоденно спекулюють на темі лісу непрофесійні, некомпетентні псевдоекологи, політики, недобросовісні журналісти.

Чого тільки не наслухаєшся. Що ліс тотально вирубують і вивозять за кордон, навіть «дріва», як дозволяє собі називати дрова паливні або технологічні один велими популярний народний депутат. Так, у лісовій галузі України вистає проблема: немає національної лісової політики — конституції лісівників, яку ні парламент, ні поважні міністерства, у видання яких віддавали лісову галузь за роки незалежності, а це їх функціональний обов'язок, не спромоглися її опрацювати й ухвалити у вигляді закону; політичне підпорядкування галузі партіям і блокам залежно від того, хто створював провладну коаліцію, й на чолі галузі з'являлися ставленики некомпетентні, ще й злодійкуваті; брак державної підтримки, передовсім фінансової, бідних на лісові ресурси регіонів. Цей перелік можна продовжувати. Але мені як людині, пов'язаній із лісівничою освітою, хотілось би порушити саме цю тему.

Світова спільнота стурбована

Мабуть, не випадково оголошене ООН цьогорічне святкування Міжнародного дня лісу, яке відзначають у всьому світі традиційно 21 березня, відбувається під гаслом «Ліс і освіта». Світова спільнота стурбована цією проблемою. Адже в Європі, як свідчать підсумки 8-го з'їзду деканів факультетів і директорів лісогосподарських інститутів, який відбувся торік восени у Трансильванському університеті (місто Брашов, Румунія), де мені випала честь представляти Національний університет біоресурсів і природокористування України (Київ),

стурбовано звучала сентенція про зменшення кількості лісівничих факультетів і кількості студентів у таких класичних для нас лісівничих країнах, як Німеччина.

А що ж Україна? Освітній ступінь бакалавра спеціальності 205 «Лісове господарство» дає змогу забезпечити працевлаштування фахівця з відповідним дипломом на багатьох посадах на лісогосподарських підприємствах — від майстра лісу до лісничого, інженера тощо. Він база для вищих освітніх ступенів — магістра, доктора філософії й доктора наук.

Тривалий час на освітньому ринку України здійснювали освітянські послуги з підготовки фахівців для лісової галузі лише два університети: Державний вищий навчальний заклад «Національний лісотехнічний університет України» (м. Львів) та Національний університет біоресурсів і природокористування України (м. Київ).

У яких куточках світу і сьогодні не зустрінеш їхніх випускників, а особливо у колишньому «єдиному і неділимому» — від країн Балтії до Сахаліну, від Молдови до Киргизстану. Тисячі лісівників, політичних і громадських діячів підготували ці вищі. Тільки з НУБіП випускники були лісовими міністрами або прирівняними до них керівниками галузі в Україні (тричі), Польщі, Молдові, а моєму однокурсникові з Киргизстану вдалося з лісівничої посади піднятися на рівень міністра закордонних справ цієї країни. Це свідчить про те, що підготовка лісівників у цих вищах високопрофесійна.

Досить тиражувати економічних диверсантів

Але часи змінилися. За роки незалежності кількість університетів і коледжів, які отримали ліцензії на підготовку фахівців для лісової галузі за ОС бакалавр, зросла в геометричній прогресії. Їх нині 27 (25 університетів і два коледжі). З одного боку, це свідчить про привабливість та престиж лісової галузі, з іншого — брак чіткої державної політики щодо підготовки фахівців. Звісно, у ринкових умовах не можна університетам забороняти здійснювати освітянські послуги, якщо вони відповідають ліцензійним умовам. Але які ж ці умови?

Аналізуючи систему підготовки фахівців для лісової галузі у тепер уже численних університетах та

Фото з сайту lis-kr.gov.ua

Виховувати тих, хто «плекатиме паростки кленові», потрібно з юних літ

коледжах і більшість із них відвідавши особисто, зауважу, що велику кількість факультетів (кафедр) з підготовки лісівничих спеціальностей, які створено в університетах останніми роками, не забезпечено необхідною кількістю викладачів вищої кваліфікації (кандидати і доктори наук) саме з наукових лісівничих спеціальностей (їх поки що, за старою класифікацією, тільки п'ять) 06.03.01 — лісові культури і фітомеліорація (біологічні та сільськогосподарські науки), 06.03.02 — лісовпорядкування та лісова таксація (сільськогосподарські науки), 06.03.03 — лісознавство і лісівництво (біологічні та сільськогосподарські науки). У деяких з них працює один — три кандидати наук (Чернігів, Ужгород, Житомир, Чернівці тощо). Чи можна порівнювати їх з НУБіП або НЛТУ, де за цими спеціальностями на постійній основі працюють по 20 докторів наук, 60—70 кандидатів, здійснюють підготовку наукових кадрів, функціонують спеціалізовані вчені ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій?

Бентежить, що у деяких містах здійснюють підготовку фахівців у кількох університетах: у Харкові — чотири, Житомирі та області — три, у кількох областях — по два. Більшість цих навчальних закладів мають слабку лабораторну базу, бракує навчально-наукових лісових господарств (на кшталт Боярської лісової дослідної станції НУБіП), що не сприяє високоякісній підготовці фахівців для лісової галузі.

Звісно, щоб видати випускникові диплом бакалавра, освітній заклад по-

винен пройти акредитацію спеціальності на відповідність освітянським стандартам. Поки що цю функцію здійснює МОН, хоч за законом, це не властиво цьому міністерству функція. Її має здійснювати Національне агентство з оцінювання якості вищої освіти, друга каденція якого щойно розпочала роботу. Сподіватимемося на його об'єктивну роботу. Можливо, воно припинить підготовку економічних диверсантів для лісової галузі.

Рік у рік державне замовлення для лісової галузі за цим освітнім ступенем істотно зменшується на противагу зростаючій кількості вишів, які претендують на його виконання. Наприклад, для випускників загальноосвітніх шкіл, які вступають через систему ЗНО на денну форму навчання, останніми роками воно становить 200—220 осіб. Багато це чи мало? Звісно, з огляду на велику плінність кадрів це мало, і галузь уже відчуває нестачу лісівників у деяких областях. Якщо порівняти зі спеціальністю «Право», то держзамовлення для цієї категорії абітурієнтів на порядок вище.

Можна тільки уявити розподіл цієї кількості абітурієнтів, які претендують на навчання за державним замовленням (а саме воно йде за абітурієнтом у виш), у 27 навчальних закладах! Як свідчить статистика МОН, за підсумками прийому абітурієнтів у 2018 році в деяких вищах зголоسیлося навчатися лісової справи від 1 до 5 студентів. Про які науково-педагогічні колективи можна говорити з таким контингентом? Яка наука може бути в такому університеті?

То куди ж ідемо?

PS В умовах бездіяльності державних установ, які повинні здійснювати регулювання ринку освітніх послуг, одна надія на громадські організації. У лісівничій галузі це громадська рада при Держлісагентстві України, Товариство лісівників і небайдужа громадськість, для яких уже сьогодні важливо, хто «плекатиме паростки кленові» і «живе й працює для століть».

ДВА СВІТОГЛЯДИ

Прифронтowa прірва між земляками-ровесниками

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Єприпущення (і не безпідставне), що початку «русской весни» і виникненню самопроголошених «республік» на Донбасі дуже посприяли місцеві люди похилого віку. Старші жителі краю, повіривши у відродження СРСР та російські громадянство, пенсії тощо, справді тоді стали живим щитом для молодиків, які обеззброювали українських правоохоронців та військових і захоплювали будинки державної влади і саму владу. Немало сліз розчарування пролили за минулі п'ять років ці бабусі, збagnувши, що прирекли своїх внуків і правнуків на жорстке виживання в умовах підлої гібридної війни.

А й справді: чим нині найбільше переймаються діти і молодь Донецчини по обидва боки лінії розмежування? Чого вони насамперед вчать і до якого майбутнього себе наполегливо готують?

А у нас цікавенний майстер-клас!

У ЗОШ №9 Краматорська — нинішнього адміністративного центру Донецчини, яку контролює українська влада, недавно школярі створили власне соціальне підприємство «Вакуваті» для виготовлення екологічних торбинок. Таку ідею свого часу запропонувало громадське об'єднання Shift, яке, провівши тренінги, допомогло старшокласникам здобути певну теоретичну підготовку. А далі вони використовували свої знання на практиці.

«Ми вирішили спробувати свої сили у підприємстві: щось виготовляти, рекламувати, продавати і здобути потрібний досвід. У нас спершу було кілька ідей, які можна втілити, та ми зробили вибір на користь виготовлення екологічних торбинок, рюкзаків, пеналів і схожих виробів», — розповідає куратор підприємства учениця 10-го класу Аліна Шарабан.

Юні жителі промислового краю, де не бракує проблем із забрудненням довкілля, кажуть, що свідомо взяли виготовляти екологічні товари, щоб замінити ними шкідливі пластики. Тобто старшокласники власним прикладом показують, як можна і потрібно ставати агентами змін на краще. Вони тепер із гумором згадують: коли створювали підприємство, лише один чи два з них мали уявлення про шиття, але після майстер-класу в досвідченої майстрині навчилися всі й тепер власноруч шиють сумки чи рюкзаки, які не соромно самим носити і на продаж пропонувати.

Нині у шкільне підприємство входять учні 9—11 класів, які між собою попередньо поділили обов'язки: хтось опікується дизайном виробів, інші шукують тканину, ще хтось відповідає за поширення інформації на сторінках у соціальних мережах. Першу невелику партію екологічних виробів юні підприємці реалізували на першотравневих гаївках у Краматорську, а виручені кошти, звичайно, вкладають у подальший розвиток підприємства.

А тепер старшокласники взяли за серйозніше завдання: самотужки пошити для всієї школи спортивну форму із логотипом навчального закладу.

Приклад цікавої й корисної діяльності краматорських школярів не поодинокий. Бо навіть попри сучасні реалії прифронтowego регіону, на Донецчині останніми роками завдяки міжнародним партнерам значно активніше залучають дітей і підлітків до громадського життя їхніх населених пунктів, участі в освітніх програмах і грантах. Приміром, ГО «Молодь Сходу України» практикує серед місцевої молоді тренінги з написання проєктів для участі в міні-грантах і надає переможцям кошти для реалізації планів: облаштування міст і сіл, цікавого проведення дозвілля тощо.

Те саме передбачає перспективний проєкт «Молода енергія громад» — частина програми ЮНІСЕФ «Зміцнення життєздатності та підвищення громадської активності підлітків і молоді у Східній Україні», орієнтований на жителів Донбасу віком 14—19 років.

Можна продовжувати перелік програм і проєктів, участь у яких охоче беруть представники підростаючого покоління, які живуть недалеко від лінії фронту. Різні програми мають певні відмінності, але єдині в головному: вони вчать жити і працювати юних донеччан та сусідів луганців виключно у мирному майбутньому. Звісно, це також допомагає повірити дітям прифронтowego регіону, що гібридна війна не вічна і невдовзі на Донбасі настане давоочікуваний мир. Хоч реалії краю, на жаль, поряд.

«Пам'ятаю окупацію міста як щось дуже моторошне. А коли іноді чуємо телевизор чи радіо з Донецька, то складається враження, що вони розповідають не про нас, а про якісь інші Донбас та Україну. Бо лякають себе тим, що ми, українські школярі, день і ніч готуємося воювати і завтра чи післязавтра нападимо на «республіку» і знищимо всіх людей. А насправді ми дедалі частіше їздиво для обміну досвідом чи відпочинку до однолітків із західних областей України чи Європи. І нехай би й школярі з Донецька до нас приїхали і подивилися. Але сам туди не поїду, бо бачив по «республіканському ТБ», чого їх там вчать і до чого готують. Це жах!» — каже старшокласник зі Слов'янська.

А у вас? Вчать вбивати чомусь нас...

На згадане хлопцем жажіття у вихованні донецьких ровесників нарешті звернули увагу дорослі. Насамперед ті, які б мали давно відреагувати на те, що цілеспрямовано роблять окупанти з юними жителями загарбаної проросійськими незаконними збройними формуваннями території Донбасу. Отже, нещодавно Генеральна прокуратура України розпочала кримінальне провадження за кількома статтями КК України за фактом сприяння Росії в підготовці українських дітей до бойових дій.

Школярі Покровська мріють про музей «Щедрик»...

...А тим часом у Донецьку для дітей проводять уроки ненависті

«Встановлено, що на порушення норм міжнародного права, а також законів і звичаїв війни представники незаконного збройного формування терористичної організації «ДНР» за фінансової та організаційної підтримки Російської Федерації через військові табори та псевдопатріотичні клуби готують дітей до бойових дій. Поряд із цим дітей виховують у дусі сепаратизму та «русского міра», — йдеться в повідомленні прокуратури.

Правоохоронці встановлюють осіб, причетних до цих правопорушень, а отримані докази порушень РФ та її окупаційною адміністрацією норм міжнародного права передадуть до Міжнародного кримінального суду.

На жаль, ця проблема не нова, адже ще з перших місяців окупації частини Донбасу серед підростаючого покоління почали вести просто шалену антиукраїнську пропаганду і тотальну мілітаризацію. Майже всіх школярів і студентів тут наполегливо готують до «найголовнішої» в житті професії — «захисник Донбасу». Для цього їх зібрали в організаціях, рухах та клубах відповідного спрямування: з 14 років цю форму мілітаризації для юних донеччан проводять добровільно-примусово.

Цей напрям виховання постійно перебуває під постійним особистим контролем перших осіб «ДНР». Ще коли був живим лідер Олександр Захарченко, організацію юних «патріотів» навіть збиралися назвати «Захаровці». А нинішній керівник «республіки» Денис Пушилін на початку травня взяв участь у церемонії, під час якої 77 представників «військово-патріотичного руху «Молода гвардія — юнарія» склали присягу на вірність «республіці». Він навіть патетично запевнив «юнарімців», що цей день став «найголовнішою подією в житті», і вручив їм прапор руху. До речі, це об'єднання створено зовсім недавно — на початку квітня, а вступити в нього можуть всі місцеві жителі віком від 8 до 35 років.

Ще факт, який вражає: потворною мілітаризацією окупанти активно нівечать свідомість і готують перетворити під час бойових дій на гарматне м'ясо не тільки хлопчиків, а й дівчаток. Як підтвердження цієї ганебної практики активісти «Східної правозахисної групи» наводять приклад «військово-патріотичного клубу «Амазонки», що діє в Донецьку. Поміж подібних він вирізняється тим, що в ньому активно мілітаризують місцевих дівчаток з 11 років.

«Дівчатка, які належать до цього клубу, проходять тут політичну й військову підготовку. Інструктори з РФ навчають їх стріляти, розбирати і збирати зброю, метати ножі тощо. Керує клубом росіянин Микола Ханін», — повідомляють правозахисники, посилаючись на перевірені джерела.

«Боляче дивитись, як дітей навіть на колись веселіх шкільних ранках вчать ненависті та агресії й готують воювати з Україною, «фашистами». Це навіть не втрачене, а приречене покоління. Бо іншого вибору в молоді Донецька немає. Виробництво, освіта, культура, спорт — усе знищено. Перспектив жодних! Їм тепер залишається тільки воювати. Або

мерщій тікати звідси якнайдалі, доки є можливість і доки не став черговою жертвою мілітаризованої російської пропаганди», — каже жителька обласного центру.

Що ж, патріотичне виховання дітей і підлітків, яких проросійські окупанти наполегливо вчать ненавидіти Україну і налаштовують воювати, не можуть не вражати і не насторожувати. А лінія розмежування, яку свого часу ми всі наївно сприймали за тимчасову, насправді рік у рік стає дедалі глибшою прірвою між дітьми, які народилися на цій землі, а нині готуються до дорослого життя.

Одні наполегливо вивчають іноземні мови, переймаються іншими освітніми, соціальними, екологічними й культурними проєктами, беруть участь у різноманітних міжнародних творчих конкурсах і спортивних змаганнях. Інші в цей час, натягнувши на себе форму кольору хаки, під керівництвом російських наставників вчать воювати, точніше, вбивати ровесників тільки за те, що вони українці.

Прірва поступово глибшає. Перспектив повернення юних душ донеччан, отруєних російською пропагандою, до нормального мирного життя і загальнолюдських цінностей цивілізованого світу меншає. За браком істотної української контрпропаганди та інших відповідних адекватних дій порятунку представників потерпілого покоління юних донеччан залишається здебільшого справою тільки їх самих. Чи ще їхніх батьків, рідних та близьких. На превеликий жаль.

СПОЖИВАЧ

Рекордні ціни: чого далі чекати покупцеві

ПРОДОВОЛЬСТВО. На думку фахівців, подальшого погіршення нинішньої ситуації на плодоовочевому ринку не буде

Володимир
КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Рекордні ціни на аграрну продукцію, особливо на широко вживані овочі, в тому числі традиційний борщовий набір, породжують побоювання — чи не слід очікувати ще більших цінових катаклізмів у подальшому? Фахівці запевняють, що ні: принаймні гірше, ніж зараз, найближчим часом не буде. Так, за прогнозами начальника відділу агрометеорології Укргідрометцентру Тетяни Адаменко, погодні умови, що наразі склалися, можна назвати оптимальними для ярих культур.

Менше, але не мало

Надмірні зливи, що в певних регіонах стали згубними для деяких культур, зокрема гороху, не вплинуть на загальну ситуацію. Загалом урожай гороху, запевняє директор Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки» Юрій Лупенко, може зрости на понад 40% порівняно з торішнім. Деяке зменшення очікується щодо кукурудзи, але це порівняно з рекордним урожаєм минулого року (31,6 млн т проти 35 млн). Натомість він прогнозує зменшення збору овочів, зокрема картоплі, плодово-ягідних культур. Тут діють не лише погодні фактори, а й цінова кон'юнктура.

Як зауважила директор аграрних консультаційних програм Ліна Даценко, від весняних заморозків найбільше постраждали абрикоси й вишні, можливо — місцями картопля. Загалом особливо згубних факторів, які б могли істотно змінити ситуацію на гірше, наразі не спостерігаємо.

Загалом ситуація з овочами не критична, щодо деяких — навіть краща, ніж торік

На думку Юрія Лупенка, можливе зменшення виробництва плодоовочевої продукції навряд чи сягне більш як 7%, що не критично. Наразі очікується надходження на український ринок ранніх овочів із Середньої Азії та Близького Сходу, що трохи послабить ціновий прес на кишеню українця. А як розвиватиметься ситуація надалі, яких примх погоди очікувати і як вони вплинуть на вміст каstrулі пересічного українця, точно прогнозувати ніхто не береться.

Експорт замість сховищ

Інша річ, що вітчизняний ринок овочів, фруктів та ягід потерпає від нестачі сучасних сховищ для них. Отож виходить, що легше плодово-ягідну продукцію вивезти за кордон, де сховищ достатньо, ніж зберігати для внутрішнього ринку. Відповідно, коли внутрішній ринок починає відчувати нестачу певних продуктів, відбувається зворот-

ний рух: з-за кордону починають везти навіть таке, що виробляємо самі, але вже продали за кордон...

Певна річ, це позначається на споживчих цінах.

Що робити, як переламати ситуацію? Виробники не подумують зробити це самотужки — адже сучасні сховища з досконалим холодильним обладнанням коштують недешево. Інший шлях — переробка на місці на соки, пасти, джеми... Але і тут потрібні кошти.

Запроваджувати програми цільового кредитування аграріїв саме на цю мету — шлях загалом перспективний, але навряд чи реалістичний зараз, коли перед бюджетом і так стоїть загроза невиконання, наявні державні програми недофінансовано і недостатній контроль за використанням бюджетних коштів. Як зауважив Юрій Лупенко, цілком може статися, що кошти на сховища хтось отримає, а самих сховищ не побудує.

Реальніший шлях — компенсація вартості вже

побудованого, як із тваринницькими комплексами. Але тут інша заповідка: спочатку треба побудувати за свої гроші, отже, це може дозволити собі виробник, який і так не бідує. А якщо так, чи заслуговує він на компенсацію? Натомість інший, що віддавав вирощене за копійки перекупникам, бо не мав де тримати, і надалі віддаватиме, бо так собі на власне сховище не заробить.

Альтернативні шляхи підтримки

На думку Ліни Даценко, розвитку аграрного кредитування могло б сприяти запровадження ринку землі. Мовляв, під заставу земельної ділянки банк охочіше дасть позику, ніж під майбутній урожай, якого може ще й не бути. Справді, кредитування під заставу землі розвинено у багатьох країнах, але в нас є певні зауваги, які можуть звести нанівець такі надії.

По-перше, відсоток під банківський кредит все одно ніхто не знижуватиме, а по-друге, законом досі не встановлено порядок відчуження земельної ділянки у власника і продажу її банком. Не всі банки мають фахівців, здатних оцінити землю як заставу. А хто в банку займатиметься її продажем у разі потреби, є там такі працівники? Отже, як бачимо, і це не панацея.

Інший напрям державної підтримки, на якому зауважила Ліна Даценко, — зниження оподаткування ПДВ на виробництво аграрної продукції. Таке практикують у багатьох країнах, зокрема у Франції та Німеччині. Там на продукти харчування він становить лише 5—7% («УК» № 222 від 24 листопада 2018 року). Такий законопроект намагалися внести й у нас, але не вдалося...

І ще один важливий напрям, на який радив звернути увагу Юрій Лупенко — у нас великі проблеми з ефективним прогнозуванням ринку. Він зауважує: «У цьому і є роль держави, щоб орієнтувати сільгоспвиробників на виробництво тих товарів, від яких вони отримають зиск і водночас забезпечать продовольчу безпеку держави».

Ті сільгоспвиробники, які вважають, що самі собі голови, на жаль, виявляють тут інколи дивовижну недалекоглядність. Ліна Даценко наводить приклад яблук: затоварювання ринку в цьому аграрному сезоні сталося через те, що українські садівники закупили високоякісні сортови саджанці й заклали сади з розрахунком на ринок Росії. Хоча ще багато років тому було зрозуміло, наскільки це ненадійний партнер і чи партнер взагалі! А на освоєння нових ринків потрібен час, якого не було...

Чи всіх сільгоспвиробників це стосується? Структура аграріїв у нас дуже строката: великі агрофірми мають свої аналітичні служби, які дають фахові прогнози. Натомість середнім та малим сільгоспвиробникам такі прогнози ой як потрібні!

Отже, мав би бути контингент людей, які могли б вчасно порадити аграрію: ось у такій країні прогнозують посуху і неврожай певної культури, тож твоя продукція буде там до речі, а туди не вези, у них у самих перевиробництво... Ось у цій країні дуже полюбують наші яйця чи яблука, натомість отам розвелося забагато борців за визволення, як би тобі не лишитися без товару і без грошей!

Поки в Україні працювали іноземні проекти технічної допомоги, дорадницькі послуги надавали, але зараз, зауважує Юрій Лупенко, без державної підтримки процес не йде. При цьому слід орієнтуватися саме на потреби малих і середніх фермерів.

З цього приводу Ліна Даценко каже: «Міжнародні проекти дуже багато зробили для побудови в Україні служби дорадництва. Вона будувалася за американською моделлю і досі існує на папері. Поки що ніякої користі від цієї служби я не бачу: якщо ви поговорите з бізнесменами, вони не знають, що там роблять, ніяких консультацій ніхто не отримував».

На її думку, аграріям слід вдаватися до послуг приватних консалтингових компаній, інтєреси яких вона і представляє, але за гроші. Однак навряд чи слід сподіватися, що малі сільгоспвиробники, які й так потерпають від постійної нестачі коштів на нагальні потреби, скористаються цією позицією.

Не поспішайте вживати ранні

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

НІТРАТИ. 15 випадків перевищення норми вмісту нітратів у городині виявили протягом квітня експерти Головного управління Держпродспоживслужби в Черкаській області на п'яти черкаських ринках. Як розповіла завідувачка лабораторії Любов Рибасюк, п'ять із них зафіксували на Фермерському ринку Черкас.

Вживання овочів, що не відповідають гігієнічним нормативам за вмістом нітратів, застерігають лікарі, може негативно вплинути на організм людини, спричинити гостре або хронічне отруєння. На рівень накопичення нітратів в овочах впливають вид, умови вирощування, час дозрівання, дози внесення азотних добрив, властивості ґрунту, погоднокліматичні умови тощо.

До високого (1000—7000 мг/кг) рівня накопичення нітратів належать: зелень (салат, шпинат, рукола, кріп, петрушка, щавель, кінза), а також листові капуста, зелена цибуля, редис, буряк; до середнього (200—600 мг/кг): картопля, капуста, морква, огірки, перець, кабачки, гарбуз, редька, хрін; до низького (80—100 мг/кг): бобові, помідори, цибуля, діні, кавуни, деякі фрукти. Проте нітрати нерівномірно накопичуються в різних частинах овочів. Найбільше їх концентрується біля кореня та центральної частини і шкірки.

Більше нітратів у ранніх овочах, недоспелих, вирощених в умовах захищеного ґрунту, у теплицях, в умовах нераціонального використання азотних мінеральних добрив.

Фахівці Держпродспоживслужби радять не купувати овочів на стихійних ринках,

у місцях нествановленої торгівлі, орієнтуватися на споживання овочів, вирощених у сезон, не вживати ранніх овочів дітям, вагітним, особам похилого віку, тим, хто страждає на хронічні захворювання зокрема шлунково-кишкового тракту, які більш сприйнятливі до дії похідних нітратів, готові овочеві салати та свіжі овочеві соки вживати не пізніше як за дві години після приготування.

Як наголосила завідувачка відділу санітарно-ветеринарної експертизи Валентина Власенко, жоден продавець не має права реалізовувати продукцію без попереднього лабораторного аналізу на вміст нітратів та наявності відповідного документа. Згідно із законами, які регламентують права продажу, на ринку чи в магазині не можна реалізувати продукцію, яка не пройшла відповідних досліджень.

Затяжні дощі — затяжна посівна

Володимир ЛІСОВИЙ
для «Урядового кур'єра»

УРОЖАЙ-2019. Сіяти цього року, як відомо, почали рано, але так само рано закінчити не вдається через несприятливі погодні умови. За даними Укргідрометцентру, лише за десять днів, з 27 квітня по 6 травня, у західній і північній частинах України випала місячна або навіть півтора місячна норма опадів.

Як повідомляє прес-служба Всеукраїнської аграрної ради (ВАР), на завелику кількість опадів та неможливість через це вчасно посіяти нарікають аграрії областей Західної, Центральної та Північної України.

У цих регіонах пройшли сильні дощі з грозами, а подекуди і з градом. Багатьом господарствам це завадило вчасно засіяти сою, соняшник, кукурудзу. До того ж, через опади неможливо вчасно внести добри-

ва під ранні зернові та зернобобові культури, які вже зійшли. А надмірна вологість провокує появу хвороб зернових — кореневої гнилі, борошнистої роси та септоріозу.

«Опадів дуже багато, не встигаємо ні сіяти, ні обробляти, ні вносити добрива. Із запланованих посівів не засіяними залишилося відсотків 70 площ. А втрата посіву і обробіток культур не в тій фазі росту — це безпосередній вплив на врожайність: вона може бути зниженою. Залишилося посіяти сою, частково соняшник. Не встигаємо обробляти зернові, ріпак», — розповідає Михайло Клешир із Чернівецької області.

Деяким сільгоспвиробникам доводиться пересівати культури дощі з грозами, а подекуди і з градом. Багатьом господарствам це завадило вчасно засіяти сою, соняшник, кукурудзу. До того ж, через опади неможливо вчасно внести добри-

області, Йосип Бомк. — В одного товариша кілька гектарів сої змило повністю. Зараз дощу немає, то поки що сіємо. Але в подальшому знов прогнозують грози. Ми втрачаємо строки посіву сої, не знаю, коли зможемо це зробити».

А в півдні та сході України — в Донецькій, Луганській, Миколаївській, Херсонській, Одеській областях — опади пройшли помірно. У деяких районах Запорізької області впродовж місяця була посуха.

Як бачимо, ця весна стала для аграріїв іспитом на виживання. Тому багато експертів дуже обережні з оцінками майбутнього врожаю, а в тих, хто все-таки ризикує давати прогнози, вони істотно відрізняються. Як буде насправді, побачимо, та вже тепер зрозуміло, що на рекордні врожаї основних культур цього року розраховувати не варто. Хоч і бити на сполох — так само.

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ	КОМЕНТАРІ	КОНСУЛЬТАЦІЇ	РЕКЛАМА
-----------	-----------	--------------	---------

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про соціальні послуги

Цей Закон визначає основні організаційні та правові засади надання соціальних послуг, спрямованих на профілактику складних життєвих обставин, подолання або мінімізацію їх негативних наслідків, особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) базові соціальні послуги — соціальні послуги, надання яких отримувачам соціальних послуг відповідно до цього Закону забезпечується Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами міських рад міст обласного значення, а також виконавчими органами сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад, створених згідно із законом та перспективним планом формування територій громад і визнаних Кабінетом Міністрів України спроможними в порядку, встановленому законом (далі — ради об'єднаних територіальних громад);

2) визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах — збір, узагальнення та аналіз інформації про наявність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці вразливих груп населення, осіб/сім'ей, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати, про їхні потреби у соціальних послугах, на основі результатів яких приймаються управлінські рішення щодо організації надання таких послуг;

3) вразливі групи населення — особи/сім'ї, які мають найвищий ризик потрапляння у складні життєві обставини через вплив несприятливих зовнішніх та/або внутрішніх чинників;

4) забезпечення найкращих інтересів отримувачів соціальних послуг — дії та рішення, спрямовані на задоволення індивідуальних потреб отримувачів соціальних послуг відповідно до віку, статі, стану здоров'я, особливостей інтелектуального та фізичного розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної, етнічної та іншої належності, потреб та інтересів дітей, осіб з інвалідністю, осіб, визнаних недієздатними, осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, осіб похилого віку, а також з урахуванням думки отримувачів соціальних послуг, якщо вони за віком, рівнем розвитку та станом здоров'я можуть її висловити;

5) малозабезпечена особа — особа, середньомісячний сукупний дохід якої за останніх шість календарних місяців, що передують місяцю звернення за наданням соціальних послуг, не перевищує двох прожиткових мінімумів для відповідної категорії осіб. Середньомісячний сукупний дохід особи обчислюється шляхом ділення середньомісячного сукупного доходу її сім'ї на кількість членів сім'ї, які включаються до її складу. Методика обчислення середньомісячного сукупного доходу сім'ї затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення;

6) надавачі соціальних послуг — юридичні та фізичні особи, фізичні особи — підприємці, включені до розділу «Надавачі соціальних послуг» Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг;

7) об'єднання надавачів соціальних послуг — громадське об'єднання, засновниками та членами якого є надавачі соціальних послуг, метою діяльності якого є захист прав та інтересів надавачів соціальних послуг;

8) об'єднання отримувачів соціальних послуг — громадське об'єднання, засновниками та членами якого є отримувачі соціальних послуг, їхні законні представники, метою діяльності якого є захист прав та інтересів отримувачів соціальних послуг;

9) об'єднання працівників системи надання соціальних послуг — громадське об'єднання, засновниками та членами якого є працівники системи надання соціальних послуг, метою діяльності якого є захист прав та інтересів працівників системи надання соціальних послуг, а також інтересів громадян, пов'язаних із професійною діяльністю у системі надання соціальних послуг;

10) отримувачі соціальних послуг — особи/сім'ї, які належать до вразливих груп населення та/або перебувають у складних життєвих обставинах, яким надаються соціальні послуги;

11) оцінка якості соціальних послуг — результат показників якості наданої соціальної послуги;

12) оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах — аналіз належності особи/сім'ї до вразливих груп населення, її складних життєвих обставин та визначення індивідуальних потреб особи/сім'ї, переліку та обсягу соціальних послуг, яких потребує особа/сім'я;

13) показники якості соціальних послуг — сукупність індикаторів, що використовуються для оцінювання процесу та результатів діяльності надавача соціальних послуг на відповідність встановленим вимогам та результативності соціальних послуг щодо профілактики складних життєвих обставин, подолання або мінімізації їх негативних наслідків для осіб/сім'ей, які перебувають у таких обставинах;

14) Реєстр надавачів та отримувачів соціальних послуг — автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, використання, знеособлення і знищення визначених цим Законом даних про надавачів та отримувачів соціальних послуг;

15) складні життєві обставини — обставини, що негативно впливають на життя, стан здоров'я та розвиток особи, функціонування сім'ї, які особа/сім'я не може подолати самостійно.

Чинники, що можуть зумовити складні життєві обставини:

- похилий вік;
- часткова або повна втрата рухової активності, пам'яті;
- невеличкі хвороби, хвороби, що потребують тривалого лікування;
- психічні та поведінкові розлади, у тому числі внаслідок вживання психоактивних речовин;
- інвалідність;
- бездомність;
- безробіття;
- малозабезпеченість особи;
- поведінкові розлади у дітей через розлучення батьків;
- узяття батьками або особами, які їх замінюють, від виконання своїх обов'язків із виховання дитини;
- втрата соціальних зв'язків, у тому числі під час перебування в місцях позбавлення волі;
- жорстоке поводження з дитиною;
- наси́лство за ознакою статі;
- домашнє насильство;
- потрапляння в ситуацію торгівлі людьми;
- школа, завдана пожежею, стихійним лихом, катастрофою, бойовими діями, терористичним актом, збройним конфліктом, тимчасовою окупацією;

16) соціальне замовлення — засіб регулювання діяльності у системі надання соціальних послуг шляхом залучення на договірній основі надавачів соціальних послуг для задоволення потреб осіб/сім'ей у соціальних послугах відповідно до результатів визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах;

17) соціальні послуги — дії, спрямовані на профілактику складних життєвих обставин, подолання таких обставин або мінімізацію їх негативних наслідків для осіб/сім'ей, які в них перебувають. Особи/сім'ї можуть надаватися одна або одночасно декілька соціальних послуг. Порядок організації надання соціальних послуг затверджується Кабінетом Міністрів України;

18) супервізія — професійна підтримка працівників, які надають соціальні послуги, спрямована на подолання професійних труднощів, аналіз та усунення недоліків, вдосконалення організації роботи, стимулювання мотивації до роботи, дотримання етичних норм та стандартів надання соціальних послуг, запобігання виникненню професійного вигорання, забезпечення емоційної підтримки. Методичні рекомендації щодо супервізії затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 2. Основні цілі надання соціальних послуг

1. Соціальні послуги надаються для досягнення таких цілей:

- профілактика складних життєвих обставин;
- подолання складних життєвих обставин;
- мінімізація негативних наслідків складних життєвих обставин.

Стаття 3. Основні принципи надання соціальних послуг

1. Надання соціальних послуг здійснюється на принципах:

- дотримання прав людини, прав дитини та прав осіб з інвалідністю;
- гуманізму;
- забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

- поваги до честі та гідності;
- толерантності;
- законності;
- соціальної справедливості;
- доступності та відкритості;
- неупередженості та безпечності;
- добровільності;
- індивідуального підходу;
- комплексності;
- конфіденційності;
- максимальної ефективності та прозорості використання надавачами соціальних послуг бюджетних та інших коштів;
- забезпечення високого рівня якості соціальних послуг.

Стаття 4. Законодавство про соціальні послуги

1. Законодавство про соціальні послуги ґрунтується на Конституції України і складається з цього Закону, інших законів та нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цього Закону, що регулюють відносини у системі надання соціальних послуг, та міжнародних договорів України з питань надання соціальних послуг, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж передбачені цим Законом, застосовуються норми такого міжнародного договору.

Стаття 5. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах проживають або перебувають на території України, у тому числі на осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», і належать до вразливих груп населення та/або перебувають у складних життєвих обставинах.

Стаття 6. Використання інформації про отримувачів соціальних послуг

1. Використання інформації про отримувачів соціальних послуг, що стала відома під час реалізації цього Закону, та інформації, доступ до якої обмежений отримувачами соціальних послуг, здійснюється відповідно до законодавства про інформацію та захист персональних даних.

Розділ ІІ СИСТЕМА НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Стаття 7. Система надання соціальних послуг

1. Система надання соціальних послуг — це правова основа, принципи, способи і форми надання соціальних послуг, сукупність суб'єктів, що взаємодіють на всіх етапах організації надання соціальних послуг.

Стаття 8. Суб'єкти системи надання соціальних послуг

1. Суб'єктами системи надання соціальних послуг є:

- уповноважені органи у сфері надання соціальних послуг;
- отримувачі соціальних послуг;
- надавачі соціальних послуг;
- об'єднання працівників системи надання соціальних послуг;
- об'єднання надавачів соціальних послуг;
- об'єднання отримувачів соціальних послуг.

2. Суб'єкти системи надання соціальних послуг взаємодіють на всіх етапах реалізації цього Закону, зокрема щодо:

- визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах;
- розроблення та виконання програм надання соціальних послуг, розроблених за результатами визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах;
- організації, фінансування та надання соціальних послуг;
- здійснення моніторингу надання соціальних послуг, оцінки їх якості та контролю за дотриманням вимог, встановлених законодавством про соціальні послуги.

Порядок взаємодії суб'єктів системи надання соціальних послуг затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 9. Основні напрями державної політики у сфері надання соціальних послуг

- Основними напрямками державної політики у сфері надання соціальних послуг є:
- визначення правових засад профілактики потрапляння осіб/сім'ей у складні життєві обставини, подолання або мінімізації негативних наслідків таких обставин;
- управління системою надання соціальних послуг;
- створення умов для формування та розвитку ринку соціальних послуг;
- розроблення та виконання державних та місцевих цільових програм;
- визначення переліку соціальних послуг;
- організація надання соціальних послуг;
- здійснення науково-методичного, інформаційного, кадрового забезпечення системи надання соціальних послуг;
- забезпечення дотримання державних стандартів соціальних послуг;
- залучення громадських об'єднань, благодійних та релігійних організацій до участі в реалізації цього Закону.

Стаття 10. Основні засади функціонування системи надання соціальних послуг

- Основними засадами функціонування системи надання соціальних послуг є:
- профілактичний характер;
- відповідність соціальних послуг потребам осіб/сім'ей, які належать до вразливих груп населення або перебувають у складних життєвих обставинах;
- безперервність, послідовність надання соціальних послуг та їх різноманітність, що забезпечується шляхом взаємодії суб'єктів системи надання соціальних послуг;
- забезпечення державних гарантій у сфері надання соціальних послуг та демонополізації на ринку соціальних послуг;
- рівність прав, обов'язків та відповідальності надавачів соціальних послуг державного та недержавного секторів.

Стаття 11. Уповноважені органи системи надання соціальних послуг

- До уповноважених органів системи надання соціальних послуг належать:
- центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення;
- Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації;
- виконавчі органи міських рад міст обласного значення, рад об'єднаних територіальних громад.
- До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, належать:
- забезпечення формування державної політики у сфері надання соціальних послуг та здійснення управління системою надання соціальних послуг;
- нормативно-правове, організаційно-методичне та інформаційне забезпечення надання соціальних послуг;
- організація та координація підвищення професійної компетентності/кваліфікації працівників, які надають соціальні послуги;
- здійснення моніторингу надання соціальних послуг, оцінки їх якості та оприлюднення відповідних результатів;
- контроль за додержанням вимог цього Закону у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;
- забезпечення створення та функціонування Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг;
- координація діяльності місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та надавачів соціальних послуг щодо реалізації державної політики у сфері надання соціальних послуг;
- збір, аналіз та поширення відповідно до законодавства інформації щодо надання соціальних послуг, кращого національного та міжнародного досвіду надання соціальних послуг;
- затвердження державних стандартів соціальних послуг;
- здійснення міжнародного співробітництва з питань надання соціальних послуг;
- вирішення інших питань щодо надання соціальних послуг відповідно до закону.

3. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій належать:

- забезпечення реалізації державної політики у сфері надання соціальних послуг на регіональному рівні;
- узагальнення визначених районними державними адміністраціями, виконавчими органами міських рад міст обласного значення, рад об'єднаних територіальних громад потреб у соціальних послугах, оприлюднення відповідних результатів;
- інформування населення регіону про перелік соціальних послуг, їх зміст і порядок надання у формі, доступній для сприйняття особами з будь-яким видом порушення здоров'я;

4) забезпечення ведення Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг на регіональному рівні;

5) затвердження, забезпечення фінансування та виконання регіональних програм в частині забезпечення потреб осіб/сім'ей у соціальних послугах, розроблених за результатами визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах;

6) здійснення контролю за додержанням вимог цього Закону у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

7) здійснення на регіональному рівні моніторингу надання соціальних послуг, оцінки їх якості та оприлюднення відповідних результатів;

8) координація діяльності суб'єктів системи надання соціальних послуг на регіональному рівні;

9) забезпечення взаємодії надавачів соціальних послуг та органів, установ, закладів, фізичних осіб — підприємців, які в межах своєї компетенції надають на регіональному рівні допомогу вразливим групам населення та особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах, та/або здійснюють їх захист;

10) збір, аналіз та поширення відповідно до законодавства інформації щодо надання соціальних послуг, сприяння впровадженню кращого досвіду надання соціальних послуг;

11) організація та забезпечення підвищення професійної компетентності/кваліфікації працівників, які надають соціальні послуги;

12) забезпечення надання на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці соціальних послуг особам/сім'ям відповідно до їхніх потреб;

13) здійснення контролю за цільовим використанням бюджетних коштів, спрямованих на фінансування соціальних послуг;

14) забезпечення дотримання прав отримувачів соціальних послуг;

15) призначення керівників утворених ними надавачів соціальних послуг, діяльність яких фінансується за рахунок коштів відповідного бюджету;

16) вирішення інших питань щодо надання соціальних послуг відповідно до закону.

До повноважень Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій належать також повноваження, передбачені пунктом 4 частини четвертої цієї статті.

4. До повноважень районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських рад міст обласного значення, рад об'єднаних територіальних громад належать:

- визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах, у тому числі із залученням надавачів соціальних послуг недержавного сектору, оприлюднення відповідних результатів;
- інформування населення про перелік соціальних послуг, їх зміст і порядок надання у формі, доступній для сприйняття особами з будь-яким видом порушення здоров'я;
- здійснення заходів для виявлення вразливих груп населення та осіб/сім'ей, які перебувають у складних життєвих обставинах;
- забезпечення за результатами оцінювання потреб особи/сім'ї надання базових соціальних послуг особам/сім'ям відповідно до їхніх потреб, вжиття заходів з надання інших соціальних послуг таким особам/сім'ям шляхом створення мережі надавачів соціальних послуг державного/комунального сектору та/або залучення надавачів соціальних послуг недержавного сектору (шляхом соціального замовлення, державно-приватного партнерства, конкурсу соціальних проектів, соціальних програм тощо), та/або на умовах договору з уповноваженими органами, передбаченими пунктами 2 і 3 частини першої цієї статті;

5) затвердження, забезпечення фінансування та виконання регіональних програм в частині забезпечення потреб осіб/сім'ей у соціальних послугах, розроблених за результатами визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах;

6) забезпечення підвищення професійної компетентності/кваліфікації працівників надавачів соціальних послуг, утворених ними;

7) координація діяльності суб'єктів системи надання соціальних послуг на місцевому рівні;

8) забезпечення взаємодії надавачів соціальних послуг та органів, установ, закладів, фізичних осіб — підприємців, які в межах своєї компетенції надають на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади допомогу вразливим групам населення та особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах, та/або здійснюють їх захист;

9) збір, аналіз та поширення відповідно до законодавства інформації щодо надання соціальних послуг, сприяння впровадженню кращого досвіду надання соціальних послуг;

10) забезпечення ведення Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг на місцевому рівні;

11) здійснення моніторингу надання соціальних послуг, оцінки їх якості, оприлюднення відповідних результатів;

12) здійснення контролю за цільовим використанням бюджетних коштів, спрямованих на фінансування соціальних послуг;

13) здійснення контролю за додержанням вимог цього Закону у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

14) забезпечення дотримання прав отримувачів соціальних послуг;

15) призначення керівників утворених ними надавачів соціальних послуг, діяльність яких фінансується за рахунок коштів відповідного бюджету/бюджетів;

16) вирішення інших питань щодо надання соціальних послуг відповідно до закону.

Моніторинг надання соціальних послуг та оцінка їх якості здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 12. Отримувачі соціальних послуг

1. Отримувач соціальних послуг має право на:

- отримання соціальних послуг відповідно до умов та порядку їх надання, визначених законодавством про соціальні послуги та договором про надання соціальних послуг;
- повагу до честі і гідності, уважне та гуманне ставлення з боку суб'єктів системи надання соціальних послуг;
- отримання від суб'єктів системи надання соціальних послуг повної та вичерпної інформації про свої права, обов'язки, порядок і умови надання соціальних послуг у формі, доступній для сприйняття особами з будь-яким видом порушення здоров'я;
- індивідуальний підхід, що враховує потреби кожної особи/сім'ї;
- вільний вибір надавачів соціальних послуг;
- відмову від соціальних послуг, крім випадків обов'язкового надання соціальних послуг, визначених законом;
- конфіденційність інформації особистого характеру, що стала відома суб'єктам системи надання соціальних послуг під час реалізації цього Закону;
- доступ до інформації, що міститься в його особовій справі як отримувача соціальних послуг;
- повагу до приватного життя, на свободу думки та висловлювань;
- захист своїх прав і законних інтересів, у тому числі в судовому порядку;
- отримання від надавачів соціальних послуг у письмовому вигляді обґрунтування відмови у наданні соціальних послуг;
- участь в оцінюванні його потреб у соціальних послугах;
- спілкування зі своїми рідними, близькими та іншими особами;
- одночасне одержання кількох соціальних послуг;
- інші права, передбачені законодавством про соціальні послуги.

Реалізація прав отримувачів соціальних послуг здійснюється з урахуванням необхідності забезпечення найкращих інтересів отримувачів соціальних послуг.

2. Отримувачі соціальних послуг, їхні законні представники зобов'язані:

- надавати повну і достовірну інформацію, необхідну для визначення їхніх потреб у соціальних послугах, права на отримання соціальних послуг та визначення умов договору про надання соціальних послуг;
- виконувати умови договору про надання соціальних послуг;
- дотримуватися правил внутрішнього розпорядку роботи надавачів соціальних послуг;
- своєчасно інформувати надавачів соціальних послуг про всі обставини, що впливають на надання або припинення надання соціальних послуг;
- ставитися з повагою до надавачів соціальних послуг та їх працівників;
- не перешкоджати наданню соціальних послуг, у тому числі іншим особам;
- добайливо ставитися до майна надавачів соціальних послуг, що використовується під час надання соціальних послуг.

Стаття 13. Надавачі соціальних послуг

1. Надавачі соціальних послуг провадять свою діяльність відповідно до законодавства про соціальні послуги, на підставі установчих та інших документів, якими визначено перелік соціальних послуг та категорії осіб, яким надаються такі послуги, за умови забезпечення їх відповідності критеріям діяльності надавачів соціальних послуг, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Надавачі соціальних послуг можуть належати до державного, комунального або недержавного секторів.

2. До надавачів соціальних послуг державного/комунального сектору належать надавачі соціальних послуг, утворені органами, зазначеними у частині першій статті 11 цього Закону, діяльність яких фінансується за рахунок коштів відповідного бюджету/бюджетів.

До надавачів соціальних послуг державного/комунального сектору належать:

- установи/заклади надання соціальних послуг (стаціонарні, реабілітаційні, тимчасового перебування);
- інші установи/заклади соціальної підтримки (обслуговування), у тому числі спеціалізовані служби підтримки осіб, постраждалих від домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

З метою оптимізації та комплексного підходу до надання соціальних послуг можуть утворюватися комплексні установи/заклади надання соціальних послуг, структур

ОРІЄНТИР № 17

турні або відокремлені (територіальні) підрозділи яких надають різні соціальні послуги різним групам населення.

Керівник надавача соціальних послуг державного/комунального сектору призна-чається на посаду на конкурсній основі за контрактом. Положення про конкурсну ко-місію, умови та порядок проведення конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типове положення про установи/заклади, що надають соціальні послуги, затвер-джується Кабінетом Міністрів України.

Соціальні послуги можуть надаватися у центрах зайнятості, закладах охорони здоров'я, освіти, культури тощо.

3. До надавачів соціальних послуг недержавного сектору належать підприєм-ства, установи, організації, крім визначених частиною другою цієї статті, громадські об'єднання, благодійні, релігійні організації, фізичні особи — підприємці та фізичні особи, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здій-снення підприємницької діяльності.

4. Працівники надавачів соціальних послуг державного/комунального та недерж-авного секторів та фізичні особи, які надають соціальні послуги з огляду відпо-відно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності, забезпечують на-дання соціальних послуг на професійній основі відповідно до вимог цього Закону.

До працівників надавачів соціальних послуг державного/комунального та недерж-авного секторів належать фахівці та професіонали (соціальні працівники, фахівці із соціальної роботи, соціальні менеджери та інші) та соціальні робітники.

Кваліфікаційні вимоги до працівників надавачів соціальних послуг, порядок атес-тації фахівців та професіоналів надавачів соціальних послуг визначаються централь-ним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців та професіоналів надавачів соціальних послуг здійснюють заклади освіти (у тому числі заклади після-дипломної освіти), що мають відповідну ліцензію, видану в установленому порядку. До підвищення кваліфікації зазначених фахівців та професіоналів можуть залучатися громадські об'єднання, міжнародні організації, благодійні, релігійні та неурядові організації, установи та організації, що мають досвід роботи з відповідними вразли-вими групами населення. Програми підготовки, перепідготовки та підвищення ква-ліфікації таких осіб затверджуються центральним органом виконавчої влади, що за-безпечує формування державної політики у сфері освіти, за погодженням із цен-тральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політи-ки у сфері соціального захисту населення.

Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації соціальних робітників здій-снюються шляхом формального або неформального професійного навчання відпо-відно до законодавства.

Фізичні особи, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Зако-ну без здійснення підприємницької діяльності, проходять підготовку та перепідготов-ку у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Уповноважені органи у системі надання соціальних послуг можуть проводити се-мінари, тренінги тощо для працівників, які надають соціальні послуги, та фізичних осіб, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здій-снення підприємницької діяльності.

5. Оплата праці працівників надавачів соціальних послуг має забезпечувати на-лежні матеріально-побутові умови для ефективної діяльності працівників, підвищу-вати престижність професії, сприяти підвищенню кваліфікації працівників.

Умови оплати праці працівників надавачів соціальних послуг державного/кому-нального сектору визначаються Кабінетом Міністрів України. Місцеві органи вико-навчої влади та органи місцевого самоврядування можуть встановлювати додаткові стимулюючі виплати працівникам надавачів соціальних послуг.

6. Фізичні особи, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього За-кону без здійснення підприємницької діяльності, можуть надавати соціальні послуги з огляду на непрофесійній основі без проходження навчання та дотримання держ-авних стандартів соціальних послуг отримувачам соціальних послуг з числа членів своєї сім'ї, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні пра-ва і обов'язки та є:

- 1) особами з інвалідністю I групи;
- 2) дітьми з інвалідністю;
- 3) громадянами похилого віку з когнітивними порушеннями;
- 4) невилковно хворими, які через порушення функцій організму не можуть само-стійно пересуватися та самообслуговуватися;
- 5) дітьми, яким не встановлено інвалідність, але які є хворими на тяжкі перина-тальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежні), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дітьми, які отримали тяжку травму, потребу-ють трансплантації органа, потребують паліативної допомоги. Перелік зазначених тяжких захворювань, розладів, травм, станів дітей, яким не встановлено інвалідність, затверджує Кабінет Міністрів України.

7. Фізичним особам, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цьо-го Закону без здійснення підприємницької діяльності, виплачується компенсація за догляд.

Розмір компенсації за догляд фізичним особам, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності на непрофесійній основі, незалежно від кількості осіб, за якими здійснюється догляд, розраховується як різниця між прожитковим мінімумом на одну особу в розраху-нку на місяць, встановленим законом на 1 січня календарного року, в якому надають-ся соціальні послуги, та середньомісячним сукупним доходом фізичної особи — на-давача соціальної послуги за попередніх шість місяців, що передують місяцю подан-ня заяви про згоду надавати соціальні послуги. Середньомісячний сукупний дохід фі-зичної особи — надавача соціальної послуги обчислюється шляхом ділення серед-ньомісячного сукупного доходу її сім'ї на кількість членів сім'ї, які включаються до її складу. Методика обчислення середньомісячного сукупного доходу сім'ї затверджу-ється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування держав-ної політики у сфері соціального захисту населення.

Розмір компенсації за догляд фізичним особам, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності на професійній основі, визначається з розрахунку 70 відсотків мінімальної заробітної плати у погодинному розмірі за одну годину догляду за однією особою, але не біль-ше 360 годин на місяць.

Компенсація за догляд фізичним особам, які надають соціальні послуги з огля-ду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності на про-фесійній основі, виплачується фізичним особам — надавачам соціальних послуг, які не перебувають у трудових відносинах, не є фізичними особами — підприємця-ми, не провадять незалежної професійної діяльності (наукової, літературної, артис-тичної, художньої, освітньої або викладацької, а також медичної, юридичної практи-ки, у тому числі адвокатської, нотаріальної діяльності тощо), не перебувають на об-ліку як безробітні.

Компенсація за догляд фізичним особам, які надають соціальні послуги з огля-ду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності на профе-сійній основі, виплачується відповідно до трестороннього договору про надання со-ціальних послуг з огляду, що укладається у письмовій формі між фізичною особою — надавачем соціальних послуг з огляду, отримувачем соціальних послуг з огляду або його законним представником та структурним підрозділом з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адмі-ністрацій, виконавчих органів міської ради міст обласного значення, рад об'єднаних територіальних громад.

Однією з істотних умов такого договору є кількість годин надання соціальних по-слуг з огляду на місяць.

Порядок подання та оформлення документів, призначення і виплати компенсації за догляд затверджує Кабінет Міністрів України.

8. Надавачі соціальних послуг зобов'язані:

- 1) забезпечувати найкращі інтереси отримувачів соціальних послуг під час надан-ня таких послуг;
- 2) забезпечувати навчання та підвищення кваліфікації працівників, які надають соціальні послуги;
- 3) проводити оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах;
- 4) взаємодіяти з іншими суб'єктами системи надання соціальних послуг, а також з ор-ганісами, установами, закладами, фізичними особами — підприємцями, які в межах сво-єї компетенції надають на території відповідної адміністративно-територіальної одини-ці або територіальної громади допомогу вразливим групам населення та особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах, та/або здійснюють їх захист;
- 5) інформувати населення та кожного отримувача соціальних послуг про пере-лік соціальних послуг, які вони надають, зміст та обсяги таких послуг, умови і поряд-ок їх отримання у формі, доступній для сприйняття особами з будь-яким видом по-рушення здоров'я;
- 6) надавати допомогу отримувачам соціальних послуг у вирішенні їхніх соціально-побутових питань, у тому числі шляхом представлення їхніх інтересів;
- 7) вносити відомості про отримувачів соціальних послуг до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг;
- 8) дотримуватися принципів надання соціальних послуг;
- 9) надавати соціальні послуги відповідно до державних стандартів соціальних по-слуг;
- 10) не розголошувати інформацію особистого характеру, що стала їм відома під час надання отримувачам соціальних послуг;
- 11) сприяти здійсненню моніторингу надання соціальних послуг та оцінки їх якості уповноваженими органами у системі надання соціальних послуг;
- 12) додержуватися інших вимог законодавства про соціальні послуги.

9. Надавачі соціальних послуг мають право:

- 1) запитувати та отримувати в органах державної влади та органах місцевого са-моврядування інформацію, необхідну для організації надання соціальних послуг;
 - 2) залучати на договірній основі підприємства, установи, організації до надання соціальних послуг;
 - 3) залучати грошові кошти та інші ресурси (людські, матеріальні, інформаційні то-що), необхідні для надання соціальних послуг.
10. Надавачі соціальних послуг за рахунок власних коштів гарантують працівни-кам, які надають соціальні послуги:
- 1) створення належних умов для професійної діяльності;
 - 2) проведення профілактичного медичного огляду;
 - 3) захист професійної честі, гідності та ділової репутації, у тому числі в судово-му порядку;
 - 4) підвищення кваліфікації у встановленому порядку;
 - 5) забезпечення спеціальним одягом, взуттям, інвентарем, велосипедами, проїз-ними квитками або виплату грошової компенсації за їх придбання;
 - 6) створення безпечних умов праці;
 - 7) забезпечення супервізії.
11. До надання соціальних послуг можуть залучатися волонтери відповідно до закону.

Стаття 14. Об'єднання працівників системи надання соціальних послуг, об'єднання надавачів та отримувачів соціальних послуг

- 1. Уповноважені органи системи надання соціальних послуг у порядку, затвер-дженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування дер-жавної політики у сфері соціального захисту населення, можуть залучати на платній або безоплатній основі об'єднання працівників системи надання соціальних послуг, об'єднання надавачів та отримувачів соціальних послуг до:
 - 1) визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/терито-ріальної громади у соціальних послугах;
 - 2) здійснення моніторингу надання соціальних послуг, оцінки їх якості, аналізу відповідності соціальних послуг визначеним потребам у соціальних послугах;
 - 3) інформування населення про перелік соціальних послуг, їх зміст та порядок надання у формі, доступній для сприйняття особами з будь-яким видом порушен-ня здоров'я;
 - 4) підвищення професійної компетентності/кваліфікації працівників, які надають соціальні послуги;
 - 5) розроблення та/або вдосконалення нормативно-правових актів з питань надан-ня соціальних послуг, з питань підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфі-кації працівників, які надають соціальні послуги, та фізичних осіб, які надають соці-альні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємниць-кої діяльності;
 - 6) вивчення та впровадження кращого досвіду надання соціальних послуг;
 - 7) здійснення моніторингу взаємодії суб'єктів системи надання соціальних послуг;
 - 8) надання допомоги особам у реалізації права на отримання соціальних послуг;
 - 9) розроблення місцевих програм, що передбачають надання соціальних послуг.
2. Об'єднання працівників системи надання соціальних послуг, об'єднання нада-вачів та отримувачів соціальних послуг мають право здійснювати інші заходи з пи-тань надання соціальних послуг відповідно до законодавства про соціальні послуги та статуту таких об'єднань.

Стаття 15. Реєстр надавачів та отримувачів соціальних послуг

1. Реєстр надавачів та отримувачів соціальних послуг (далі — Реєстр) створюєть-ся для забезпечення:

- 1) реалізації права особи/сім'ї на соціальні послуги;
- 2) профілактики складних життєвих обставин;
- 3) подолання складних життєвих обставин;
- 4) мінімізації негативних наслідків складних життєвих обставин;
- 5) обліку надавачів, отримувачів соціальних послуг та послуг, що їм надаються;
- 6) координації діяльності у системі надання соціальних послуг.

2. Реєстр складається з розділів про надавачів соціальних послуг, окремо — про фізичних осіб, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності, та про отримувачів соціальних послуг.

3. До розділу про надавачів соціальних послуг (крім фізичних осіб, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприєм-ницької діяльності) вносяться такі відомості:

- 1) найменування (для фізичних осіб — підприємців — прізвище, ім'я, по батько-ві), у тому числі скорочене (за наявності);
- 2) ідентифікаційний код юридичної особи згідно з Єдиним державним реєстром підприємств і організацій України чи реєстраційний номер облікової картки платни-ка податків фізичної особи — підприємця з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта);
- 3) організаційно-правова форма, вид громадського об'єднання, благодійної чи ре-лігійної організації;
- 4) місцезнаходження (для юридичної особи) та місце реєстрації місця проживан-ня або місце фактичного проживання (для фізичної особи — підприємця), контак-тні телефони;
- 5) перелік соціальних послуг, які має право надавати надавач соціальних послуг, їх зміст та обсяг, умови і порядок отримання;
- 6) дата та результати здійснення уповноваженими органами контролю за дотри-манням надавачем соціальних послуг вимог, встановлених законодавством про со-ціальні послуги.

4. До розділу про надавачів соціальних послуг — фізичних осіб, які надають соці-альні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності, вносяться такі відомості:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові;
- 2) реєстраційний номер облікової картки платника податків згідно з Державним реєстром фізичних осіб — платників податків або серія та номер паспорта (для фі-зичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстра-ційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта);
- 3) число, місяць, рік народження;
- 4) стать;
- 5) громадянство;
- 6) місце реєстрації місця проживання або місце фактичного проживання (пере-бування);
- 7) номер контактного телефону;
- 8) місце (адреса) надання соціальних послуг з огляду, прізвище, ім'я, по батько-ві та реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номе-ра облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюю-чий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта) отримувача соціальних послуг.

5. До розділу про отримувачів соціальних послуг вносяться такі відомості:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові;
- 2) реєстраційний номер облікової картки платника податків згідно з Державним реєстром фізичних осіб — платників податків або серія та номер паспорта (для фі-зичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстра-ційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта);
- 3) число, місяць, рік народження;
- 4) стать;
- 5) громадянство;
- 6) місце реєстрації місця проживання або місце фактичного проживання (пере-бування);
- 7) місце навчання та/або місце роботи;
- 8) номер контактного телефону;
- 9) дата звернення про надання соціальних послуг;
- 10) дата та найменування юридичної особи, прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи, яка повідомила про особу/сім'ю, які перебувають у складних життєвих обста-винах або в ситуаціях, що загрожують життю та здоров'ю особи/сім'ї. Згода на вне-сення персональних даних про фізичну особу, яка повідомила про особу/сім'ю, які перебувають у складних життєвих обставинах або в ситуаціях, що загрожують життю та здоров'ю особи/сім'ї, надається цією особою з дотриманням вимог Закону Украї-ни «Про захист персональних даних»;
- 11) відомості про уповноважений орган системи надання соціальних послуг та/або надавача соціальних послуг, який розглянув заяву/повідомлення про надання со-ціальних послуг;
- 12) дата та результати здійснення оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних по-слугах (чинники, що зумовили складні життєві обставини, короткий опис складних життєвих обставин, перелік та обсяг соціальних послуг, яких потребує особа);
- 13) дата прийняття рішення про надання/відмову у наданні соціальних послуг;
- 14) підстави відмови у наданні соціальних послуг;
- 15) відомості про надавачів соціальних послуг;
- 16) дата укладення договору про надання соціальних послуг;
- 17) місце (адреса) надання соціальних послуг;
- 18) вичерпний перелік заходів з реалізації індивідуального плану надання соці-альних послуг;

19) дата та результати здійснення моніторингу надання соціальних послуг, оцін-ка їх якості.

6. Формування Реєстру здійснюється шляхом внесення до нього відповідної ін-формації уповноваженими органами системи надання соціальних послуг та надава-чами соціальних послуг (крім фізичних осіб, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності).

Внесення відомостей до Реєстру здійснюється протягом однієї доби з моменту настання відповідної події (надходження звернення/повідомлення про надання соці-альних послуг, здійснення оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах, при-йняття рішення про надання/відмову у наданні соціальних послуг, надання соціаль-них послуг, у тому числі тих, що надаються одноразово, екстрено (кризово) тощо).

7. Доступ до Реєстру надається:

- 1) працівникам надавача соціальних послуг, до посадових обов'язків яких нале-жить внесення інформації до Реєстру, фізичним особам — підприємцям, які не ви-користовують найману працю, — в частині внесення до Реєстру інформації, визначе-ної цим Законом, а також перегляду введеної ними інформації;
- 2) працівникам уповноважених органів системи надання соціальних послуг, до по-садових обов'язків яких належить формування/реалізація державної політики у сфе-рі надання соціальних послуг, — в частині внесення до Реєстру інформації, визначе-ної цим Законом, а також перегляду всієї інформації, що міститься в Реєстрі.

Доступ зазначених працівників до Реєстру здійснюється з використанням елек-тронного цифрового підпису, сумісного з програмним забезпеченням Реєстру.

8. Держателем Реєстру є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

9. Адміністратором Реєстру є державне підприємство, визначене центральним ор-ганом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері со-ціального захисту населення, що належить до сфери його управління.

Адміністратор Реєстру здійснює заходи із створення, впровадження і супрово-дження програмного забезпечення Реєстру, відповідає за його технічне і технологіч-не забезпечення, збереження та захист даних Реєстру, здійснює технічні і техноло-гічні заходи з надання, блокування та анулювання доступу до Реєстру, організовує та проводить навчання щодо роботи з Реєстром.

10. Дані про отримувачів соціальних послуг зберігаються у Реєстрі протягом трьох років після завершення отримання ними соціальних послуг, про надавачів соціальних послуг — фізичних осіб, які надають соціальні послуги з огляду відповідно до цьо-го Закону без здійснення підприємницької діяльності, — протягом трьох років пі-сля завершення надання ними соціальних послуг, про інших надавачів соціальних по-слуг — протягом трьох років після припинення їхньої діяльності з надання соціаль-них послуг відповідно до закону.

11. Порядок формування, ведення та доступу до Реєстру затверджує Кабінет Мі-ністрів України.

Сукупність відомостей про фізичних осіб (персональні дані), що містяться в Реє-стрі, є інформацією з обмеженням доступом. Оброблення таких відомостей здійсню-ється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Інформація з Реєстру використовується з додержанням вимог законів України «Про інформацію» та «Про захист персональних даних» виключно для потреб, ви-значених законодавством про соціальні послуги.

Розділ III
КЛАСИФІКАЦІЯ, ТИПИ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ТА ПОРЯДОК ЇХ НАДАННЯ

Стаття 16. Класифікація соціальних послуг

1. Соціальні послуги поділяються на послуги, спрямовані на:

- 1) соціальну профілактику — запобігання виникненню складних життєвих обста-вин та/або потраплянню особи/сім'ї в такі обставини;
- 2) соціальну підтримку — сприяння подоланню особою/сім'єю складних життє-вих обставин;
- 3) соціальне обслуговування — мінімізацію для особи/сім'ї негативних наслідків складних життєвих обставин, підтримку їх життєдіяльності, соціального статусу та включення у громаду.

2. Соціальні послуги за типами поділяються на:

- 1) прості соціальні послуги, що не передбачають надання постійної або система-тичної комплексної допомоги (інформування, консультування, посередництво, на-дання притулку, представництво інтересів тощо);
- 2) комплексні соціальні послуги, що передбачають узгоджені дії фахівців з надан-ня постійної або систематичної комплексної допомоги (догляд, виховання, спільне проживання, соціальний супровід, кризове втручання, підтримане проживання, соці-альна адаптація, соціальна інтеграція та реінтеграція тощо);
- 3) комплексні спеціалізовані соціальні послуги, що надаються певній категорії отримувачів соціальних послуг (ВІЛ-інфікованим особам, особам із залежністю від психотропних речовин, особам, які постраждали від торгівлі людьми, біженцям, осо-бам із психічними розладами та іншим);
- 4) допоміжні соціальні послуги, що надаються у вигляді натуральної допомоги (продукти харчування, предмети і засоби особистої гігієни, санітарно-гігієнічні за-соби для прибирання, засоби догляду, одяг, взуття та інші предмети першої необ-хідності, організація харчування, забезпечення паливом тощо) та технічних послуг (транспортні послуги, переклад жестовою мовою тощо).

3. Соціальні послуги залежно від місяця надання поділяються на послуги, що на-даються:

- 1) за місцем проживання/перебування отримувача соціальних послуг (вдома);
- 2) у приміщенні надавача соціальних послуг: стаціонарно — в умовах цілодобового перебування (проживання) отримувача со-ціальної послуги із забезпеченням харчуванням та умовами для проживання; напівстаціонарно — протягом визначеного часу доби з умовами для нічного або денного перебування;
- 3) за місцем перебування отримувача соціальних послуг поза межами місця про-живання та приміщення надавача соціальних послуг, у тому числі на вулиці.

4. Соціальні послуги залежно від строку надання поділяються на послуги, що на-даються:

- 1) екстрено (кризово) — невідкладно (протягом доби) у зв'язку з обставинами, що загрожують життю та/або здоров'ю отримувача соціальних послуг;
- 2) постійно — не менше одного разу на місяць протягом більше одного року;
- 3) тимчасово — не менше одного разу на місяць протягом до одного року;
- 4) одноразово.
- 5. Перелік соціальних послуг, що надаються відповідно до цього Закону, визна-чається класифікатором соціальних послуг, який затверджується центральним ор-ганом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соці-ального захисту населення.
- 6. Базовими є такі соціальні послуги:
 - 1) догляд вдома, денний догляд;
 - 2) підтримане проживання;
 - 3) соціальна адаптація;
 - 4) соціальна інтеграція та реінтеграція;
 - 5) надання притулку;
 - 6) екстрене (кризове) втручання;
 - 7) консультування;
 - 8) соціальний супровід;
 - 9) представництво інтересів;
 - 10) посередництво (медіація);
 - 11) соціальна профілактика;
 - 12) натуральна допомога;
 - 13) фізичний супровід осіб з інвалідністю, які мають порушення опорно-рухового апарату та пересуваються на кіріслах колісних, порушення зору;
 - 14) переклад жестовою мовою;
 - 15) догляд та виховання дітей в умовах, наближених до сімейних;
 - 16) супровід під час інклюзивного навчання;
 - 17) інформування.
- 7. Перелік та порядок надання соціальних послуг за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування регулюються законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Стаття 17. Державний стандарт соціальних послуг

1. Соціальні послуги надаються надавачами соціальних послуг державного, кому-нального, недержавного секторів незалежно від джерел фінансування відповідно до державних стандартів соціальних послуг.

2. У державному стандарті соціальних послуг:

- 1) встановлюються вимоги щодо забезпечення необхідного рівня доступності со-ціальних послуг, зокрема на кожному етапі їх надання;
 - 2) визначаються зміст та обсяг, норми і нормативи, умови та порядок надання со-ціальних послуг, показники їх якості.
 - 3. Державні стандарти соціальних послуг та порядок їх розроблення затверджу-ються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування держав-ної політики у сфері соціального захисту населення.
- Стаття 18. Ведення випадку
- 1. Надання соціальних послуг здійснюється шляхом ведення випадку, що вклю-чає такі етапи:
 - 1) аналіз заяви/звернення про надання соціальних послуг, повідомлення про осіб/сім'ї, які перебувають у складних життєвих обставинах або в ситуаціях, що загрожують життю чи здоров'ю особи;
 - 2) оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах;
 - 3) прийняття рішення про надання соціальних послуг з урахуванням індивідуаль-них потреб особи/сім'ї;
 - 4) розроблення індивідуального плану надання соціальних послуг;
 - 5) укладення договору про надання соціальних послуг;

ОРІЄНТИР № 17

6) виконання договору про надання соціальних послуг та індивідуального плану надання соціальних послуг;

7) здійснення моніторингу надання соціальних послуг та оцінки їх якості.

2. Ведення випадку не застосовується у разі надання соціальних послуг одноразово, екстрено (кризово).

Стаття 19. Звернення про надання соціальних послуг

1. Підставою для розгляду питання надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів є подання до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчого органу міської ради міст обласного значення, ради об'єднаної територіальної громади за місцем проживання/перебування особи:

1) заяви особи або її законного представника про надання соціальних послуг;

2) звернення, повідомлення інших осіб в інтересах осіб/сімей, які потребують соціальних послуг.

У разі звернення особи або її законного представника безпосередньо до надавача соціальних послуг такий надавач зобов'язаний надати їм допомогу в поданні заяви про надання соціальних послуг до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчого органу міської ради міст обласного значення, ради об'єднаної територіальної громади не пізніше наступного робочого дня.

2. Підставою для розгляду питання про надання соціальних послуг надавачами соціальних послуг недержавного сектору (крім соціальних послуг, що надаються за рахунок бюджетних коштів) є подані їм заява, звернення, повідомлення про надання соціальних послуг, передбачені частиною першою цієї статті.

3. У разі виявлення особи, яка за станом здоров'я не спроможна самостійно прийняти рішення про необхідність надання їй соціальних послуг, заяву про надання соціальних послуг зобов'язані подати законний представник такої особи, орган опіки та піклування або структурний підрозділ з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчого органу міської ради міст обласного значення, ради об'єднаної територіальної громади.

4. Порядок подання заяви, звернення, повідомлення про надання соціальних послуг визначається Порядком організації надання соціальних послуг.

Стаття 20. Оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах

1. Оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах здійснюється шляхом аналізу документів, фактів та інформації, зібраних під час спілкування з особою/сім'єю та їхнім найближчим оточенням, а також отриманих від юридичних та фізичних осіб у встановленому порядку.

2. Оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах здійснюють фахівець із соціальної роботи, соціальний працівник, соціальний менеджер. У разі необхідності до оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах залучаються медичні, педагогічні працівники, психологи, реабілітологи, ерготерапевти та інші фахівці.

Оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах здійснюється протягом п'яти робочих днів з дня одержання заяви, звернення, повідомлення про надання соціальних послуг.

3. Порядок оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 21. Прийняття рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг

1. Рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів приймає структурний підрозділ з питань соціального захисту населення уповноважених органів системи надання соціальних послуг, передбачених пунктами 2 і 3 частини першої статті 11 цього Закону. Рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг надавачами соціальних послуг недержавного сектору приймає відповідний надавач.

2. Рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг приймається протягом 10 робочих днів з дня одержання заяви, звернення, повідомлення про надання соціальних послуг за результатами оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах.

Рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг екстрено (кризово) приймається невідкладно, не пізніше однієї доби з моменту одержання відповідної заяви, звернення, повідомлення.

3. Рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг не пізніше трьох робочих днів після його прийняття видається або надсилається заявнику. У рішенні про надання соціальних послуг обов'язково зазначаються результати оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах та надавач соціальних послуг. Рішення про відмову у наданні соціальних послуг має бути вмотивованим.

4. Рішення про відмову у наданні соціальних послуг може бути оскаржено у судовому порядку.

5. Рішення про обов'язкове надання соціальних послуг (проходження індивідуальних корекційних програм) приймається стосовно:

1) батьків, які не виконують батьківських обов'язків;

2) осіб, які вчинили насильство за ознакою статі, домашнє насильство чи жорстоке поводження з дітьми;

3) осіб, до яких застосовуються заходи пробації відповідно до закону;

4) осіб, яких судом направлено на проходження програми для кривдників;

5) в інших випадках, передбачених законом.

Стаття 22. Договір про надання соціальних послуг

1. Договір про надання соціальних послуг укладається в письмовій формі між надавачем та отримувачем соціальних послуг чи його законним представником. Типовий договір про надання соціальних послуг затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

2. Істотними умовами договору про надання соціальних послуг є назва соціальних послуг, умови їх надання та вартість, права, обов'язки та відповідальність сторін, строк дії договору та інші умови, які сторони визнають істотними.

3. Невід'ємною частиною договору про надання соціальних послуг є індивідуальний план надання соціальних послуг.

В індивідуальному плані надання соціальних послуг, крім заходів, передбачених у державному стандарті соціальних послуг, зазначаються інші заходи, які потрібно здійснити для надання таких послуг, а також відомості про необхідні ресурси, періодичність і строки здійснення заходів, відповідальний виконавець.

4. Надання соціальних послуг, що надаються одноразово, екстрено (кризово), здійснюється без укладення договору.

5. У разі якщо надавач соціальних послуг надає особі одночасно кілька соціальних послуг, укладається один договір про надання соціальних послуг та складається один індивідуальний план надання соціальних послуг.

6. Продовження строку дії договору про надання соціальних послуг здійснюється за результатами оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах.

Оцінювання потреб особи/сім'ї у соціальних послугах здійснюється не менш як за 30 календарних днів до закінчення строку дії договору, якщо інше не передбачено таким договором.

Стаття 23. Послуги, що надаються екстрено (кризово)

1. Соціальні послуги екстрено (кризово) надаються у разі наявності загрози життю чи здоров'ю особи.

2. Підтвердженням надання соціальних послуг екстрено (кризово) повнолітній особі є акт про надання соціальних послуг, що містить відомості про отримувача та надавача таких послуг, надані соціальні послуги, строки, дати їх надання.

Форма акта про надання соціальних послуг затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Підтвердженням надання соціальних послуг екстрено (кризово) дитині є акт про ведення оцінки рівня безпеки дитини, форма якого затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 24. Відмова та припинення надання соціальних послуг

1. Підставою для відмови у наданні соціальних послуг є:

1) відсутність потреби у соціальних послугах за результатами оцінювання потреб особи/сім'ї;

2) ненадання надавачем соціальних послуг тих соціальних послуг, яких потребує особа.

Особі може бути відмовлено у наданні соціальних послуг у разі наявності у особи відповідно до медичного висновку медичних протипоказань, перелік яких затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Рішення про надання соціальних послуг приймається після усунення таких протипоказань.

Не може бути відмовлено у наданні соціальних послуг у разі наявної загрози життю чи здоров'ю особи, домашнього насильства, насильства за ознакою статі або жорстокого поводження з дітьми.

2. Підставою для припинення надання соціальних послуг є:

1) відсутність потреби у соціальних послугах за результатами оцінювання потреб особи/сім'ї;

2) закінчення строку дії договору про надання соціальних послуг, крім випадків, передбачених частиною шостою статті 22 цього Закону;

3) зміна місця проживання/перебування отримувача соціальних послуг, що унеможливило надання соціальних послуг;

4) невиконання без поважних причин отримувачем соціальних послуг вимог, визначених договором про надання соціальних послуг;

5) виявлення/встановлення недостовірності поданих отримувачем соціальних послуг інформації/документів при зверненні за їх наданням, що унеможливило подальше надання таких соціальних послуг;

6) смерть отримувача соціальних послуг;

7) дострокове розірвання договору про надання соціальних послуг за ініціативи отримувача соціальних послуг;

8) ліквідація (припинення діяльності) надавача соціальних послуг або припинення надання ним відповідних соціальних послуг.

У разі виявлення в отримувача соціальних послуг відповідно до медичного висновку медичних протипоказань, перелік яких затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, надання соціальних послуг тимчасово припиняється на строк до усунення таких протипоказань без розірвання договору про надання соціальних послуг.

Не може бути припинено надання соціальних послуг у разі наявної загрози життю чи здоров'ю особи, домашнього насильства, насильства за ознакою статі або жорстокого поводження з дітьми.

3. Рішення про відмову у наданні соціальних послуг та припинення надання соціальних послуг надається особі, яка звернулася із заявою про надання соціальних послуг, отримувачу соціальних послуг (або їхнім законним представникам) у письмовій формі із зазначенням причини відмови або припинення.

У разі відмови у наданні соціальних послуг з підстави, зазначеної у пункті 2 частини першої цієї статті, та у разі припинення надання соціальних послуг з підстави, зазначеної у пункті 8 частини другої цієї статті, додатково зазначається інформація про надавачів соціальних послуг, які здійснюють надання відповідних соціальних послуг.

4. Надавач соціальних послуг надсилає Київській та Севастопольській міським, районним, районним у містах Києві та Севастополі державним адміністраціям, виконавчим органам міських рад міст обласного значення, рад об'єднаних територіальних громад інформацію про факти відмови/припинення надання соціальних послуг з підстав, передбачених абзацом другим частини третьої цієї статті, не пізніше трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення для врахування під час визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах та організації їх надання.

5. У разі якщо отримувач соціальних послуг без поважних причин не виконує вимоги, визначені договором про надання соціальних послуг, надавач соціальних послуг надсилає отримувачу соціальних послуг або його законному представнику письмове повідомлення про дату, з якої буде припинено надання соціальних послуг у разі подальшого невиконання умов договору. Надання соціальних послуг припиняється із зазначених причин не менше ніж через 15 календарних днів з дня надсилання відповідного письмового повідомлення одержувачу соціальних послуг або його законному представнику.

6. Особи/сім'ї, які перебувають у складних життєвих обставинах або належать до вразливих груп населення, отримувачі соціальних послуг (або їхні законні представники) мають право відмовитися від отримання соціальних послуг, крім випадків, передбачених законом.

Відмова від отримання соціальних послуг оформляється в письмовій формі (заява).

Розділ IV

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ФІНАНСУВАННЯ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Стаття 25. Визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах

1. Визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах здійснюється щороку шляхом збирання, узагальнення та аналізу інформації, у тому числі з урахуванням статі, віку, місця проживання відповідних категорій осіб/сімей.

2. Визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах здійснюється на підставі, але не виключно:

1) соціально-демографічних даних про вразливі групи населення та осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах;

2) результатів оцінювання потреб особи/ сім'ї у соціальних послугах;

3) інформації про надавачів соціальних послуг та їхні можливості.

3. Порядок визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці/територіальної громади у соціальних послугах затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 26. Соціальне замовлення

1. Надання соціальних послуг шляхом соціального замовлення здійснюється за рахунок бюджетних коштів.

2. Соціальні послуги надаються шляхом соціального замовлення відповідно до державного стандарту соціальних послуг.

3. Залучення надавачів соціальних послуг до надання соціальних послуг шляхом соціального замовлення здійснюється через оголошення уповноваженими органами системи надання соціальних послуг, визначеними пунктами 2 і 3 частини першої статті 11 цього Закону, конкурсу на надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів.

Рішення про проведення конкурсу на надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів приймається не пізніше 1 березня відповідного бюджетного періоду або не пізніше 30 календарних днів після внесення змін до відповідного бюджету.

4. Забезпечення надання соціальних послуг шляхом соціального замовлення здійснюється шляхом компенсації надавачам соціальних послуг вартості наданих ними соціальних послуг.

5. Порядок надання соціальних послуг шляхом соціального замовлення та компенсації надавачам вартості соціальних послуг затверджується Кабінетом Міністрів України. Форми відповідних документів та інструкція з їх заповнення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 27. Фінансування надання соціальних послуг

1. Фінансування надання соціальних послуг здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, спеціальних фондів, коштів підприємств, установ та організацій, плати за соціальні послуги, коштів благодійної допомоги (пожертвувань) та інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 28. Оплата соціальних послуг

1. Соціальні послуги надаються отримувачам:

1) за рахунок бюджетних коштів;

2) з установленим диференційованої плати залежно від доходу отримувача соціальних послуг;

3) за рахунок отримувача соціальних послуг або третіх осіб.

2. Надавачі соціальних послуг державного та комунального секторів надають соціальні послуги:

1) за рахунок бюджетних коштів:

а) незалежно від доходу отримувача соціальних послуг;

особам, які постраждали від торгівлі людьми і отримують соціальну допомогу відповідно до законодавства у сфері протидії торгівлі людьми, особам, які постраждали від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, дітям з інвалідністю, особам з інвалідністю І групи, дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, особам з їх числа віком до 23 років, сім'ям опікунів, піклувальників, прийомним сім'ям, дітячим будинкам сімейного типу, сім'ям патронатних вихователів, дітям, визначеним пунктом 5 частини шостої статті 13 цього Закону, — всі соціальні послуги;

іншим категоріям осіб — соціальні послуги з інформування, консультування, надання притулку, представництва інтересів, перекладу жестовою мовою, а також соціальні послуги, що надаються екстрено (кризово);

б) отримувачам соціальних послуг, крім зазначених у пункті 1 цієї частини, середньомісячний сукупний дохід яких становить менше двох прожиткових мінімумів для відповідної категорії осіб, — всі соціальні послуги.

3. З установленням диференційованої плати в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, надаються соціальні послуги отримувачам соціальних послуг, середньомісячний сукупний дохід яких перевищує два прожиткові мінімуми, але не перевищує чотири прожиткові мінімуми для відповідної категорії осіб.

4. За рахунок отримувача соціальних послуг або третіх осіб надаються соціальні послуги:

1) отримувачам соціальних послуг, середньомісячний сукупний дохід яких перевищує чотири прожиткові мінімуми для відповідної категорії осіб;

2) понад обсяги, визначені державним стандартом соціальних послуг.

5. Середньомісячний сукупний дохід отримувача соціальних послуг для визначення права на отримання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів або з установленням диференційованої плати визначається за попередні шість місяців, що передують місяцю звернення за наданням соціальних послуг, та обчислюється шляхом ділення середньомісячного сукупного доходу його сім'ї на кількість членів сім'ї, які включаються до її складу. Методика обчислення середньомісячного сукупного доходу сім'ї затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

6. У разі залучення до надання соціальних послуг надавачів соціальних послуг недержавного сектору (шляхом соціального замовлення, державно-приватного партнерства, конкурсу соціальних проєктів, соціальних програм тощо) оплата соціальних послуг, що надаються за рахунок бюджетних коштів, у тому числі з установленням диференційованої плати, здійснюється шляхом компенсації надавачам вартості таких послуг.

7. Уповноважені органи системи надання соціальних послуг, визначені пунктами 2 і 3 частини першої статті 11 цього Закону, мають право приймати рішення про надання за рахунок бюджетних коштів інших соціальних послуг та/або іншим категоріям осіб, ніж передбачені частиною другою цієї статті.

8. Рішення про збільшення отримувача соціальних послуг від плати за соціальні послуги, що надаються надавачами соціальних послуг недержавного сектору, приймається такими надавачами самостійно.

9. Розмір плати за соціальні послуги визначає надавач соціальних послуг залежно від змісту та обсягу послуг, що надаються. Порядок регулювання тарифів на соціальні послуги затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ V

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Стаття 29. Відповідальність за порушення вимог законодавства про соціальні послуги

1. Особи, винні у бездіяльності в організації надання соціальних послуг, порушенні вимог законодавства про соціальні послуги, несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ VI

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО З ПИТАНЬ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Стаття 30. Участь України у міжнародному співробітництві з питань надання соціальних послуг

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві з питань надання соціальних послуг відповідно до національного та міжнародного законодавства.

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2020 року.

2. З дня введення в дію цього Закону визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про соціальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 45, ст. 358; 2004 р., № 50, ст. 537; 2009 р., № 38, ст. 535; 2010 р., № 9, ст. 76; 2011 р., № 42, ст. 435; 2012 р., № 19-20, ст. 173; 2013 р., № 3, ст. 22, № 27, ст. 282, № 41, ст. 549; 2016 р., № 10, ст. 99; 2018 р., № 5, ст. 35).

3. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами): а) перше речення пункту 21 частини першої статті 12 викласти в такій редакції: «21) позачергове обслуговування закладами та установами, що надають соціальні послуги з огляду»;

б) перше речення пункту 25 частини першої статті 13 викласти в такій редакції: «25) позачергове обслуговування закладами та установами, що надають соціальні послуги з огляду»;

в) перше речення пункту 20 частини першої статті 14 викласти в такій редакції: «20) позачергове обслуговування закладами та установами, що надають соціальні послуги з огляду»;

г) перше речення пункту 22 частини першої статті 15 викласти в такій редакції: «22) позачергове обслуговування закладами та установами, що надають соціальні послуги з огляду»;

2) у Законі України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18 із наступними змінами): а) абзац шостий частини першої статті 1 викласти в такій редакції: «забезпечення реалізації права на соціальні послуги, створення мережі установ та закладів, що надають соціальні послуги, забезпечення зміцнення і розвитку їх матеріально-технічної бази»;

б) у статті 24 слова «надається соціально-побутове обслуговування вдома державними установами» виключити;

в) статтю 35 викласти в такій редакції: «Стаття 35. Соціальні послуги громадянам похилого віку

Громадянам похилого віку надаються соціальні послуги відповідно до Закону України «Про соціальні послуги»;

г) статтю 36, 37 і 38 виключити;

3) статтю 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити частиною четвертою такого змісту: «4. До відання виконавчих органів міських рад міст обласного значення та рад об'єднаних територіальних громад, крім повноважень, визначених пунктом «а» частини першої цієї статті, належить забезпечення надання соціальних послуг відповідно до закону»;

4) у частині першій статті 23 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190; 2006 р., № 12, ст. 104; 2011 р., № 44, ст. 461; 2014 р., № 20-21, ст. 731; 2016 р., № 10, ст. 99): пункт 2 після слів «розвиток матеріально-технічної бази» доповнити словами «установ та закладів, що надають соціальні послуги»;

доповнити пунктом 12 такого змісту: «12) реалізує державну політику у сфері надання соціальних послуг відповідно до закону»;

5) пункт 8 частини першої статті 14 Закону України «Про органи самоорганізації населення» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 254; 2018 р., № 46, ст. 371) після слів «позбавленим батьківського піклування» доповнити словами «іншим вразливим групам населення»;

6) у Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 36 із наступними змінами): а) в абзаці двадцятому статті 1 слова «соціального обслуговування» виключити;

б) у статті 9:

в абзаці п'ятому слова «соціальним обслуговуванням» виключити;

в абзаці шостому слова «закладів соціального обслуговування» виключити;

в) абзац одинадцятий частини другої статті 12 викласти в такій редакції: «заклади та установи незалежно від типу та форми власності, що надають соціальні послуги»;

г) в абзаці сьомому статті 24 слова «соціальне обслуговування» виключити;

г) у частині другій статті 37 слова «соціально-побутове влаштування та обслуговування» виключити;

</

ОРІЄНТИР № 17

Стаття 11. Оцінювання потреб у соціальних послугах сімей, дітей та молоді
Оцінювання потреб у соціальних послугах сімей, дітей та молоді здійснюється від-повідно до закону»;

д) у статті 12:
абзац третій викласти в такій редакції:
«надання соціальних послуг, соціальної допомоги, соціальної підтримки сім'ям, дітям та молоді з метою відновлення їхніх соціальних функцій, реалізації системи за-ходів щодо запобігання негативним явищам та їх подолання, запобігання потраплян-ня сімей, дітей та молоді у складні життєві обставини»;
абзац п'ятий виключити;
абзац шостий викласти в такій редакції:
«впровадження державних стандартів соціальних послуг, нових форм, методів проведення соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю»;
е) статті 14 і 15 виключити;
е) статті 17 і 18 викласти в такій редакції:
«Стаття 17. Центри соціальних служб

Здійснення соціальної роботи та надання соціальних послуг різним категоріям на-селення покладається на республіканський Автономної Республіки Крим, обласні, Київський та Севастопольський міські, районні, міські, районні у містах, селищні та сільські центри соціальних служб.

Основними завданнями республіканського Автономної Республіки Крим, облас-них, Київського та Севастопольського міських центрів соціальних служб є:
методична допомога громадам у здійсненні соціальної роботи, наданні соціаль-них послуг, організація навчання із соціальної роботи, надання соціальних послуг;
організація інформування громад щодо сімейних цінностей, профілактики соці-ального сирітства, недопущення насильства, жорстокого поводження з дітьми;
проведення навчальних заходів для надавачів соціальних послуг, спеціалістів ви-конавчих органів місцевого самоврядування, які здійснюють управління системою надання соціальних послуг сім'ям та дітям.

Для виконання своїх завдань республіканський Автономної Республіки Крим, об-ласні, Київський та Севастопольський міські центри соціальних служб можуть утво-рювати тренінгові центри та мобільні консультаційні пункти.

Основними завданнями районних, міських, районних у містах, селищних та сіль-ських центрів соціальних служб є:

проведення соціально-профілактичної роботи, спрямованої на запобігання потра-пленню у складні життєві обставини осіб та сімей з дітьми;
надання особам та сім'ям з дітьми комплексу соціальних послуг відповідно до їх-ніх потреб згідно з переліком, затвердженим центральним органом виконавчої вла-ди, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері сім'ї та ді-тей, з метою подолання складних життєвих обставин та мінімізації негативних на-слідків таких обставин.

Для реалізації своїх повноважень районні, міські, районні у містах, селищні та сільські центри соціальних служб утворюють:

1) стаціонарні служби (відділення), що здійснюють:
роботу із запобігання відмовам від новонароджених дітей;
соціально-психологічну реабілітацію дітей;
соціальну адаптацію осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківсько-го піклування;

надання тимчасового притулку сім'ям з дітьми;
2) денні служби (відділення), що здійснюють:
соціально-психологічну підтримку внутрішньо переміщених осіб, учасників анти-терористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях та членів їхніх сімей;
соціальний супровід сімей, які потрапили у складні життєві обставини;
соціальний супровід прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу, сімей опікунів та усиновителів;

соціальний патронаж дітей та молодих людей, які перебувають у конфлікті з законом;
денний догляд за дітьми з інвалідністю та дітьми, яким не встановлено інвалід-ність, але які є хворими на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вро-джені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий ді-абет I типу (інсулінозалежні), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, ді-тьми, які отримали тяжку травму, потребують трансплантації органа, потребують па-ліативної допомоги. Перелік зазначених тяжких захворювань, розладів, травм, станів дітей, яким не встановлено інвалідність, затверджується Кабінетом Міністрів України;
3) мобільну бригаду екстреного реагування.

Стаття 18. Повноваження працівників, що здійснюють соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю

До повноважень соціального менеджера належать:
планування, організація, координація, моніторинг здійснення соціальної роботи, надання соціальних послуг у територіальній громаді;
залучення ресурсів територіальної громади для здійснення соціальної роботи та надання соціальних послуг;
звітування місцевому органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядуван-ня про здійснення соціальної роботи та надання соціальних послуг у територіаль-ній громаді;

підготовка та подання до місцевого органу виконавчої влади, органу місцевого са-моврядування пропозицій щодо удосконалення місцевих програм, що передбачають здійснення соціальної роботи та надання соціальних послуг;
проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо соціальної роботи та на-дання соціальних послуг;
здійснення оцінювання потреб у соціальних послугах сімей, дітей та молоді;
здійснення інших повноважень щодо соціальної роботи та надання соціальних по-слуг відповідно до закону.

Рекомендації соціального менеджера в межах виконання його повноважень є обов'язковими для розгляду місцевими органами виконавчої влади, органами місце-вого самоврядування та обов'язковими для виконання фахівцями із соціальної робо-ти, соціальними працівниками.

До повноважень фахівця із соціальної роботи належать:
проведення оцінювання потреб у соціальних послугах сімей, дітей та молоді;
планування соціальної роботи, надання соціальних послуг, соціальної допомоги, визначення методів соціальної роботи;
надання соціальних послуг;
представлення інтересів отримувача соціальних послуг в установах та організаціях;
здійснення інших повноважень щодо соціальної роботи та надання соціальних по-слуг відповідно до закону.

До повноважень соціального працівника належать:
надання соціальних послуг відповідно до результатів оцінювання потреб сімей, дітей та молоді;
формування знань, умінь, навичок отримувача соціальних послуг відповідно до індивідуального плану надання соціальних послуг;
здійснення інших повноважень щодо соціальної роботи та надання соціальних по-слуг відповідно до закону.

Кваліфікаційні вимоги до соціальних менеджерів, фахівців із соціальної роботи, соціальних працівників визначаються центральним органом виконавчої влади, що за-безпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Підвищення кваліфікації та проведення атестації соціальних менеджерів, фахівців із соціальної роботи, соціальних працівників здійснюються відповідно до законодавства.

До здійснення соціальної роботи та надання соціальних послуг можуть залучати-ся волонтери відповідно до законодавства»;

ж) у статті 19 слова «державному та» виключити;
з) абзац п'ятий статті 20 викласти в такій редакції:
«неотримання державних стандартів соціальних послуг»;

и) у тексті Закону слова «центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді», «фахівці з соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю» в усіх відмінках і числах замінити відповідно словами «центри соціальних служб», «фахівці із соціальної ро-боти» у відповідному відмінку і числі;

8) у частині першій статті 31 Закону України «Про Раду міністрів Автономної Рес-публіки Крим» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 2-3, ст. 3; 2015 р., № 11, ст. 75; 2018 р., № 46, ст. 37'):

доповнити пунктом 3' такого змісту:
«3') реалізація державної політики у сфері надання соціальних послуг відповід-но до закону»;

пункт 16 після слів «розвитку матеріально-технічної бази» доповнити словами «установ та закладів, що надають соціальні послуги».

4. Кабінету Міністрів України з метою створення належних умов для реалізації цього Закону вжити заходів щодо приведення у відповідність із цим Законом нор-мативно-правових актів, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з введенням у дію цього Закону, шляхом:

1) приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;
2) забезпечення приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття ними нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
17 січня 2019 року
№ 2671-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 квітня 2019 р. № 252-р
Київ

Про внесення змін до перспективного плану формування територій громад Івано-Франківської області

Внести до перспективного плану формування територій громад Івано-Франків-ської області, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 жов-тня 2015 р. № 1077 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 83, ст. 2763; 2017 р., № 33, ст. 1051; 2018 р., № 10, ст. 367; 2019 р., № 2, ст. 57), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 17 квітня 2019 р. № 252-р

ЗМІНИ,
що вносяться до перспективного плану формування територій громад Івано-Франківської області

1. Графічну частину (карта Івано-Франківської області) викласти в такій редакції:

2. У переліку спроможних територіальних громад Івано-Франківської області у графі «Назви територіальних громад, що входять до складу спроможної територі-альної громади»:

1) у позиції «Ямницька 2625888601 с. Ямниця» графу викласти в такій редакції:
«Ямницька
Клузівська
Майданська
Павлівська
Рибненська
Сілецька
Тязівська»;
2) у позиції «Івано-Франківська 2610100000 м. Івано-Франківськ» графу виклас-ти в такій редакції:

«Івано-Франківська
Березівська
Вовчинська
Добровлянська
Загвіздянська
Колодівська
Криховецька
Микитинська
Підліська
Підлузька
Підпечерівська
Угорницька
Угринівська
Хриплинська
Чернівська
Чукальська».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 квітня 2019 р. № 253-р
Київ

Про внесення змін до перспективного плану формування територій громад Черкаської області

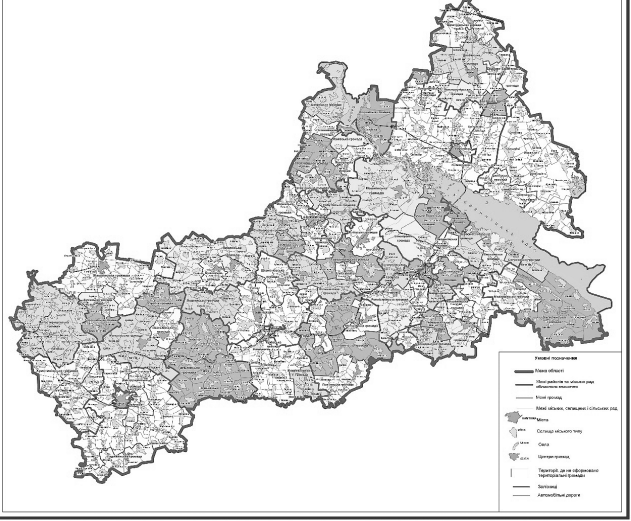
Внести зміни до перспективного плану формування територій громад Черкас-кої області, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 верес-ня 2015 р. № 999 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 78, ст. 2617; 2017 р., № 61, ст. 1880; 2018 р., № 3, ст. 134, № 42, ст. 1516), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 8 вересня 2015 р. № 999
(в редакції розпорядження Кабінету Міністрів України
від 17 квітня 2019 р. № 253-р)

ПЕРСПЕКТИВНИЙ ПЛАН
формування територій громад Черкаської області

1. Графічна частина (карта Черкаської області)

2. Перелік спроможних територіальних громад Черкаської області

Назва терито-ріальної гро-мади	Код населе-ного пунк-ту — адміні-стративного центру територіаль-ної громади згідно з КОАТУУ	Назва населе-ного пункту — адміністратив-ного центру територіальної громади	Назви територи-альних громад, що входять до складу спроможної територіальної громади	Назва району чи міста обласного значення, до якого входить адміністративний центр територі-альної громади
Городищенська	7120310100	м. Городище	Городищенська Орловецька Петропавлівська Вільшанська Вербівська Воронівська В'язівська Журавська Петриківська Мліївська Будо-Орловецька Старосільська Хлистунівська Дирдинська Калинівська Ксаверівська Цвітківська Драбівська Жорноклівівська Золотоношківська Кантакузівська Коломицька Криштопівська Левченківська Нехайківська Остапівська Свічківська Великохутірська Безбородківська Рецьківська Рождственська Драбове-Баря-тинська Білоусівська Митлашівська Перевирівська Шрамківська Бирлівська Демківська Ковалівська Кононівська Мойсівська Погребська Степанівська Яворівська Бузівська Безпечнівська Зеленорізька Сабадаська Жашківська Баштетківська Вільшанська Вороненська Житницька Королівська Кривчунська Лемішівська Литвинівська Маріївська Нагірянська Новогребельська Олександрівська Охматівська Павлівська Пугачівська Скибинська Сорокотязька Тетерівська Тинівська Тихохутірська Хижнянська Червонокутська Шуляківська Соколівська Конельська Конельсько-Попівська Конельсько-Хутірська Острожанська Водяницька Кобилецька Мизинівська Попівська Рижанівська Ризинська Чермерська Чижівська Шевченківська Боровиківська Будищенська Моринська Моринська Тарасівська Зорівська Богданівська Вершино-Згарська Мехедівська Плешканівська Коврайська Підставківська Беспальківська Кам'янська Тимошівська Юрчівська Михайлівська Райгородська Ребедайлівська Ревівська Лебедівська Вербівська Лузанівська Баландинська Катеринівська Коханівська Радиванівська Телепинська Бобрівська Григорівська Гришинецька Потопівська Пшеничницька Тростянецька Чернишівська Ліпківська Келебердянська Озерянська Прохорівська Литвинівська Козарівська Курилівська Межиріцька Конанівська Хмільнянська	Городищенський район
Вільшанська	7120355400	смт Вільшана		Городищенський район
Мліївська	7120385001	с. Мліїв		Городищенський район
Хлистунівська	7120388001	с. Хлистунів		Городищенський район
Драбівська	7120655100	смт Драбів		Драбівський район
Великохутір-ська	7120682601	с. Великий Хутір		Драбівський район
Драбове-Баря-тинська	7120683601	с. Драбове-Барятинське		Драбівський район
Шрамківська	7120655700	смт Шрамків		Драбівський район
Бузівська	7120981201	с. Бузів		Жашківський район
Жашківська	7120910100	м. Жашків		Жашківський район
Соколівська	7120987401	с. Соколів		Жашківський район
Водяницька	7121281601	с. Водяники		Звенигород-ський район
Шевченківська	7121289201	с. Шевченкове		Звенигород-ський район
Зорівська	7121584701	с. Зорів		Золотоніський район
Плешканівська	7121588401	с. Плешкані		Золотоніський район
Кам'янська	7121810100	м. Кам'янка		Кам'янський район
Михайлівська	7121884001	с. Михайлів		Кам'янський район
Лебедівська	7121882801	с. Лебедів		Кам'янський район
Баландинська	7121880501	с. Баландин		Кам'янський район
Бобрівська	7122081101	с. Бобрів		Канівський район
Ліпківська	7122083901	с. Ліпків		Канівський район
Литвинівська	7122084301	с. Литвинів		Канівський район
Межиріцька	7122085101	с. Межиріч		Канівський район

ОРИЄНТИР № 17

[illegible]

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення члена Вищої ради правосуддя

Призначити ВАСИЛЕНКА Андрія Володимировича членом Вищої ради правосуддя.
Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
13 травня 2019 року
№217/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення члена Вищої ради правосуддя

Призначити ІСАКОВА Михайла Григоровича членом Вищої ради правосуддя.
Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
13 травня 2019 року
№218/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ**:

1. Призначити ЯСИНОВСЬКОГО Івана Григоровича на посаду судді Полтавського окружного адміністративного суду.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
13 травня 2019 року
№219/2019

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 квітня 2019 р. № 376
Київ

Деякі питання надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на створення та ремонт існуючих спортивних комплексів при загальноосвітніх навчальних закладах усіх ступенів

Відповідно до частини другої статті 97 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Затвердити Порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на створення та ремонт існуючих спортивних комплексів при загальноосвітніх навчальних закладах усіх ступенів, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 квітня 2019 р. № 376

ПОРЯДОК ТА УМОВИ надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на створення та ремонт існуючих спортивних комплексів при загальноосвітніх навчальних закладах усіх ступенів

1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на створення та ремонт існуючих спортивних комплексів при загальноосвітніх навчальних закладах усіх ступенів (далі — субвенція).

У цих Порядку та умовах поняття «створення та ремонт існуючих спортивних комплексів» (далі — створення спортивних комплексів) означає будівництво нових, реконструкцію та капітальний ремонт існуючих спортивних залів, приміщень для фізкультурно-спортивних занять, плавальних басейнів, стадіонів, стрілецьких тирів, стрільбищ, спортивних полів, ядер, майданчиків, інших відкритих площинних споруд, а також їх комплексів при опорних закладах освіти, закладах загальної середньої освіти (сільська місцевість — не менше 100 учнів у такому закладі, міська місцевість — не менше 300 учнів).

2. Головним розпорядником субвенції є МОН.

Розпорядники субвенції за місцевими бюджетами визначаються рішеннями про такі бюджетні відповіді до законодавства.

3. Умовами надання субвенції є: співфінансування з місцевих бюджетів створення спортивних комплексів; належність спортивного комплексу до об'єктів комунальної власності; наявність відведеної в установленому порядку відповідної земельної ділянки та затвердженої проектною документації; завершення створення спортивних комплексів, їх облаштування спортивним інвентарем і обладнанням та належне забезпечення подальшої експлуатації (у наступних бюджетних періодах) за рахунок місцевих бюджетів або інших джерел, не заборонених законодавством; забезпечення створення спортивних комплексів з дотриманням вимог щодо безперешкодного доступу до них маломобільних груп населення.

4. Створення спортивних комплексів здійснюється на засадах співфінансування: для закладів, які фінансуються з обласного бюджету або розташовані у м. Києві та містах обласного значення, не більш як 70 відсотків — за рахунок субвенції та не менш як 30 відсотків — за рахунок коштів місцевих бюджетів; для закладів, розташованих у районах та в об'єднаних територіальних громадах, не більш як 90 відсотків — за рахунок субвенції та не менш як 10 відсотків — за рахунок коштів місцевих бюджетів; для закладів, розташованих у селах (селищах), що мають статус гірських населених пунктів, та в населених пунктах, розташованих на лінії зіткнення, не більш як 95 відсотків — за рахунок субвенції та не менш як 5 відсотків — за рахунок коштів місцевих бюджетів.

5. Включення спортивного комплексу до переліку спортивних комплексів, на створення яких планується спрямувати субвенцію (далі — перелік), здійснюється відповідно до обґрунтованих пропозицій комісії, що сформовані за результатами розгляду письмових заяв та інших документів, поданих МОН обласними держадміністраціями за пропозиціями районних держадміністрацій та виконавчих органів місцевих рад і Київською міською держадміністрацією.

До письмової заяви додаються гарантійний лист засновника закладу загальної середньої освіти щодо дотримання ним умов, передбачених пунктом 3 цих Порядку та умов, та план реалізації проекту створення спортивного комплексу за формою згідно з додатком.

Заяви та інші документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня набрання чинності цим Порядком та умовами.

6. Комісія проводить перевірку та оцінку заяви та інших доданих до неї документів на відповідність цим Порядку та умовам протягом 30 календарних днів з дня завершення строку їх подання та готує за результатами розгляду обґрунтовані пропозиції щодо включення спортивного комплексу до переліку з урахуванням:

строків завершення проекту створення спортивного комплексу, ступеня будівельної готовності та результатів аналізу ризиків, пов'язаних з його створенням; обсягів співфінансування з місцевого бюджету та фінансового забезпечення створення спортивного комплексу; значущості очікуваного соціального ефекту від створення спортивного комплексу, реалістичності його досягнення в разі залучення мінімального обсягу субвенції.

Якщо документи, що додаються до заяви, подано не в повному обсязі або їх оформлено з порушенням вимог цих Порядку та умов, комісія приймає рішення про відхилення заяви, про що повідомляється місцевій держадміністрації, яка їх подала.

Комісія має право отримувати від місцевих держадміністрацій та виконавчих органів місцевих рад додаткову інформацію, необхідну для забезпечення підготовки обґрунтованих пропозицій.

У разі коли загальна вартість створення спортивних комплексів, які комісія пропонує включити до переліку, перевищує загальний обсяг субвенції, передбачений державним бюджетом, комісія звертається до місцевих держадміністрацій та виконавчих органів місцевих рад з пропозицією збільшити обсяг співфінансування з місцевого бюджету і подати уточнені документи, що додаються до заяви.

За результатами розгляду зазначених документів комісія вносить Міністрові освіти і науки обґрунтовані пропозиції щодо розподілу субвенції між окремими місцевими бюджетами та включення спортивних комплексів до переліку.

7. До складу комісії включаються представники МОН, Мінмолодьспорту, Мінрегіону, члени Комітету Верховної Ради України з питань бюджету за рішенням зазначеного Комітету (за згодою).

Персональний склад комісії затверджує МОН. Головою комісії є заступник Міністра освіти і науки. Діяльність комісії провадиться на засадах відкритості та гласності, незалежності, об'єктивності і обґрунтованості рішень комісії.

Формою роботи комісії є засідання, що проводяться за необхідності.

Засідання комісії веде голова, а за його відсутності — заступник голови.

Засідання комісії є правомочним, якщо в її роботі бере участь більш як половина членів її затвердженого складу.

Рішення комісії приймається більшістю голосів її затвердженого складу. Рішення комісії оформляється протоколом, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і оприлюднюється на офіційному веб-сайті МОН протягом семи робочих днів з дати проведення засідання.

Підготовку матеріалів для розгляду комісією, складення та оформлення протоколів засідань комісії, підготовку на підставі протоколу засідання комісії проекту пропозицій щодо розподілу субвенції між окремими місцевими бюджетами та включення спортивних комплексів до переліку здійснює секретар комісії, який є працівником МОН і бере участь у засіданнях комісії без права голосу.

8. Розподіл субвенції між окремими місцевими бюджетами затверджується Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету за поданням МОН.

Розподіл субвенції між окремими місцевими бюджетами повинен містити коди та назви місцевих бюджетів адміністративно-територіальних одиниць, обсяги субвенції, назви спортивних комплексів та їх місцезнаходження.

Зміни до розподілу субвенції між окремими місцевими бюджетами вносяться за поданням МОН на підставі пропозицій комісії, сформованих з урахуванням вимог, установлених пунктами 5 і 6 цих Порядку та умов, та належного обґрунтування щодо необхідності внесення таких змін, що надійшло від Київської міської, обласних держадміністрацій.

9. Видатки, пов'язані з фінансуванням за рахунок субвенції об'єктів капітального будівництва, здійснюються відповідно до Порядку державного фінансування капітального будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1764 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 52, ст. 2374), Порядку прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 461 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 32, ст. 1359; 2015 р., № 78, ст. 2599), і постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2014 р. № 117 »Про здійснення попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 34, ст. 916).

10. Проектна документація для створення спортивних комплексів готується відповідно до вимог Порядку затвердження проектів будівництва і проведення їх експертизи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 560 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1674).

Титули об'єктів створення спортивних комплексів затверджуються відповідно до Порядку затвердження титулів об'єктів, будівництво яких здійснюється із залученням бюджетних коштів, коштів державних підприємств, установ та організацій, а також кредитів, наданих під державні гарантії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 1997 р. № 995 (Офіційний вісник України, 1997 р., число 37, с. 17; 2015 р., № 97, ст. 3320).

Казначейство перераховує субвенцію відповідно до Порядку перерахування міжбюджетних трансфертів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 грудня 2010 р. № 1132 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 96, ст. 3399; 2015 р., № 7, ст. 161), і Порядку казначейського обслуговування державного бюджету за витратами, затвердженого наказом Мініфіну від 24 грудня 2012 р. № 1407.

11. Закупівля товарів, робіт і послуг здійснюється в установленому законом порядку.

12. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік зобов'язань в органах Казначейства та операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.

13. Розпорядники субвенції подають щомісяця до 5 числа МОН інформацію про використання субвенції та хід створення спортивних комплексів.

14. МОН подає щомісяця до 10 числа Мініфіну інформацію про використання субвенції у розрізі спортивних комплексів.

15. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

Додаток
до Порядку та умов

ПЛАН реалізації проекту створення спортивного комплексу

(назва проекту створення спортивного комплексу)	
Характеристика	Опис або значення

- Найменування закладу загальної середньої освіти та його засновника, їх коди згідно з ЄДРПОУ
- Кількість учнів (станом на дату подання плану)
- Вид будівельних робіт (нове будівництво, реконструкція, капітальний ремонт)
- Мета та обґрунтування необхідності реалізації проекту створення спортивного комплексу
- Найменування суб'єкта затвердження проектної документації, реквізити рішення про затвердження проектної документації (дата і номер)
- Інформація щодо висновків експертизи проектної документації із зазначенням найменування експертної організації, дати проведення експертизи та короткого опису висновків (у разі її проведення)*
- Запланований строк завершення проекту створення спортивного комплексу (місяців) і строк введення в експлуатацію спортивного комплексу
- Стан реалізації проекту створення спортивного комплексу із зазначенням запланованих та фактичних обсягів виконання будівельних робіт та вжитих заходів, пов'язаних з реалізацією проекту створення спортивного комплексу, у попередніх роках (місяцях) (для розпочатих проектів створення спортивного комплексу)
- Вартість проекту створення спортивного комплексу (тис. гривень), що включає: загальну вартість проекту створення спортивного комплексу фактичні обсяги фінансування проекту створення спортивного комплексу окремо за попередній рік та у поточному році (для розпочатих проектів створення спортивного комплексу)
- Заплановані обсяги фінансування у поточному році та наступних роках частку співфінансування проекту створення спортивного комплексу у поточному році з місцевого бюджету (у відсотках загальної кошторисної вартості)
- обсяг коштів субвенції, необхідний у поточному році
- Орієнтовні щорічні витрати на експлуатацію спортивного комплексу
- Наявність ризиків, пов'язаних з реалізацією проекту створення спортивного комплексу, шляхи їх зниження, потенційні негативні наслідки
- Результати громадського обговорення проекту створення спортивного комплексу (зазначаються в разі його проведення)

* Якщо експертиза проектної документації не проводилася, інформація про це зазначається окремо з наведенням відповідних підстав.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 квітня 2019 р. № 294-р
Київ

Про присудження Премії Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій

1. Присудити у 2019 році Премію Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій:

за роботу «Розробка та впровадження інноваційних малоінвазивних технологій лікування вогнепальних переломів кісток кінцівок та ортопедичної патології»:

БОРІЗЬКА Олександру Володимировичу — лікарів ортопедові-травматологові травматологічного відділення клініки ушкоджень Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військовий клінічний госпіталь», докторові медичних наук, професорові

БУРЯНОВУ Олександру Анатолійовичу — завідувачеві кафедри травматології та ортопедії Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, докторові медичних наук, професорові

ГАЙКУ Георгію Васильовичу — директорові державної установи «Інститут травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», академікові Національної академії медичних наук, докторові медичних наук, професорові

ГЕРАСИМЕНКУ Сергію Івановичу — головному лікарів державної установи «Інститут травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», докторові медичних наук, професорові

КОСТЮКУ Анатолію Никифоровичу — лікареві ортопедові-травматологові консультативно-поліклінічного відділення державної установи «Інститут травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», кандидатів медичних наук ЛЯБАХУ Андрію Петровичу — завідувачеві відділу патології стопи та складного протезування державної установи «Інститут травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», докторові медичних наук, професорові

ПОЛУЛЯХУ Михайлу Васильовичу — головному науковому співробітникові відділу захворювань суглобів у дорослих державної установи «Інститут травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», докторові медичних наук, професорові

ПРОЦЕНКУ Володиміру Вікторовичу — провідному науковому співробітникові відділу патології стопи та складного протезування державної установи «Інститут

травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», докторові медичних наук, професорові

САВЦІ Ігорю Станіславовичу — начальникові клініки ушкоджень Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військовий клінічний госпіталь» — головному травматологові Міністерства оборони, докторові медичних наук СТРАФУНУ Сергію Семеновичу — заступникові директора з наукової роботи державної установи «Інститут травматології та ортопедії Національної академії медичних наук України», членові-кореспондентові Національної академії медичних наук, докторові медичних наук, професорові

за роботу «Розробка та впровадження інноваційної технології виробництва екологічно чистих агроефективних мінеральних добрив на базі нових видів фосфатної сировини»:

АСТРЕЛІНУ Ігорю Михайловичу — деканові хіміко-технологічного факультету Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», докторові технічних наук, професорові

ВАКАЛУ Сергію Васильовичу — директорові Науково-дослідного інституту мінеральних добрив і пігментів Сумського державного університету, докторові технічних наук, старшому науковому співробітникові

ВОЛКОВУ Володиміру Миколайовичу — виконавчому директорові публічного акціонерного товариства «Сумхімпром»

ДУДЦІ Володиміру Олексійовичу — провідному інженерові-технологові виробничо-технічного відділу публічного акціонерного товариства «Сумхімпром»

КАРПОВИЧУ Едуарду Олександровичу — начальникові відділу мінеральних добрив і фосфорної кислоти, кандидатів технічних наук (посмертно)

МАКСИМЕНКУ Богдану Олександровичу — заступникові директора з наукової роботи Науково-дослідного інституту мінеральних добрив і пігментів Сумського державного університету, кандидатів технічних наук

ПЛЯЦЬКУ Леоніду Дмитровичу — завідувачеві кафедри прикладної екології Сумського державного університету, докторові технічних наук, професорові

СКОПУ Сергію Володимировичу — провідному інженерові-технологові виробничо-технічного відділу публічного акціонерного товариства «Сумхімпром»

ШКАРУПІ Сергію Петровичу — заступникові начальника виробничо-технічного відділу публічного акціонерного товариства «Сумхімпром»

ЩІПАНОВСЬКОМУ Олександру Олексійовичу — заступникові генерального директора з науково-технічної роботи товариства з обмеженою відповідальністю «Агропромислова компанія «Беста», кандидатів технічних наук

за роботу «Створення та впровадження інноваційних технологій виготовлення крупногабаритних редукторів важкого машинобудування»:

АНТОНЮКУ Віктору Степановичу — професорові кафедри виробництва приладів Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», докторові технічних наук, професорові

ВАСИЛЬЧЕНКО Яні Василівні — завідувачеві кафедри комп'ютеризованих мехатронних систем, інструментів та технологій Донбаської державної машинобудівної академії, докторові технічних наук, доцентів

ВОЛОШИНУ Олексію Івановичу — головному інженерові приватного акціонерного товариства «Новокраматорський машинобудівний завод»

ІВАНОВУ Сергію Олександровичу — головному технологові приватного акціонерного товариства «Новокраматорський машинобудівний завод»

КЛИМЕНКУ Сергію Анатолійовичу — заступникові директора з наукової роботи Інституту надтвердих матеріалів імені В. М. Бакуля Національної академії наук, докторові технічних наук, професорові

КЛОЧКУ Олександру Олександровичу — професорові кафедри технології машинобудування та металорізальних верстатів Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», докторові технічних наук, професорові

КОВАЛЬОВУ Віктору Дмитровичу — ректорів Донбаської державної машинобудівної академії, докторові технічних наук, професорові

РЯБЧЕНКУ Сергію Васильовичу — старшому науковому співробітникові відділу технології формування структурованих інструментальних композитів Інституту надтвердих матеріалів імені В. М. Бакуля Національної академії наук, кандидатів технічних наук

СТАТКЕВИЧУ Олексію Вікторовичу — заступникові головного інженера приватного акціонерного товариства «Новокраматорський машинобудівний завод»

за роботу «Створення комплексу з виробництва зарядів вітчизняного твердого палива та експериментального відпрацювання ракетних двигунів»:

БАЛІЦЬКОМУ Івану Петровичу — провідному фахівцеві державного підприємства «Конструкторське бюро «Південне» ім. М. К. Янгеля»

КИРИЧЕНКУ Анатолію Семеновичу — головному конструкторові і начальникові конструкторського бюро державного підприємства «Конструкторське бюро «Південне» ім. М. К. Янгеля»

КОВАЛЮ Григорію Васильовичу — провідному інженерові-технологові Павлоградського механічного заводу державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова»

ЛОСЮ Сергію Івановичу — провідному інженерові державного підприємства «Конструкторське бюро «Південне» ім. М. К. Янгеля»

МАЙОРСЬКІЙ Тетяні Олексіївні — заступникові начальника лабораторного комплексу з продукції спецхімії лабораторного комплексу наукових, виробничих випробувань та сертифікації високоенергетичних матеріалів і продукції спецхімії дослідницького блоку Науково-дослідного інституту високоенергетичних матеріалів державного підприємства «Науково-виробниче об'єднання «Павлоградський хімічний завод»

МАЦЕНКУ Олександру Миколайовичу — першому заступникові генерального конструктора — генерального директора з організаційно-технічних питань державного підприємства «Конструкторське бюро «Південне» ім. М. К. Янгеля»

ПОЗДНЯКОВУ Дмитру Олеговичу — заступникові генерального директора із зовнішньоекономічної діяльності державного підприємства «Конструкторське бюро «Південне» ім. М. К. Янгеля»

РОГУЛІНУ Віктору Валерійовичу — заступникові головного конструктора і начальника конструкторського бюро державного підприємства «Конструкторське бюро «Південне» ім. М. К. Янгеля»

СУШКУ Олександру Леонідовичу — провідному інженерові-конструкторові державного підприємства «Науково-виробниче об'єднання «Павлоградський хімічний завод»

ТИХОМУ Анатолію Івановичу — головному інженерові Павлоградського механічного заводу державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова»

за роботу «Інноваційна технологія та устаткування для вирощування супервеликих монокристалів тугоплавких металів (вольфраму і молібдену)»:

БУРНАШЕВУ Віталію Рафатовичу — старшому науковому співробітникові відділу № 20 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, кандидатів технічних наук, старшому науковому співробітникові

ГНІЗДИЛУ Олександру Миколайовичу — науковому співробітникові відділу № 20 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук

ГРИГОРЕНКУ Георгію Михайловичу — завідувачеві відділу № 22 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, академікові Національної академії медичних наук, докторові технічних наук, професорові

ЖОЛУДЮ Василю Васильовичу — науковому співробітникові відділу № 50 Інституту металознавства імені Г. В. Курдюмова Національної академії наук

НИКИТЕНКУ Юрію Олександровичу — старшому науковому співробітникові відділу № 20 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, кандидатів технічних наук, старшому науковому співробітникові

ПОМАРІНУ Юрію Михайловичу — провідному науковому співробітникові відділу № 22 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, докторові технічних наук, старшому науковому співробітникові (посмертно)

ШАПОВАЛОВУ Віктору Олександровичу — завідувачеві відділу № 20 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, членові-кореспондентів Національної академії наук, докторові технічних наук, професорові

ШЕЙКУ Івану Васильовичу — провідному науковому співробітникові відділу № 20 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, докторові технічних наук, старшому науковому співробітникові

ЯКУШІ Володиміру Вікторовичу — старшому науковому співробітникові відділу № 20 Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук, кандидатів технічних наук

2. Установити, що у 2019 році розмір Премії Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій становить 200 тис. гривень кожна.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РО

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 квітня 2019 р. № 301-р
Київ

Про схвалення Концепції реалізації державної політики щодо запобігання фальсифікації лікарських засобів та затвердження плану заходів з її реалізації

1. Схвалити Концепцію реалізації державної політики щодо запобігання фальсифікації лікарських засобів, що додається.

2. Затвердити план заходів з реалізації Концепції реалізації державної політики щодо запобігання фальсифікації лікарських засобів, що додається.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади подавати щокварталу до 10 числа наступного місяця Міністерству охорони здоров'я інформацію про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, для її узагальнення та подання у двотижневий строк Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 3 квітня 2019 р. № 301-р

КОНЦЕПЦІЯ реалізації державної політики щодо запобігання фальсифікації лікарських засобів

Проблема, яка потребує розв'язання

Трансформаційні процеси, пов'язані з європейською інтеграцією, розвиток ринку фармацевтичної промисловості, встановлення додаткових вимог до якості та безпечності лікарських засобів зумовлюють, зокрема, необхідність реалізації державної політики, спрямованої на впровадження сучасних методів запобігання фальсифікації медичної продукції, у тому числі лікарських засобів.

Для України з 1 січня 2016 р. набрала чинності Конвенція Ради Європи про підроблення медичної продукції та подібні злочини, що загрожують охороні здоров'я, ратифікована Законом України від 7 червня 2012 р. № 4908-VI. За умовами Конвенції кожна сторона зобов'язана забезпечити необхідних законодавчих та інших заходів для встановлення вимог до якості та безпечності медичної продукції; забезпечення безпечного розповсюдження медичної продукції; запобігання підробленню медичної продукції, активних речовин, ексципієнтів, частин, матеріалів та аксесуарів. Крім того, на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 р. № 1106 «Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2019 рік» необхідно визначити дієвий механізм боротьби з фальсифікованою та контрафактною продукцією на законодавчому рівні.

З 9 лютого 2019 р. для держав — членів ЄС є обов'язковим застосування Делегованого регламенту Комісії (ЄС) № 2016/161 від 2 жовтня 2015 р., що доповнює Директиву 2001/83/ЄС Європейського Парламенту та Ради, шляхом встановлення детальних правил безпеки, що містяться на упаковці лікарських засобів для медичного застосування. Делегованим регламентом встановлюється порядок маркування кожної упаковки лікарського засобу індивідуальним кодом з метою забезпечення безпеки лікарських засобів та запобігання їх фальсифікації.

Фальсифіковані лікарські засоби підривають довіру суспільства до методів лікування і системи охорони здоров'я в цілому та є загрозою для життя та здоров'я людини. Потенційно небезпечними для здоров'я людини є абсолютно всі фальсифіковані лікарські засоби, оскільки під час їх виробництва не дотримуються вимоги до контролю якості.

Крім соціальних та людських втрат, фальсифіковані лікарські засоби зумовлюють економічні втрати, які призводять до зменшення оподаткованої бази, виникнення нової форми недобросовісної конкуренції, зниження доходів виробників.

Пріоритетними завданнями є: визначення проблем, які потребують розв'язання; визначення шляхів та способів розв'язання проблем; проведення поетапної роботи, спрямованої на запобігання фальсифікації лікарських засобів;

недопустимість негативного впливу на діяльність виробників, імпортерів та інших суб'єктів, що провадять господарську діяльність, пов'язану з обігом лікарських засобів;

впровадження нових методів запобігання фальсифікації лікарських засобів.

За результатами проведених досліджень ВООЗ майже 10,5 відсотка всіх лікарських засобів, що використовуються в країнах з низьким та середнім рівнем доходів, є фальсифікованими. Такі дослідження проводилися на основі більше ніж 100 опублікованих наукових робіт з вивчення якості лікарських засобів серед 88 країн з низьким та середнім рівнем доходів, у рамках яких проаналізовано 48 типів. зразків лікарських засобів. Це призводить не лише до невідповідної втрати коштів осіб, які вживають такі лікарські засоби, і суб'єктів системи охорони здоров'я, які закуповують такі лікарські засоби, а і до серйозних захворювань та смерті.

Статистичні дані щодо фальсифікації лікарських засобів в Україні фактично відсутні. Неможливість визначення їх обсягів пов'язана з відсутністю єдиної системи моніторингу обігу лікарських засобів.

В Україні встановлена кримінальна відповідальність за фальсифікацію лікарських засобів, але механізми запобігання фальсифікації є неефективними.

За результатами аналізу лікарських засобів, які були предметами злочинів у výroках, винесених у 2013—2018 роках в Україні, існує три категорії таких засобів, а саме: лікарські засоби, небезпечні для життя або здоров'я, виготовлені з препаратів, строк придатності яких закінчився, шляхом змішування з іншими субстанціями, отримані з невідомих джерел без будь-якого сертифіката якості; лікарські засоби, отримані в законний спосіб з відповідними сертифікатами якості, фальсифіковані шляхом зміни зареєстрованої форми випуску (розфасовка у флакони з меншим вмістом і концентрацією або в упаковки з меншою кількістю ампул); фальсифікований медичний спирт.

Відповідно до Указу Президента України від 12 січня 2015 р. № 5 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна — 2020» захист та безпеку громадян України визначено одним з пріоритетів державного управління, що передбачає вирішення таких проблемних питань:

потрапляння на ринок фальсифікованих лікарських засобів; зростання недобросовісної конкуренції у сфері обігу лікарських засобів; відсутність єдиної системи контролю за обігом лікарських засобів; неможливість для кінцевого споживача пересвідчитися у відсутності фальсифікації лікарських засобів; неможливість відслідковування всіх етапів обігу лікарського засобу від виробника до кінцевого споживача; беззаперечна довіра з боку споживачів до аптек з неможливістю перевірки лікарських засобів; зростання показників самолікування серед населення; неможливість виробників/імпортерів відстежувати обіг вироблених/імпортованих лікарських засобів на загальнодержавному рівні для посилення додаткових засобів захисту лікарських засобів з метою запобігання їх фальсифікації; споживання пацієнтом фальсифікованих лікарських засобів і, як наслідок, відсутність терапевтичного ефекту або заподіяння шкоди здоров'ю.

Мета і строки реалізації Концепції

Метою цієї Концепції є визначення механізмів запобігання фальсифікації лікарських засобів, встановлення строків впровадження ефективної системи запобігання фальсифікації лікарських засобів з метою здійснення захисту прав споживачів на якісні та безпечні лікарські засоби.

Принципи запобігання фальсифікації лікарських засобів визначатимуться на законодавчому рівні.

Механізмами запобігання фальсифікації лікарських засобів є: поступове впровадження маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ; створення єдиної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів; забезпечення перевірки кінцевим споживачем достовірності інформації про лікарський засіб.

Метою впровадження маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів є:

протидія незаконному виробництву лікарських засобів в Україні; протидія незаконному ввезенню лікарських засобів в Україну; протидія незаконному обігу лікарських засобів на території України; протидія недобросовісній конкуренції в сфері обігу лікарських засобів в Україні; планування обсягів виробництва лікарських засобів; ведення обліку обігу лікарських засобів та прогнозування бюджетних витратів на закупівлю лікарських засобів; стандартизація та уніфікація процедур обліку поставок та розподілу лікарських засобів;

здійснення державного контролю на всіх етапах обігу лікарських засобів від виробника до кінцевого споживача.

Для реалізації цієї Концепції необхідно: урахувати досвід використання світової практики впровадження механізмів запобігання фальсифікації лікарських засобів; забезпечити підвищення рівня довіри суспільства до нових механізмів запобігання фальсифікації лікарських засобів;

залучити споживача до проведення перевірки автентичності лікарських засобів під час їх придбання;

забезпечити розвиток ініціатив державних службовців та інших працівників державних органів щодо впровадження та вдосконалення нових механізмів запобігання фальсифікації лікарських засобів;

забезпечити високий рівень безпеки механізмів запобігання фальсифікації лікарських засобів;

впровадити механізми запобігання фальсифікації лікарських засобів у трьох ключових напрямках: функціональному (організаційні структури, функції та процеси управління людськими ресурсами); інституціональному (перелік посад у державних органах); технічному (вимоги щодо функціонування механізмів у функціональному та інституціональному напрямі та вимоги щодо захисту інформації).

Реалізація Концепції здійснюється протягом 2019—2023 років трьома етапами.

На першому етапі (2019—2020 роки) передбачається:

запровадження пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів із залученням суб'єктів, що провадять господарську діяльність, пов'язану з обігом лікарських засобів, та кінцевих споживачів, оцінки його ефективності; створення та впровадження програмного продукту, спрямованого на забезпечення проведення моніторингу обігу лікарських засобів;

консультування із суб'єктами, що провадять господарську діяльність, пов'язану з обігом лікарських засобів, та кінцевими споживачами;

внесення необхідних змін до нормативно-правових актів, прийняття актів законодавства, необхідних для реалізації цієї Концепції;

впровадження добровільного маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ, та проведення моніторингу їх обігу;

впровадження автоматизованої системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів та обов'язкового використання її для промаркованих контрольними (ідентифікаційними) знаками лікарських засобів.

На другому етапі (2021—2022 роки) передбачається поступове запровадження обов'язкового маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ, та проведення моніторингу їх обігу.

На третьому етапі (2023 рік) передбачається запровадження обов'язкового маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок всіх видів лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ, та проведення моніторингу їх обігу.

Шляхи і способи розв'язання проблем

Проблеми фальсифікації лікарських засобів передбачається розв'язати шляхом: запровадження автоматизованої системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів;

запровадження маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ;

гармонізації законодавства до вимог директив ЄС;

розроблення законопроекту про внесення змін до Закону України «Про лікарські засоби» щодо обов'язкового маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ;

поетапного впровадження обов'язкового маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ;

розроблення підзаконних нормативно-правових актів щодо запровадження маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками упаковок лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ, та запровадження автоматизованої системи проведення моніторингу їх обігу;

визначення державних структур щодо адміністрування програмного забезпечення з урахуванням можливості розширення сфери застосування механізму запобігання фальсифікації на інші групи товарів.

Реалізація цієї Концепції здійснюється з урахуванням принципу удосконалення нормативно-правової бази відповідно до європейських стандартів.

Очікувані результати

Реалізація цієї Концепції дасть змогу, зокрема:

захистити життя та здоров'я людини від фальсифікованих лікарських засобів; здійснити запобіжні заходи щодо потрапляння в обіг фальсифікованих лікарських засобів, виготовлених в Україні або ввезених в Україну;

підвищити рівень довіри населення до медикаментозного лікування; зменшити обсяги самолікування населення;

відстежувати в режимі реального часу появу фальсифікованих лікарських засобів, що сприятиме оперативному реагуванню та застосуванню ефективних методів відповідальності;

забезпечити планування обсягів виробництва лікарських засобів;

проводити моніторинг обігу лікарських засобів та здійснювати прогнозування бюджетних витратів на закупівлю лікарських засобів;

стандартизувати та уніфікувати процедуру обліку поставок та розподілу лікарських засобів;

забезпечити здійснення державного контролю на всіх етапах обігу лікарських засобів від виробника до кінцевого споживача.

Оцінка фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів

Фінансування заходів щодо реалізації цієї Концепції здійснюється за рахунок коштів Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, благодійних фондів, міжнародної технічної та фінансової допомоги, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 3 квітня 2019 р. № 301-р

ПЛАН ЗАХОДІВ

з реалізації Концепції реалізації державної політики щодо запобігання фальсифікації лікарських засобів

Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання
1. Розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України проекту акта про запровадження пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів	II—III квартали 2019 р.	МОЗ Держлікслужба ДФС ДМС Мінекономрозвитку
2. Внесення змін до підзаконних нормативно-правових актів з метою реалізації пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів	III—IV квартали 2019 р.	—
3. Розроблення програмного забезпечення єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів	II—IV квартали 2019 р.	—
4. Реалізація пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів	IV квартал 2019 р.	—
5. Популяризація інформації про маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та єдину державну систему проведення моніторингу обігу лікарських засобів серед виробників та населення	2019—2023 роки	—
6. Здійснення контролю за маркуванням контрольними (ідентифікаційними) знаками та функціонуванням єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів	—	—
7. Розроблення та подання до Кабінету Міністрів України законопроекту про внесення змін до Закону України «Про лікарські засоби» щодо обов'язковості маркування контрольним (ідентифікаційним) знаком кожної упаковки лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ	IV квартал 2019 р.	МОЗ Держлікслужба ДФС ДМС Мінекономрозвитку
8. Розроблення та подання до Кабінету Міністрів України проекту акта про затвердження Положення про єдину державну систему проведення моніторингу обігу лікарських засобів	IV квартал 2020 р.	—
9. Внесення змін до підзаконних нормативно-правових актів з метою виконання Закону України «Про лікарські засоби» щодо обов'язковості маркування контрольним (ідентифікаційним) знаком кожної упаковки лікарських засобів згідно з переліком, визначеним МОЗ	I—III квартали 2021 р.	—

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 8 травня 2019 р. № 307-р
Київ

Про внесення змін у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 вересня 2007 р. № 735

Внести зміни у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 вересня 2007 р. № 735 «Про передачу проїзної частини автомобільних доріг у державну власність» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 70, ст. 2660, № 93, ст. 3415; 2011 р., № 77, ст. 2866), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 11 вересня 2007 р. № 735

(в редакції розпорядження Кабінету Міністрів
України від 8 травня 2019 р. № 307-р)

ПЕРЕЛІК

автомобільних доріг, проїзні частини яких передаються з власності територіальних громад міст і селищ у державну власність з віднесенням їх до сфери управління Укравтодору

Волинська область

1. Автомобільна дорога Т-03-11 від автомобільної дороги Р-14 — Седлище — Камінь-Каширський — Ковель — до автомобільної дороги М19 — Колодажне — Локачі — Горохів — до автомобільної дороги Н-17, яка проходить по вулицях Ватутіна та Ковельській, протяжністю 4 кілометри — з власності територіальної громади м. Каменя-Каширського.

2. Автомобільна дорога Т-03-02 Піща — Шацьк — Любомль — Володимир-Волинський — Павлівка — Горохів — Берестечко — Козин — Кременець — до автомобільної дороги М-06, яка проходить по вулицях Ковельській та Зимнівській, протяжністю 3,6 кілометра — з власності територіальної громади м. Володимира-Волинського.

Дніпропетровська область

1. Автомобільна дорога Н-23 Кіровоград — Кривий Ріг — Запоріжжя, яка проходить по вулицях Нікопольській та Пархоменка, протяжністю 6,5 кілометра — з власності територіальної громади м. Марганця.

Житомирська область

1. Автомобільна дорога Т-06-03 від автомобільної дороги М-06 — Червоноармійськ — Нова Борова — Йосипівка, яка проходить по вул. Островського, протяжністю 1,4 кілометра — з власності територіальної громади смт Володарськ-Волинський.

Закарпатська область

1. Автомобільна дорога Т-04-01 Дніпропетровськ — Васильківка — Покровське — Гуляйполе — Пологи — Токмак — Мелітополь, яка проходить по вулицях Воробського та Леніна, протяжністю 6 кілометрів — з власності територіальної громади м. Токмака.

Київська область

1. Автомобільна дорога Р-18 Житомир — Попільня — Сквиря — Володарка — Ставище, яка проходить по вул. Армієвській, протяжністю 0,3 кілометра — з власності територіальної громади смт Володарка.

2. Автомобільна дорога Забір'я — Боярка, протяжністю 2,5 кілометра — з власності територіальної громади с. Забір'я.

Луганська область

1. Автомобільна дорога Т-13-16 під'їзд до м. Первомайська, яка проходить по ділянці автомобільної дороги Первомайськ — Золоте, вулицях Лисичанській, Бахмутського та Островського, протяжністю 3,96 кілометра; автомобільна дорога Т-05-04 Красноармійськ — Артемівськ — Михайлівка, яка проходить по ділянці автомобільної дороги Первомайськ — Поласна, вулицях Куйбишева, Потьомкіна та ділянці автомобільної дороги Первомайськ — Теплогірськ, протяжністю 6,7 кілометра — з власності територіальної громади м. Первомайська.

2. Автомобільна дорога Т-13-03 Луганськ — Сватове, яка проходить від межі м. Лисичанська вздовж закритого акціонерного товариства «Северодонецьке об'єднання «Азот» та ВАТ «Склопластик» до межі м. Рубіжного, протяжністю 10 кілометрів — з власності територіальної громади м. Северодонецька.

3. Автомобільна дорога Т-05-04 Красноармійськ — Артемівськ — Михайлівка, яка проходить по ділянці вздовж трамвайної лінії, вулицях Трамвайній, Керченській, об'їзній дорозі, вулицях Лобачевського, 60 років Жовтня та виїзду на м. Брянку, протяжністю 9,7 кілометра — з власності територіальної громади м. Стаханова.

4. Автомобільна дорога Т-05-04 Красноармійськ — Артемівське — Михайлівка, яка проходить по вул. Революції, об'їзній дорозі від межі м. Стаханова до вул. Революції, протяжністю 5 кілометрів — з власності територіальної громади м. Теплогірська.

Львівська область

1. Автомобільна дорога Н-13 Львів — Самбір — Ужгород, яка проходить по вулицях Чорновола, протяжністю 2,88 кілометра, Шевченка, протяжністю 1,47 кілометра; автомобільна дорога Т-14-15 Мостиська — Самбір — Борислав — Дрогобич, яка проходить по вул. Перемисьльській, протяжністю 0,63 кілометра; автомобільна дорога Т-14-18 Нижанковичі — Самбір — Дрогобич — Стрий, яка проходить по вулицях Завокзальній, протяжністю 0,9 кілометра, та Івана Франка, протяжністю 1 кілометр — з власності територіальної громади м. Самбора.

Миколаївська область

1. Автомобільна дорога М-14 Одеса — Мелітополь — Новоазовськ (на м. Таганрог), яка проходить по вулицях Одеське шосе, Веселинівській, мостовому переходу через р. Південний Буг, вулицях Великий Морський, Нікольській, Пушкінській, мостовому переходу через р. Інгул та просп. Героїв Сталінграду, протяжністю 13,811 кілометра — з власності територіальної громади м. Миколаєва.

2. Автомобільна дорога Р-06 Улянівка — Миколаїв (через м. Вознесенськ), яка проходить по вулицях Краснофлотській, Радянській, мостовому переходу через р. Синюха, вулицях Авдодорівській, Київській та Вознесенській, протяжністю 6,584 кілометра — з власності територіальної громади м. Первомайська.

Полтавська область

1. Автомобільна дорога Р-52 Дніпропетровськ — Царичанка — Кобеляки — Решетилівка, яка проходить по вулицях Шевченка, Червоноармійській, Фрунзе, Дніпропетровській та Лігоспінній, протяжністю 4,8 кілометра — з власності територіальної громади м. Кобеляк.

Харківська область

1. Автомобільна дорога М-18 Харків — Сімферополь — Алушта — Ялта, яка проходить по Сімферопольському (Мерсф'янському) шосе, протяжністю 5,2 кілометра; автомобільна дорога Т-21-05 Харків — Зміїв — Балаклія — Горохуватка, яка проходить по Зміївському шосе та просп. Гагаріна, протяжністю 5,03 кілометра; автомобільна дорога М-03 під'їзд до аеропорту м. Харкова, яка проходить по с. Грицевця, протяжністю 3,2 кілометра; автомобільна дорога Т-21-11 Чугуїв — Печеніги — Великий Бурульк, яка проходить по Печензькій греблі, протяжністю 3 кілометра — з власності територіальної громади м. Харкова.

2. Автомобільна дорога Т-21-05 Харків — Зміїв — Балаклія — Горохуватка, яка проходить по вулицях Харківській та Гагаріна, протяжністю 6,46 кілометра — з власності територіальної громади м. Змієва.

3. Автомобільна дорога Р-07 Чугуїв — Мілове, яка проходить по вулицях Харківській та Дзержинської, протяжністю 5,775 кілометра — з власності територіальної громади м. Куп'янська.

4. Автомобільна дорога Т-17-02 (Суми — Полтава) — Краснокутськ — Богодухів, яка проходить по вул. Леніна, протяжністю 8,62 кілометра — з власності територіальної громади с-ща Краснокутськ.

Хмельницька область

1. Автомобільна дорога Н-03 Житомир — Чернівці, яка проходить по просп. Грушевського, вулицях Північній, Привокзальній, Крип'яківчів, Харченка, Куйбишева та Франка, протяжністю 9,6 кілометра, та автомобільна дорога Т-23-17 Кам'янець-Подільський — Стара Ушиця, яка проходить по Жванецькому шосе, пров. Зеленому, Орнінському шосе та вул. Князів Коріатовичів, протяжністю 3,3 кілометра — з власності територіальної громади м. Кам'янця-Подільського.

2. Автомобільна дорога Т-23-16 Маньківці — Деражня, яка проходить по вул. Промисловій, під'їзд до залізничного шляхопроводу, протяжністю 2,7 кілометра — з власності територіальної громади м. Деражні.

Черкаська область

1. Автомобільна дорога Р-19 Фастів — Митиця — Обухів — Ржищів — Канів, яка проходить по вулицях Леніна та Енергетиків, протяжністю 5,1 кілометра, та автомобільна дорога Р-09 Миронівка — Канів — Софіївка, яка проходить на ділянці підйому до шлюзу (кругова розв'язка), протяжністю 0,9 кілометра — з власності територіальної громади м. Канева.

2. Автомобільна дорога Т-24-09 від автомобільної дороги М-03 Драбів — Золотоноша, яка проходить по вулицях Комсомольській та Кірова, протяжністю 2,8 кілометра — з власності територіальної громади с-ща Драбів.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 8 травня 2019 р. № 297-р
Київ

Про віднесення нерухомого майна до сфери управління Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

Віднести нерухоме майно за переліком згідно з додатком до сфери управління Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів.

Прем'єр-міністр України В. ГРОИСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 8 травня 2019 р. № 297-р

ПЕРЕЛІК

нерухомого майна, що відноситься до сфери управління Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

Автономна Республіка Крим
(тимчасово окупована територія України)
Будівля (інвентарний номер 10310001) та споруда (інвентарний номер 10310003) по вул. Сімферопольській, 48/1, у м. Сімферополі
Будівля (інвентарний номер 10310005) та споруди (інвентарні номери 10310004, 10310007) по вул. Ковильний, 2а, у м. Сімферополі
Будівля (інвентарний номер 10310009) по вул. Антона Кіма, 56, у смт Роздольне
Будівля (інвентарний номер 10310017) та споруди (інвентарні номери 10310016, 10310013, 10310012) по вул. Пушкіна, 15, у смт Первомайське
Будівля (інвентарний номер 10310015) та споруда (інвентарний номер 10310014) по вул. Ключева, 3, у м. Білогірську
Будівля (інвентарний номер 10310020) по вул. Новій, 2а, у м. Бахчисарай
Будівля (інвентарний номер 10310034) та споруди (інвентарні номери 10310035, 10310036) по вул. Агафоновна, 26, у смт Чорноморське
Будівля (інвентарний номер 10310038) та споруда (інвентарний номер 10310039) по вул. Кренкеля, 10, у смт Нижньогірський
Будівля (інвентарний номер 10310043) та споруди (інвентарні номери 10310041, 10310042) по вул. Садовій, 207, у м. Джанкої

Донецька область
Будівля (інвентарний номер 10310001) та споруди (інвентарні номери 10310004, 10310002, 10330001) по вул. Пирогова, 4, у м. Ясинуватій
Будівля (інвентарний номер 10310001) та споруди (інвентарні номери 10310002, 10310003) по вул. К. Лібкнехта, 7, у м. Амвросіївці
Будівля (інвентарний номер 10310001) та споруди (інвентарні номери 10310002, 10310003) по вул. Поштової, 59, у смт Старобешеве
Будівля (інвентарний номер 10310001) по вул. Лати В., 29, у м. Сніжному

Закарпатська область
Будівля (літер А, інвентарний номер 103001Т) та споруда (інвентарний номер 103002Т) по вул. Київській, 34, у м. Тячеві

Луганська область
Будівля (інвентарний номер 10310008) та споруда (інвентарний номер 10310009) по вул. Гірничорятувальні, 14, у м. Антрациті
Будівля (інвентарний номер 10310013) по вул. Менделєєва, 1а, у м. Лутугиному
Будівля (інвентарний номер 10310027) по вул. Лутугина, 1, у м. Довжанську
Будівля (інвентарний номер 10310032) та споруда (інвентарний номер 10310033) по вул. Шевченка, 6а, у м. Олександрівську

Львівська область
Будівля (літер А, інвентарний номер 103101009) та споруда (інвентарний номер 103101010) по вул. Тарнавського, 1, у м. Жовкві
Будівля (літер А, інвентарний номер 10310001) та споруда (інвентарний номер 1030011) по вул. Стуса, 18а, у м. Бродях

Сумська область
Будівля (літер А, інвентарний номер 10310024) та споруда (інвентарний номер 10310025) по вул. Гудимівський, 86, у м. Лебедині

Херсонська область
Будівля (літер А, Б, інвентарний номер 10300001-12) та споруда (інвентарний номер 10300002-12) по вул. Український, 4, у смт Каланчак
Будівля (літер А, а, Б, В, інвентарний номер 10300001-08) та споруда (інвентарний номер 10300002-08) по вул. Коцюбинського, 55а, у м. Генічеську

Чернігівська область
Будівля (літер А, інвентарний номер 10300060) та споруди (інвентарні номери 10310058, 10310059, 10310061, 10310062) по пров. Залізничному, 5, у м. Прилуках
Будівля (літер А, інвентарний номер 10300063) та споруди (інвентарні номери 10310064, 10310065) по вул. Суворова, 3, у смт Ріпкі
Будівля (літер А, інвентарний номер 1030066) та споруди (інвентарні номери 10310067, 10310068, 10310069, 10310071) по вул. Петровського, 23а, у м. Семениці

Будівля (літер А, інвентарний номер 10300072) та споруди (інвентарні номери 10310073, 10310074, 10310075) по вул. Польовій, 9, у смт Сосниці
Будівля (літер А, інвентарний номер 1030076) та споруди (інвентарні номери 10310077, 10310078) по вул. Грушевського, 22, у смт Срібне
Будівля (літер А, інвентарний номер 1030079) та споруди (інвентарні номери 10310080, 10310081) по вул. Пролетарський, 9, у м. Талалаївці

Будівля (літер А, інвентарний номер 1030082) та споруди (інвентарні номери 10310083, 10310084) по вул. Архитектурній, 1, у м. Сновську
Споруди (інвентарні номери 10310013, 10310014, 10310015, 10310016) по вул. Шевченка, 48, у смт Варва

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 8 травня 2019 р. № 305-р
Київ

Про підготовку та проведення фізкультурно-спортивних заходів серед державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування

1. Підтримати пропозицію Міністерства молоді та спорту і громадської організації «Фізкультурно-спортивне товариство «Спартак» щодо щорічного проведення фізкультурно-спортивних заходів серед державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.
2. Міністерству молоді та спорту щороку забезпечувати організацію та проведення:

спартакіади серед державних службовців міністерств та інших центральних органів виконавчої влади (далі — спартакіада);
разом з громадською організацією «Фізкультурно-спортивне товариство «Спартак» та професійною спільною працівників державних установ України Всеукраїнської спартакіади серед регіональних збірних команд державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування (далі — Всеукраїнська спартакіада).
У спартакіаді можуть брати участь державні службовці та працівники патронатних служб Адміністрації Президента України, Апарату Верховної Ради України, Секретаріату Кабінету Міністрів України за умови їх ініціативи та згоди.
У спартакіадах можуть брати участь працівники патронатних служб державних органів, посади яких передбачені штатним розписом та які працюють за трудовим договором на платній основі.

3. Міністерству молоді та спорту до 31 грудня 2019 р. розробити і затвердити Положення про спартакіаду серед державних службовців міністерств та інших центральних органів виконавчої влади і Положення про Всеукраїнської спартакіаду серед регіональних збірних команд державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.

4. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади відповідно до компетенції забезпечити:
створення умов для підготовки та участі державних службовців у спартакіаді;
формування збірних команд із числа державних службовців;
участь державних службовців у спартакіаді у спортивній формі.

5. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям забезпечити:
створення умов для підготовки та участі державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування у Всеукраїнській спартакіаді;
упорядкування місць проведення Всеукраїнської спартакіади;
сприяння висвітленню ходу проведення Всеукраїнської спартакіади у регіональних засобах масової інформації;
формування збірних команд із числа державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування;

участь державних службовців у Всеукраїнській спартакіаді у спортивній формі.
6. Рекомендувати органам місцевого самоврядування забезпечити участь посадових осіб місцевого самоврядування у Всеукраїнській спартакіаді.
7. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям забезпечити заохочення переможців, призерів та активних учасників спартакіади та Всеукраїнської спартакіади.

8. Державному комітетові телебачення і радіомовлення сприяти висвітленню ходу проведення спартакіади і Всеукраїнської спартакіади.
9. Визнати такими, що втратили чинність:
розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 червня 2012 р. № 434 «Про підготовку та проведення фізкультурно-спортивних заходів серед державних службовців» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 50, ст. 1994);
розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 950 «Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 червня 2012 р. № 434» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 97, ст. 3589).

Прем'єр-міністр України В. ГРОИСМАН

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ЛЕВЧЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF LEVCHEENKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 46993/13 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 11 квітня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість досудового тримання під вартою. Заявники також скаржилися за іншими положеннями Конвенції відпо-

відно до усталеної практики Європейського суду, а саме за підпунктом «с» пункту 1 та пунктом 4 статті 5 Конвенції, а також за статтею 6 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість досудового тримання заявників під вартою була надмірною та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Європейський суд також розглянув інші скарги заявників та, посилаючись на свою попередню практику у справах щодо України, дійшов висновку, що було порушено підпункт «с» пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним досудовим триманням під вартою, пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю судового перегляду законності тримання під вартою, а також статтю 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю досудового тримання під вартою;
4. *Постановляє*, що було порушено підпункт «с» пункту 1 та пункт 4 статті 5 Конвенції та статтю 6 Конвенції щодо інших скарг, поданих відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
(а) *упродовж* трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «РУДИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF RUDYY v. UKRAINE)

(Заява № 19019/18)

Стислий виклад рішення від 11 квітня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість цивільного провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Розглянувши всі матеріали справи, Європейський суд дійшов висновку, що тривалість цивільного провадження у цій справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявника не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільного провадження;
3. *Постановляє*, що:
(а) *упродовж* трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача;
(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «ШОЛОХ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SHOLOKH v. UKRAINE)

(Заява № 73007/14)

Стислий виклад рішення від 11 квітня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінального провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Розглянувши всі надані матеріали, Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінального провадження у цій справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявника не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами. Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що ця скарга свідчить про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження;
3. *Постановляє*, що:
(а) *упродовж* трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ★ оголошення ★ оголошення ★ оголошення ★ оголошення ★ оголошення ★ оголошення

Свідцтво про право власності, бланк серії САС325198, видане ГУЖЗ ВО КМР (КМДА) 26 вересня 2008 року на ім'я Мойсеева Михайла Ньютоновича на підставі наказу №1421-С/КІ від 19 серпня 2008 року, вважати втраченим.	Акціонерне товариство «Одесаобленерго» (код ЄДРПОУ 00131713) повідомляє про скасування всіх виданих раніше довіреностей від імені Товариства, починаючи з 17.05.2019 р.	З 22.05.2019 ПрАТ «Датагруп» впроваджує нові послуги та нові пакети послуг для юридичних осіб, підприємств великого, середнього та малого бізнесу, операторів зв'язку, інтернет-провайдерів та фізичних осіб підприємців. Детальну інформацію про нові тарифи та умови їх застосування розміщено на сайті www.datagroup.ua. Отримати додаткову інформацію можна також і за номером телефону Контакт-центру 0 800 211 000.	Шевченківський районний суд м. Києва викликає в підготовче судово засідання, яке відбудеться о 09 годині 00 хвилин 24 травня 2019 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 507, обвинуваченого Аненка Олексія Миколайовича, 15 липня 1981 року народження в рамках кримінального провадження № 2201800000000025, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 22 січня 2018 року, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 114 КК України. У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження. Суддя М. С. Антонюк														
Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження Обвинувачений Школенко Мирослав Гайкович, який народився 01.09.1959 року, зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Французький бульвар, 1/3, кв.15, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України викликається в судове засідання, яке відбудеться 24.05.2019 року о 15 годині 30 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачений. Суддя Попревич В. М.	Приватне акціонерне товариство «Київобленерго» (код за ЄДРПОУ 23243188, місцезнаходження: 08132, Київська обл., Києво-Святошинський район, місто Вишневе, вулиця Київська, будинок 2-Б) повідомляє про скасування всіх виданих раніше довіреностей від імені Приватного акціонерного товариства «Київобленерго» з 17.05.2019 р.	Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження Обвинувачений Якименко Олександр Іванович, який народився 05 грудня 1950 року, зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Миколаївська дорога, 32-Б, 2-га Садова, 28, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України викликається в судове засідання, яке відбудеться 23.05.2019 року о 10 годині 00 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачений. Суддя Попревич В. М.	<table><tr><td colspan="2">Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale</td></tr><tr><td>Номер лота:</td><td>GL32N03276, GL8N03237, GL8N03288, GL8N03274, GL8N03277, GL8N03230</td></tr><tr><td>Короткий опис активів (майна) в лоті:</td><td>Кредити</td></tr><tr><td>Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:</td><td>http://www.prozorro.sale</td></tr><tr><td>Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:</td><td>01.07.2019</td></tr><tr><td>Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:</td><td>Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale</td></tr><tr><td>Детальна інформація щодо лота</td><td>http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/42518-asset-sell-id-197392, 42534-asset-sell-id-197579 http://deltabank.com.ua/about/collateral/21-3004.2019/</td></tr></table>	Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale		Номер лота:	GL32N03276, GL8N03237, GL8N03288, GL8N03274, GL8N03277, GL8N03230	Короткий опис активів (майна) в лоті:	Кредити	Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale	Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	01.07.2019	Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale	Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/42518-asset-sell-id-197392 , 42534-asset-sell-id-197579 http://deltabank.com.ua/about/collateral/21-3004.2019/
Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale																	
Номер лота:	GL32N03276, GL8N03237, GL8N03288, GL8N03274, GL8N03277, GL8N03230																
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Кредити																
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale																
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	01.07.2019																
Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale																
Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/42518-asset-sell-id-197392 , 42534-asset-sell-id-197579 http://deltabank.com.ua/about/collateral/21-3004.2019/																
Повістка про виклик Потерпілій Другак Ганні Валентинівні, 12.04.1981 р.н., яка зареєстрована та тимчасово проживала за адресою: м. Одеса, вул. Щепкіна, 1, кв. 6, необхідно з'явитися в судово засідання, які відбудуться 22.05.2019 року об 11 годині 30 хвилин за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, Приморський районний суд м. Одеси, зал судових засідань №229. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття потерпілої передбачені статтями 139, 325 КПК України. Суддя Коваленко В. М.	<table><tr><td colspan="2">Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale</td></tr><tr><td>Номер лота:</td><td>GL32N03243-GL32N03249; GL32N03415-GL32N03420</td></tr><tr><td>Короткий опис активів (майна) в лоті:</td><td>Основні засоби</td></tr><tr><td>Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:</td><td>http://www.prozorro.sale</td></tr><tr><td>Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:</td><td>07.06.2019</td></tr><tr><td>Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:</td><td>Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale</td></tr><tr><td>Детальна інформація щодо лота</td><td>http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/42534-asset-sell-id-197579 http://deltabank.com.ua/about/collateral/21-3004.2019/</td></tr></table>			Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale		Номер лота:	GL32N03243-GL32N03249; GL32N03415-GL32N03420	Короткий опис активів (майна) в лоті:	Основні засоби	Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale	Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	07.06.2019	Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale	Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/42534-asset-sell-id-197579 http://deltabank.com.ua/about/collateral/21-3004.2019/
Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale																	
Номер лота:	GL32N03243-GL32N03249; GL32N03415-GL32N03420																
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Основні засоби																
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale																
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	07.06.2019																
Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale																
Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/42534-asset-sell-id-197579 http://deltabank.com.ua/about/collateral/21-3004.2019/																

ОГОЛОШЕННЯ

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ» (код за ЄДРПОУ 00447623, місцезнаходження: 74989, Херсонська область, м. Нова Каховка, м. Таврійськ, вул. Промислова, б. 2), надалі — товариство, на виконання ч. 1 ст. 82 Закону України «Про акціонерні товариства» повідомляє, що 17.04.2019 р. загальними зборами акціонерів товариства було прийняте Рішення про припинення шляхом реорганізації (перетворення) ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ», код за ЄДРПОУ 00447623, з місцезнаходженням за адресою: 74989, Херсонська область, м. Нова Каховка, м. Таврійськ, вул. Промислова, б. 2 у ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ» з місцезнаходженням за адресою: 74989, Херсонська область, м. Нова Каховка, м. Таврійськ, вул. Промислова, б. 2, призначено комісію з припинення (реорганізації) та затверджено план перетворення.

Відповідно до вимог ст. 105 Цивільного кодексу України, строк заявлення кредитором своїх вимог до ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ» становить 2 місяці з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення шляхом реорганізації (перетворення). Заяви кредиторів будуть прийматись протягом 2 (двох) місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення шляхом реорганізації (перетворення) товариства на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, у тому числі у формі відкритих даних відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації», за місцезнаходженням комісії з припинення (реорганізації) товариства: 74989, Херсонська область, м. Нова Каховка, м. Таврійськ, вул. Промислова, б. 2.

На виконання вимог статті 82 Закону України «Про акціонерні товариства», товариство, в особі комісії з припинення (реорганізації), зобов'язане письмово повідомити про це кредиторів товариства і розмістити повідомлення про ухвалені рішення в загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів або через особу, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку.

Частиною 1 ст. 87 Закону України «Про акціонерні товариства» встановлено, що перетворенням акціонерного товариства визнається зміна організаційно-правової форми акціонерного товариства з його припиненням та передачею всього майна, прав і обов'язків підприємницькому товариству — правонаступнику згідно з передавальним актом.

Усі активи та зобов'язання у повному обсязі переходять до товариства — правонаступника ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ».

Відповідно до ч. 2 ст. 82 Закону України «Про акціонерні товариства», кредитор, вимоги якого до товариства не забезпечені договорами застави чи поруки, протягом 20 днів після надіслання йому повідомлення про припинення товариства може звернутися з письмовою вимогою про здійснення на вибір товариства однієї з таких дій: забезпечення виконання зобов'язань шляхом укладення договорів застави чи поруки, дострокового припинення або виконання зобов'язань перед кредитором та відшкодування збитків, якщо інше не передбачено правомочним між товариством та кредитором. У разі якщо кредитор не звернувся у строк, передбачений ч. 2 ст. 82 Закону України «Про акціонерні товариства» до товариства з письмовою вимогою, вважається, що він не вимагає від товариства вчинення додаткових дій щодо зобов'язань перед ним.

В такому разі, зобов'язання товариства перед кредитором будуть передані згідно з передавальним актом підприємству — правонаступнику — ТОВАРИСТВУ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ», та будуть виконуватись останнім згідно умов передбачених в правомочні, що був укладений між таким кредитором та товариством.

Письмова вимога кредитора подається (надсилається) за місцезнаходженням ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «НОВОКАХОВСЬКИЙ ЗАВОД ПЛАВЛЕНИХ СИРІВ» — 74989, Херсонська область, м. Нова Каховка, м. Таврійськ, вул. Промислова, б. 2.

Контактні телефони товариства: (05549) 7-31-66, 050-456-90-87

Особа, зазначена нижче, підтверджує достовірність інформації, що міститься у повідомленні, та визнає, що вона несе відповідальність згідно із законодавством.

Голова комісії з припинення (реорганізації) **Тищенко В. І.**

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Обвинувачений Протасенко Михайло Михайлович, 15.11.1968 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судове засідання на 14 год. 00 хв. 27 травня 2019 року до Хмельницького міського районного суду Хмельницької області (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 208, (2 поверх) **головуюча суддя Бауця Т. М.**, конт. тел. (0382) 76-28-40) для проведення судового розгляду у кримінальному провадженні № 2201724000000016 про обвинувачення Протасенка Михайла Михайловича за ч. 1 ст.258-3 КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138,139 КПК України.

Новопсковський районний суд Луганської області викликає Чаркіну Ілгу Євгенівну, 28.08.1969 р.н. (кв. Волкова, 12/24, м. Луганськ) як обвинувачену у підготовчому судове засідання для розгляду кримінального провадження відносно Чаркіної І. Є. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч.1 ст. 109, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 110 КК України, яке відбудеться 22 травня 2019 року об 11 год. 00 хв. в приміщенні Новопсковського районного суду за адресою: вул. Українська, 28, смт Новопсков Луганської області. Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.
У разі неявки обвинуваченої до суду оголошення вважається належним повідомленням, а розгляд кримінального провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченої.

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) 21.05.2019 р. о 09-00 год. розглядає кримінальну справу за обвинуваченням Никитіної Ірини Петрівни, 17.05.1968 року народження, за ч.2 ст. 258- 5 КК України. Явка обвинуваченої в судове засідання є обов'язковою.

Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження
Обвинувачений Фомінов Олексій Олексійович, який народився 20 липня 1970 року, проживає за адресою: м. Одеса, пров. Економічний, 3, кв. 54 та обвинувачений Культа Станіслав Олегович, який народився 27 січня 1989 року, проживаючого за адресою: м. Одеса, просп. Академіка Глушка, 1 корп. В, кв. 32, відповідно до вимог ст. 297-5, 323 КПК України викликаються в судове засідання, яке відбудеться 24.05.2019 року о 10 годині 00 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачені.

Суддя Попревич В. М.

Рожнятівський районний суд Івано-Франківської області повідомляє, що у приміщенні суду за адресою: смт Рожнятів, вул. Шкільна, 15, Івано-Франківська область, **суддя Бейко А. М.**, 20 травня 2019 року о 10 годині 00 хвилин / резервні дати судових засідань: о 10 год. 22 травня 2019 року, о 10 год. 27 травня 2019 року / відбудеться розгляд кримінального провадження про обвинувачення Дмитріва Романа Ігоровича за ч. 5 ст. 191 КК України, яке розглядається у спеціальному судовому провадженні.
На судове засідання в якості обвинуваченого викликається Дмитрів Роман Ігорович, 29.07.1984 року народження, уродженець та житель с. Піло Калуського району.

Постійно діючим Третейським судом при АУБ порушено провадження у справі №11/19 за позовом ПАТ «БАНК «ЮНІСОН» до ТОВ «УКРАЇНСЬКА АГРАРНО-ХІМІЧНА КОМПАНІЯ» та Єфремова Олександра Артуровича (83100, м.Донецьк, вул.50-річчя СРСР, буд.142, кв.50) про стягнення заборгованості за Кредитним договором №RA-000837 від 25.11.2013 р. з позовом можна ознайомитись, звернувшись до третейського суду за телефоном (044)5168718 або ел.поштою за адресою: ts@aub.org.ua. Судове засідання відбудеться 30.05.2019 р. о 10-00 год. за адресою: м.Київ, вул.Євгена Сверстюка,15, к.811. Це оголошення розміщене також на сайті третейського суду <http://tretsud.aub.org.ua>. У випадку неявки Відповідачів справа може бути розглянута за їх відсутності.

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Білоус Марину Олександрівну як обвинувачену на 15 год. 45 хв. 23.05.2019 року у справі за обвинуваченням Білоус Марини Олександрівни, 23.03.1979 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України»), за адресою: м. Київ, вул. О. Кошиця, 5, каб. 105.

У разі неявки обвинуваченої до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження.

Суддя М. Г. Сазонова

Повістка про виклик підозрюваного при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження
Обвинувачений Меденцев Павло Анатолійович, 30.03.1983 р.н., зареєстрований за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 22, корп. 1, кв. 204, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України викликається в судові засідання, що відбудуться 24 травня 2019 року об 11.00 годині, 04 червня 2019 року о 13.00 годині в залі судових засідань № 222 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судових засіданнях в якості обвинуваченого.
Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно зі статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 323 КПК України.

Суддя А. В. Дерус

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в підготовчому судове засідання, яке відбудеться об 11 год. 30 хвилин 27 травня 2019 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 601, обвинувачену Губарєву Катерину Юріївну, 05 липня 1983 року народження, в рамках кримінального провадження № 2201400000000242, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21 липня 2014 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Є. О. Мартинов

Артемівський міський районний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає кримінальне провадження за обвинуваченням Карло Іллі Івановича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 258-3 ч. 1 КК України.

Обвинувачений по даному кримінальному провадженню викликається до суду (м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру 5, кім. 315), для участі у розгляді справи: Карло Ілля Іванович, 13.10.1966 р.н. (зареєстрований: м. Херсон, вул. Ілліча, 82/34) на 24 травня 2019 року на 09 годину 30 хвилин.
Явка в судове засідання обов'язкова.

Суддя Л. А. Радченко

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Пилипенка Анатолія Миколайовича за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 258-3 ч. 1 КК України, який викликається для участі у розгляді кримінального провадження, яке відбудеться 23.05.2019 року о 16.00 в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31 (каб. 19/25).

Суддя О. Г. Васильченко

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Дриженка Артема Юрійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст. 258-3 ч. 1, ст. 263 ч. 1 КК України, який викликається для участі у розгляді кримінального провадження, яке відбудеться 21 травня 2019 року о 16.00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31, каб. 19, 25.

Суддя О. Г. Васильченко

В провадженні Костянтинівського міського районного суду Донецької області перебуває обвинувальний акт по кримінальному провадженню, внесеному в Єдиний реєстр досудових розслідувань за №22017020000000138 від 01 листопада 2017 року за обвинуваченням Гречишкіна Дмитра Сергійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Суд викликає обвинуваченого Гречишкіна Дмитра Сергійовича в підготовчому судове засідання на 21 травня 2019 року о 10 годині 00 хвилин, яке відбудеться у приміщенні Костянтинівського міського районного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корпус 2.

Суддя О. В. Стадченко

Артемівський міський районний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, вул. Миру, 5) розглядає кримінальне провадження відносно Юхимика Руслана Степановича у вчиненні кримінальних правопорушень-злочинів, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 2 ст. 375, ч. 3 ст. 358 та ч. 1 ст. 263 КК України. Обвинувачений у кримінальному провадженні Юхимук Руслан Степанович (зареєстрований за адресою: Луганська область, Кременіський район, м. Кременна, вул. Тітова, 7/1) викликається на 22 травня 2019 року об 11-00 години до суду, каб. № 312, для участі у розгляді справи по суті.

У випадку неприбуття обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя Н. М. Погрібна

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Дешка Олександра Григоровича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 258-3 ч. 1 КК України, який викликається для участі у розгляді кримінального провадження, яке відбудеться 22.05.2019 р. о 10-00 год. та 04.06.2019 р. о 10-00 в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31, каб. 10, 28.

Суддя Д. В. Киян

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Галані Олександра Геннадійовича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1, 2 ст. 258-3 КК України, який викликається для участі у розгляді кримінального провадження, яке відбудеться 23 травня 2019 року о 09.30 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31, каб. 19, 25.

Суддя О. Г. Васильченко

Добропільський міський районний суд Донецької області (85004, м. Добропілля Донецької області, вул. Банкова, буд. 39 «А») розглядає кримінальне провадження № 242/2930/17 (1-кп/227/87/2018) за обвинуваченням Шмідт Крістину Володимирівну, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Обвинувачена Шмідт Крістіна Володимирівна, 09 лютого 1990 року народження, останнє відоме місце проживання: пров. Водонапорний, буд. 5А, м. Запоріжжя Запорізької області викликається на 09:00 годину 21 травня 2019 року до Добропільського міського районного суду, кабінет № 10, для участі у підготовчому судовому засіданні.

Головуючий суддя Хандурін В. В., судді Любчик В. М., Машишин Л. С

Втрачені оригінали свідоцтв про право власності, власником якого є ДП «Укрводшлях»:

- н/с «Н-5» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво ДП — 202 від 22.09.1999;
- н/с «Т-1» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво Д — 468 від 14.06.1999;
- н/с «Т-3» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво Д — 470 від 15.06.1999;
- н/с «Т-4» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво Д — 471 від 15.06.1999;
- н/с «Т-6» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво Д — 473 від 15.06.1999;
- н/с «Т-502» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво ДП — 315 від 17.05.1999;
- н/с «ОУ-308» — зареєстровано в Інспекції судноплавного портового нагляду, суднове свідоцтво ДП — 212 від 10.03.1999;
- н/с «Т-153» — зареєстровано в Інспекції головного державного реєстратора флоту України, Свідоцтво про право власності на судно СЕ № 011737 від 14.09.2004.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Скаути — в екстремальному поході

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ГАРТ ЗМОЛОДУ. Випробувати себе, відчути єднання з природою... Хто в дитинстві не мріяв про походи, нічне зіркове небо, шеліт лісу!

Понад тисяча підлітків з усієї України зібралася на Черкащині, щоб узяти участь в екстремальному скаутському поході «Козацькими шляхами». Молодь розбила наметове містечко біля Виграєва, що в Корсунь-Шевченківському районі, й живе в умовах дикого лісу.

Організатори підготували багато розваг: канатна дорога, скелетром, катання на човнах і ще десятки ігор та квестів. На цей час підлітки відмовилися від гаджетів та інтернету, щоб на повну відчути смак скаутського життя.

Багато скаутів отаборилися в лісі на березі ріки Рось. Там їх вчать виживати просто неба і проводять екстремальні змагання, які сприяють загартуванню тіла й характеру. Вік значення не має, адже навіть для найменших тут знайдуться випробування. Учасники переконують, що жага до пригод у скаутів з дитинства, тому їх не лякає ні ночівля в наметах, ні інші випробування.

Упоравшись із роботою в таборах, усі виходять на локації спортивних змагань. Найбільша черга — покататися на човнах-каях річкою. Після короткого інструктажу діти беруться за весла. А ще молоді вчать в'язати морські вузли, розпалювати вогнище, основ медицини і самозахисту. Проводять й інші майстер-класи — навіть із танців. Організатори підготували понад 50 локацій, розваги, інтерактиви: тренінги змінюють по кілька разів на день.

Козакам би сподобалося, як нині навчають скаутів

Заступник голови Національної організації скаутів України Володимир Ізварин повідомив, що табір розрахований на те, щоб діти зустрілися, поспілкувалися, активно провели час, набули нових навичок, попрактикували в закріпленні вже на-

бутих умінь і знань, а також спланували особисте зростання наступного року.

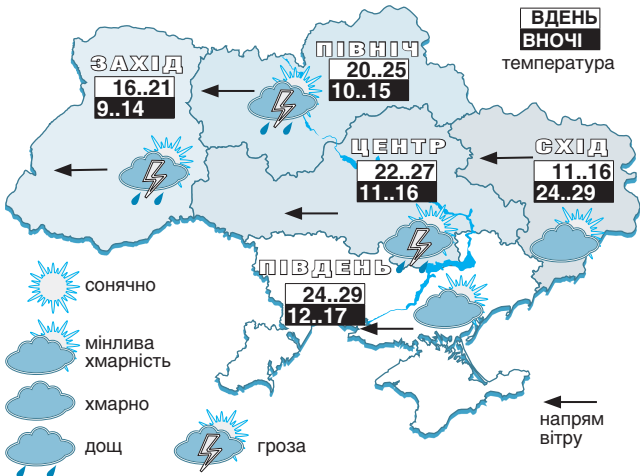
У похід «Козацькими шляхами» учасники зібралися не лише для активного відпочинку. Вони виборюватимуть нові звання і нагороди в скаутській гонці. А ще на них чекає екстремальна нічна гра з елементами скаутингу і зомбіквест. Усе це — впродовж тижня.

А крім спортивних ігор і дисципліни, скаутів вчать єднатися з природою і не шкодити їй.

А крім спортивних ігор і дисципліни, скаутів вчать єднатися з природою і не шкодити їй.

А крім спортивних ігор і дисципліни, скаутів вчать єднатися з природою і не шкодити їй.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 16 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+11 +16	+21 +26	Черкаська	+11 +16	+22 +27
Житомирська	+10 +15	+19 +24	Кіровоградська	+12 +17	+25 +30
Чернігівська	+9 +14	+20 +25	Полтавська	+11 +16	+22 +27
Сумська	+8 +13	+21 +26	Дніпропетровська	+12 +17	+25 +30
Закарпатська	+7 +12	+17 +22	Одеська	+12 +17	+21 +26
Рівненська	+9 +14	+16 +21	Миколаївська	+12 +17	+24 +29
Львівська	+8 +13	+16 +21	Херсонська	+12 +17	+25 +30
Івано-Франківська	+8 +13	+16 +21	Запорізька	+11 +16	+25 +30
Волинська	+9 +14	+16 +21	Харківська	+11 +16	+24 +29
Хмельницька	+9 +14	+16 +21	Донецька	+12 +17	+25 +30
Чернівецька	+8 +13	+16 +21	Луганська	+9 +14	+24 +29
Тернопільська	+9 +14	+16 +21	Крим	+11 +16	+22 +27
Вінницька	+10 +15	+20 +25	Київ	+14 +16	+22 +24

Укргідрометцентр

Герой України назавжди в пам'яті

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

РЕКВІЄМ. У Сумській загальноосвітній школі №4 пройшов мітинг-реквієм до п'ятих роковин загибелі полковника СБУ вихованця навчального закладу Олександра Аніщенка, який віддав своє життя під час виконання службових обов'язків на початку травня 2014-го поблизу міста Слов'янська, рятуючи побратимів.

Як повідомляє прес-група УСБУ в Сумській області, до школи завітали рідні Героя, колеги по службі, учні, вчителі, представники громадськості.

Вони вшанували пам'ять земляка, а ті, хто служив разом з Олександром, поділилися спогадами про нього.

І хоч Олександра немає поряд 5 років, він залишається в пам'яті рідних, колег і друзів, а також молодого вдячного покоління.

Олександрові Аніщенку посмертно присвоєно звання Героя України, Почесного громадянина Сум, на честь нього названо вулицю і школу, в якій навчався і працював.

Учасники мітингу поклали квіти до його могили на алеї Героїв у Сумах, де на пам'ятнику викарбувано слова Олександра: «Я хочу, щоб пам'ятали не мої справи, а мою душу...»

Вдячне молоде покоління пам'ятатиме подвиг Героя-земляка

«Зіркова веселка» для юних херсонців

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ФЕСТИВАЛЬ. У Херсонському академічному обласному театрі ляльок відбувся IV фестиваль юних талантів «Зіркова веселка». Протягом року понад чотири тисячі учнів мистецьких шкіл Херсонської області брали участь у дев'яти фестивально-конкурсних змаганнях, аби потрапити на фінал.

Захід зібрав обдарованих дітей не тільки з міських, а й з найбільш віддалених сільських шкіл. Талановита молодь Таврійського краю продемонструвала своє мистецтво — вокальне, театральне, хореографічне, хорове, майстерність та віртуозність гри на народних, духових та струнних інструментах. Учасників фестивалю відзначили дипломами та пам'ятними сувенірами.

Нині в області працює 37 шкіл естетичного виховання, в яких навчається понад 7,5 тисячі дітей. Уже традиційними стали такі конкурси, як «Зимові візерунки», «Первоцвіт-дебют», «Херсонський первоцвіт», «Таврійське розмаїття», «Об'єднаймося ж, брати мої!», «Таврійські зустрічі».

Підсумковим фестивальним заходом навчального

року в мистецьких школах Херсона та області вже четвертий рік поспіль є фестиваль юних талантів «Зіркова веселка». Його було засновано у 2016-му для популяризації досягнень учнів та колективів шкіл естетичного виховання, підтримки їхнього подальшого професійного розвитку. Цього року фестиваль зібрав 600 талановитих дітей Херсонщини.

У Махнівці заспівують «Гей, соколи!»

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ПРИЗАБУТІ ІМЕНА. На Вінниччині відбудеться перший Міжнародний фестиваль «Гей, соколи!» та буде створено культурно-туристичний центр Тимка Падурі в селі Махнівка Козятинського району.

Обласна і районна влада разом із громадою села здійснюють проект у контексті відродження призабутих імен зем-

ляків. «Його ім'я відоме небагатьом, але люблять і співають пісню «Гей, соколи!» мільйони людей по всьому світу, часто вважаючи її народною», — зазначив заступник голови Вінницької облдержадміністрації Олександр Крученюк.

Поляк за національністю Тимко Падурі народився в Іллінцях, навчався в гімназії у Вінниці, жив при дворах на Волині та в Козятині. Частину життя провів у Махнівці, де мав

деякі маєтності збіднілого шляхетського роду. Могили українсько-польського поета в селі віднайшов у 2016 році історик та дослідник Микола Купчик. Її впорядкували, а громада села планує встановити пам'ятник митцю.

Наразі дослідники збирають інформацію про життя і творчість поета, яку видадуть книжкою. Також про нього буде знято короткометражний фільм. А під час фестивалю, який запла-

новано на вересень цього року, звучатимуть пісні Тимка Падурі у виконанні відомих гуртів.

Варто зауважити, що проект проведення Міжнародного фестивалю «Гей, соколи!» та створення культурно-туристичного центру Тимка Падурі став переможцем обласного конкурсу проектів, які співфінансують з обласного бюджету. Грантову допомогу на його реалізацію надає Український культурний фонд.